

Euroopan unionin virallinen lehti

L 123

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

58. vuosikerta

19. toukokuuta 2015

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/751, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, korttipohjaisista maksutapahtumista veloittavista siirtohinnoista ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/752, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, tietyistä menettelyistä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Montenegron tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen soveltamiseksi 16
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/753, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, Turkista peräisin olevien maataloustuotteiden tuonnista unioniin 23
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/754, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, tiettyjen korkealaatuista nautanlihaa, sianlihaa, siipikarjanlihaa, vehnää sekä vehnän ja rukiin sekaviljaa ja leseitä, lesejauhoja ja muita jätetuotteita koskevien unionin tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnosta 27
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/755, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä 33
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/756, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, Turkista peräisin olevien maataloustuotteiden unioniin suuntautuvaa tuontia koskevien tiettyjen myönnytysten suspendoimisesta 50
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/757, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, meriliikenteen hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta sekä direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ 55
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/758, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvoon asennettavan eCall-järjestelmän käyttöönottoa koskevista tyyppihyväksyntävaatimuksista ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta 77

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/759, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, Euroopan tilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 223/2009 muuttamisesta ⁽¹⁾	90
★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/760, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, eurooppalaisista pitkäaikaissijoitusrahastoista ⁽²⁾	98

Oikaisuja

★ Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 375/2014, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustamisesta ("EU:n vapaaehtoisapua koskeva aloite") (EUVL L 122, 24.4.2014)	122
---	-----

⁽¹⁾ ETA:n ja Sveitsin kannalta merkityksellinen teksti

⁽²⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/751,

annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015,

korttipohjaisista maksutapahtumista veloitettavista siirtohinnoista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sisämarkkinoiden pirstaleisuus vaikuttaa haitallisesti kilpailukykyyn, kasvuun ja työpaikkojen luomiseen unionissa. Sisämarkkinoiden moitteeton toiminta edellyttää sähköisten maksujen yhdentyneiden markkinoiden asianmukaista toimintaa ja niiden toteuttamista haittaavien suorien ja välillisten esteiden poistamista, jotta saadaan luotua markkinat, joilla ei tehdä eroa kansallisten ja rajat ylittävien maksujen välillä.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY ⁽⁴⁾ on tarjonnut oikeusperustan unionin laajuisten sisämarkkinoiden luomiselle maksuille, koska kyseisellä direktiivillä on helpotettu tuntuvasti maksupalveluntarjoajien toimintaa ja annettu yhdenmukaiset säännöt maksupalvelujen tarjoamisesta.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 924/2009 ⁽⁵⁾ otettiin käyttöön periaate, jonka mukaan rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista veloitetaan käyttäjiltä sama palvelumaksu kuin vastaavista maksuista jäsenvaltion sisällä, mukaan lukien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat korttipohjaiset maksut.
- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 260/2012 ⁽⁶⁾ vahvistettiin sisämarkkinoilla sovellettavat euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevat säännöt, joiden soveltamisalan ulkopuolelle jätettiin kuitenkin korttipohjaiset maksutapahtumat.

⁽¹⁾ EUVL C 193, 24.6.2014, s. 2.

⁽²⁾ EUVL C 170, 5.6.2014, s. 78.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. maaliskuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 20. huhtikuuta 2015.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 924/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, rajatylittävistä maksuista yhteisössä ja asetuksen (EY) N:o 2560/2001 kumoamisesta (EUVL L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 260/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta (EUVL L 94, 30.3.2012, s. 22).

- (5) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU ⁽¹⁾ tavoitteena on yhdenmukaistaa tietyt kuluttajien ja elinkeinonharjoittajien välisiä sopimuksia koskevat säännöt, mukaan lukien maksuvälineiden käytöstä aiheutuvia kuluja koskevat säännöt, joiden perusteella jäsenvaltioiden edellytetään kieltävän elinkeinonharjoittajia veloittamasta kuluttajilta tietyn maksuvälineen käytöstä maksuja, jotka ylittävät elinkeinonharjoittajalle tämän välineen käytöstä aiheutuvat kustannukset.
- (6) Jotta kuluttajat, kauppiat ja yritykset voisivat saada täyden hyödyn sisämarkkinoista, turvalliset, tehokkaat, kilpaillut ja innovatiiviset sähköiset maksut ovat keskeisessä asemassa, erityisesti maailman siirtyessä kohti sähköistä kaupankäyntiä.
- (7) Eräät jäsenvaltiot ovat antaneet tai valmistelevat parhaillaan siirtohintoja suoraan tai välillisesti sääntelevää lainsäädäntöä, joka kattaa monia eri osa-alueita, kuten eri tasoilla veloitettaville siirtohinnoille asetettavat enimmäistasot, kauppiailta veloitettavat maksut, kaikkien korttien hyväksymistä koskevat säännöt ja asiakasohjausta koskevat toimenpiteet. Eräissä jäsenvaltioissa voimassa olevat hallinnolliset päätökset vaihtelevat merkittävästi. Jotta siirtohintojen tasot olisivat entistä johdonmukaisemmat, kansallisella tasolla suunnitellaan siirtohintojen tasoja tai niiden välisiä eroja koskevien uusien sääntelytoimenpiteiden käyttöönottoa. Tällaiset kansalliset toimenpiteet muodostaisivat todennäköisesti merkittäviä esteitä sisämarkkinoiden toteuttamiselle korttimaksujen sekä korttipohjaisten verkko- ja mobiilimaksujen alalla ja haittaisivat sen vuoksi palvelujen tarjoamisen vapautta.
- (8) Maksukortit ovat vähittäisostoissa yleisimmin käytetty sähköinen maksuväline. Unionin maksukorttimarkkinoiden yhdentymisen on kuitenkin pahasti kesken, koska monet maksusovellukset eivät voi levitä kansallisten rajojen ulkopuolelle ja uusilta unionin laajuisilta toimijoilta estetään pääsy markkinoille. On tarpeen poistaa korttimarkkinoiden, myös korttimaksujen sekä korttipohjaisten verkko- ja mobiilimaksujen alalla, tehokasta toimintaa haittaavat esteet.
- (9) Jotta sisämarkkinat toimisivat tehokkaasti, sähköisten maksutapojen käyttöä olisi edistettävä ja helpotettava kauppiaiden ja kuluttajien hyödyksi. Kortteja ja muita sähköisiä maksutapoja voidaan käyttää monipuolisemmin, mukaan lukien mahdollisuudet suorittaa maksuja verkossa, sisämarkkinoiden ja sähköisen kaupankäynnin hyödyntämiseksi. Sähköinen maksaminen on myös kauppiaille potentiaalisesti turvallinen tapa maksaa. Korttipohjaisten maksutapahtumien käyttö käteismaksujen sijaan voisi sen vuoksi hyödyttää kauppiaita ja kuluttajia edellyttäen, että maksukorttijärjestelyjen palvelumaksut asetetaan taloudellisesti tehokkaalle tasolle. Se edistäisi myös tervettä kilpailua, innovaatiotoimintaa ja uusien toimijoiden markkinoillepääsyä.
- (10) Siirtohintoja sovelletaan yleensä korttitapahtumia vastaanottavien maksupalveluntarjoajien ja tiettyyn maksukorttijärjestelyyn kuuluvia kortteja liikkeeseen laskevien maksupalveluntarjoajien välillä. Siirtohinnat muodostavat suurimman osan palvelumaksuista, joita korttitapahtumia vastaanottavat maksupalveluntarjoajat veloittavat kauppiailta jokaisesta korttipohjaisesta maksutapahtumasta. Kauppiat puolestaan sisällyttävät nämä korttikustannukset, kuten kaikki muutkin kustannuksensa, tavaroiden ja palveluiden tavanomaisiin hintoihin. Maksukorttijärjestelyjen välinen kilpailu maksupalveluntarjoajien vakuuttamiseksi siitä, että niiden kannattaa laskea liikkeeseen kyseisen järjestelyn kortteja, johtaa pikemminkin markkinoilla veloitettavien siirtohintojen nousuun kuin laskuun, mikä on ristiriidassa markkinataloudessa käytävän kilpailun yleensä aikaan saaman hintakurivaihtelun kanssa. Kilpailusääntöjen johdonmukaisen siirtohintoihin soveltamisen lisäksi kyseisten maksujen sääntely parantaisi sisämarkkinoiden toimintaa ja edistäisi tapahtumista kuluttajille aiheutuvien kustannusten alentamista.
- (11) Siirtohintojen nykyinen suuri vaihtelu ja taso estävät uusien unionin laajuisten toimijoiden ilmaantumisen alempiin siirtohintoihin perustuvien tai siirtohinnattomien liiketoimintamallien pohjalta, mikä on esteenä mahdollisille mittakaavaeduille ja tuotevarioinnista saataville eduille sekä niistä johtuville tehokkuuseduille. Tämä vaikuttaa kielteisesti kauppiaisiin ja kuluttajiin sekä estää innovaatiotoimintaa. Koska unionin laajuisten toimijoiden olisi tarjottava kortteja liikkeeseen laskeville pankeille vähintään korkein siirtohintataso markkinoilla, joille ne haluavat päästä, nykyinen tilanne merkitsee myös markkinoiden pirstaleisuuden jatkumista. Olemassa olevat kansalliset järjestelyt, jotka veloittavat alempia siirtohintoja tai eivät veloita niitä lainkaan, voivat myös joutua poistumaan markkinoilta pankkien kohdistaessa niihin painetta saadakseen suurempia siirtohintatuloja. Tämä rajoittaa kuluttajien ja kauppiaiden saatavilla olevaa maksupalveluvalikoimaa, korottaa kyseisten palvelujen hintoja ja heikentää niiden laatua, samalla kun kuluttajien ja kauppiaiden mahdollisuudet käyttää unionin laajuisia maksusovelluksia kaventuvat. Lisäksi kauppiat eivät voi välttää siirtohintojen eroja muiden jäsenvaltioiden pankkien tarjoamia korttien hyväksymispalveluja hyödyntämällä. Maksukorttijärjestelyissä sovelletut erityissäännöt edellyttävät näiden järjestelyjen alueellisen toimilupolitiikan mukaisesti myyntipaikan (kauppiaan kotimaan) siirtohinnan soveltamista kuhunkin maksutapahtumaan. Tämä edellytys estää maksutapahtumien

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

vastaanottajia tarjoamasta palvelujaan onnistuneesti valtioiden rajojen yli. Se voi myös estää kauppiaita alentamasta maksuista aiheutuvia kustannuksiaan kuluttajien hyödyksi.

- (12) Komissio ja kansalliset kilpailuviranomaiset eivät ole kyenneet korjaamaan tätä tilannetta soveltamalla voimassa olevaa lainsäädäntöä.
- (13) Tämän vuoksi säädösten ja hallinnollisten päätösten välisistä eroista johtuvan sisämarkkinoiden pirstaleisuuden ja merkittävien kilpailuvääristymien välttämiseksi on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklan mukaisesti tarpeen toteuttaa toimenpiteitä, joilla ratkaistaan siirtohintojen korkeaan ja vaihtelevaan tasoon liittyvä ongelma, jotta maksupalveluntarjoajat voivat tarjota palvelujaan valtioiden rajojen yli ja kuluttajat ja kauppiat käyttä näitä rajat ylittäviä palveluja.
- (14) Tämän asetuksen soveltaminen ei saisi vaikuttaa unionin ja kansallisten kilpailusääntöjen soveltamiseen. Se ei saisi estää jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai ottamasta käyttöön kansallisen lainsäädännön mukaisesti matalampia enimmäistasoja tai toimenpiteitä, joilla on vastaava tarkoitus tai vaikutus.
- (15) Korttimaksujen sekä korttipohjaisten verkko- ja mobiilimaksujen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan helpottamiseksi kuluttajien ja kauppioiden hyödyksi tätä asetusta olisi sovellettava kansalliseen ja rajat ylittävään maksukorttien myöntämiseen ja korttipohjaisten maksutapahtumien vastaanottoon. Jos kauppiat voivat valita maksutapahtumien vastaanottajan oman jäsenvaltionsa ulkopuolelta (rajat ylittävä korttitapahtumien vastaanotto), mitä helpottavat saman enimmäistason asettaminen sekä kansallisille että rajat ylittävälle vastaanotetuista tapahtumista veloitetaville siirtohinnoille sekä alueellisten toimilupien kieltö, pitäisi olla mahdollista saada aikaan tarvittava oikeudellinen selkeys ja estää kilpailuvääristymiä korttimaksujärjestelyjen välillä.
- (16) Kilpailuasioita koskevissa menettelyissä hyväksyttyjen yksipuolisten sitoumusten seurauksena monissa unionin rajat ylittävissä korttipohjaisissa maksutapahtumissa noudatetaan jo siirtohintojen enimmäistasoja. Jotta voidaan mahdollistaa terve kilpailu maksutapahtumien vastaanottopalvelujen markkinoilla, rajat ylittäviin tapahtumiin ja kotimaisiin tapahtumiin liittyviä säännöksiä olisi sovellettava samanaikaisesti ja kohtuullisessa ajassa tämän asetuksen voimaantulon jälkeen, kun otetaan huomioon tässä asetuksessa säädettyjen maksukorttijärjestelyjen siirtymävaiheeseen liittyvät vaikeudet ja monimutkaisuus.
- (17) Markkinoilla on saatavilla pääosin kahdentyyppisiä luottokortteja. Maksuaikakorttien osalta kortinhaltijan tililtä veloitetaan maksutapahtumien kokonaissumma ilman korkoa tiettyä ennalta sovittuna päivänä, tavallisesti kerran kuussa. Muiden luottokorttien osalta kortinhaltija voi hyödyntää luottojärjestelyä maksaakseen osan veloitetavasta summasta sovittua myöhempänä päivämääränä korkoineen tai muine maksuineen.
- (18) Kaikkiin pankki- ja luottokorttipohjaisiin maksutapahtumiin olisi sovellettava siirtohinnan enimmäistasoa.
- (19) Vaikutustenarvioinnista käy ilmi, että pankkikorttitapahtumien siirtohintojen kieltäminen olisi hyödyllistä korttien hyväksymiselle, korttien käyttämiselle ja sisämarkkinoiden kehittämiseksi ja että se toisi kauppiaille ja kuluttajille enemmän hyötyä kuin korkeammalle asetettu enimmäistaso. Sillä myös vältettäisiin haitalliset vaikutukset, joita aiheutuu korkeammasta enimmäistasosta niissä kansallisissa järjestelyissä, joissa maksutapahtumien siirtohinnat ovat pieniä tai niitä ei ole, kun rajat ylittävä laajentuminen tai uudet markkinoille tulijat nostaisivat siirtohintojen tasoja enimmäistasolle. Pankkikorttitapahtumien siirtohintojen kieltämisellä puututaan myös uhkaan siirtohinnan siirtymisestä uusiin innovatiivisiin maksupalveluihin, esimerkiksi mobiili- ja verkkojärjestelmiin.
- (20) Tässä asetuksessa säädettyjen enimmäistasojen olisi perustuttava taloustieteellisessä kirjallisuudessa kehitettyyn MIT-testiin (Merchant Indifference Test), jonka perusteella määritetään siirtohintataso, jonka kauppias olisi halukas maksamaan verrattuaan kustannuksia, joita aiheutuu siitä, että asiakkaat käyttävät maksukorttia, kustannuksiin, joita aiheutuu muulla maksuvälineellä kuin kortilla suoritetuista maksuista (käteismaksuista), kun otetaan huomioon korttitapahtumia vastaanottavien pankkien kauppiailta veloittama palvelumaksu ja siirtohintaa. Tämä edistää tehokkaiden maksuvälineiden käyttöä lisäämällä sellaisten korttien käyttöä, jotka tuottavat suurempia maksutapahtumiin liittyviä etuja, ja estää samalla kohtuuttomien maksujen veloittamista kauppiailta, jotka johtaisivat piiloveloituksiin kuluttajilta. Kauppiailta veloittavat maksut saattaisivat muuten nousta kohtuuttomiksi myös yhteisten siirtohintajärjestelyjen vuoksi, koska kauppiat eivät halua kieltäytyä hyväksymästä kalliita maksuvälineitä peläten liiketoiminnan menettämistä. Kokemus on osoittanut, että kyseiset tasot ovat oikeasuhteisia, sillä ne eivät kyseenalaista kansainvälisten korttijärjestelyjen ja maksupalveluntarjoajien toimintaa. Ne tuottavat myös etuja kauppiaille ja kuluttajille sekä tarjoavat oikeusvarmuuden.

- (21) Vaikutustenarviointi kuitenkin osoittaa, että tietyissä jäsenvaltioissa siirtohinnat ovat kehittyneet tavalla, jonka myötä kuluttajat ovat voineet korttien hyväksymisen ja korttien käytön osalta hyötyä tehokkaista pankkikortti-markkinoista alemmin siirtohinnoin kuin kauppiaiden hyväksyttävänä pitämä taso (merchant indifference level). Jäsenvaltioiden olisi näin ollen voitava päättää asettaa alemmat siirtohinnat kotimaisille pankkikorttitapahtumille.
- (22) Sen varmistamiseksi, että pankkikorteista veloitettavat maksut asetetaan taloudellisesti tehokkaalle tasolle kansallisten pankkikorttimarkkinoiden rakenne huomioon ottaen, olisi lisäksi säilytettävä mahdollisuus ilmoittaa enimmäissiirtohinnat kiinteämääräisinä. Kiinteämääräinen hinta voi myös kannustaa arvoltaan pienten maksujen (mikromaksut) suorittamiseen korttipohjaisesti. Edellä mainittua kiinteämääräistä siirtohintaa olisi myös voitava soveltaa yhdistettynä prosentuaaliseen hinnoitteluun edellyttäen, että näiden siirtohintojen yhteenlaskettu määrä on enintään tietty prosenttiosuus vuotuisesta tapahtuma-arvosta kansallisella tasolla kussakin maksukorttijärjestelyssä. Lisäksi olisi voitava määritellä alempi tapahtumakohtainen prosentuaalinen enimmäissiirtohinta sekä määrätä kiinteämääräinen enimmäishinta ylärajaksi tapahtumakohtaisen prosentuaalisen hinnoittelun soveltamisesta johtuvalle hinnalle.
- (23) Kun lisäksi otetaan huomioon, että tällä asetuksella pyritään ensimmäistä kertaa yhdenmukaistamaan siirtohinnat tilanteessa, jossa olemassa olevat pankkikorttijärjestelyt ja siirtohinnat poikkeavat huomattavasti toisistaan, on tarpeen säätää joustavuudesta kansallisilla maksukorttimarkkinoilla. Näin ollen jäsenvaltioiden olisi voitava kohtuullisen pituisen siirtymäkauden ajan soveltaa kaikkiin kotimaisiin pankkikorttitapahtumiin kunkin maksukorttijärjestelyn osalta painotettua keskimääräistä siirtohintaa, joka on enintään 0,2 prosenttia vuotuisesta keskimääräisestä kauppaa-arvosta, kun otetaan huomioon kaikki kotimaiset pankkikorttitapahtumat kussakin maksukorttijärjestelyssä. Yhden maksukorttijärjestelyn vuotuisen keskimääräisen tapahtuma-arvon perusteella lasketun siirtohintojen enimmäismäärän osalta riittää, että maksupalveluntarjoaja osallistuu maksukorttijärjestelyyn (tai muunlaisiin maksupalveluntarjoajien välisiin sopimuksiin), joissa kaikkiin kotimaisiin pankkikorttitapahtumiin sovelletaan painotettua keskimääräistä siirtohintaa, joka on enintään kyseiset 0,2 prosenttia. Tässäkin tapauksessa voidaan soveltaa kiinteämääräistä siirtohintaa, prosenttimääräistä siirtohintaa tai näiden kahden yhdistelmää edellyttäen, että painotetun keskiarvon enimmäismäärää noudatetaan.
- (24) Jotta voitaisiin määritellä asianmukaiset enimmäissiirtohinnat kotimaisia pankkikorttitapahtumia varten, on aiheellista sallia niiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten, joilla on valtuudet varmistaa, että tätä asetusta noudatetaan, kerätä tietoja kaikkien maksukorttijärjestelyn puitteissa toteutuneiden pankkikorttitapahtumien tai yhden tai useamman maksupalveluntarjoajan palvelujen piiriin kuuluvien pankkikorttitapahtumien määrästä ja viitearvosta. Näin ollen maksukorttijärjestelyt ja maksupalveluntarjoajat olisi veloitettava antamaan tarpeelliset tiedot toimivaltaisille kansallisille viranomaisille näiden viranomaisten määrittelemällä tavalla ja näiden asettamassa määräajassa. Raportointivelvollisuudet olisi ulotettava maksupalveluntarjoajiin – kuten liikkeeseenlaskijat tai maksutapahtumien vastaanottajat – eikä pelkästään maksukorttijärjestelyihin, jotta varmistetaan, että kaikki asiaankuuluvat tiedot asetetaan toimivaltaisten viranomaisten saataville; toimivaltaisten viranomaisten olisi joka tapauksessa voitava vaatia, että tällaisia tietoja kerätään maksukorttijärjestelyn kautta. Lisäksi on tärkeää, että jäsenvaltiot varmistavat, että sovellettavia enimmäissiirtohintoja koskevien asiaankuuluvien tietojen luovuttaminen on riittävää. Koska maksukorttijärjestelyt eivät yleisesti ottaen ole valvonnan alaisia maksupalveluntarjoajia, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että näiden yksikköjen toimittamat tiedot vahvistaa riippumaton tilintarkastaja.
- (25) Kansallisella tasolla jotkin maksuvälineet antavat maksajalle mahdollisuuden käynnistää sellaisia korttipohjaisia maksutapahtumia, jotka eivät ole maksukorttijärjestelyssä eriteltävissä pankki- tai luottokorttitapahtumiksi. Kortin haltijan valinnat eivät ole maksukorttijärjestelyn tai maksutapahtumien vastaanottajan tiedossa; tämän seurauksena maksukorttijärjestelyissä ei ole mahdollista soveltaa tämän asetuksen mukaisia erillisiä siirtohintojen enimmäistasoja pankki- ja luottokorttitapahtumiin, jotka ovat erotettavissa toisistaan maksutapahtumien veloituksen ajoituksen perusteella. Kun otetaan huomioon tarve säilyttää nykyisten liiketoimintamallien toimivuus ja välttää perusteettomia tai kohtuuttomia lakisääteisten vaatimusten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja kun otetaan samalla huomioon, että on tärkeää varmistaa yhtäläiset kilpailumahdollisuudet eri maksukorttityyppien välillä, on aiheellista soveltaa ”yleiskorteilla” suoritettuihin kotimaisiin maksutapahtumiin samaa tämän asetuksen sääntöä kuin pankkikorttitapahtumiin. Kyseisille maksuvälineille olisi kuitenkin myönnettävä pidempi sopeuttamisaika. Näin ollen jäsenvaltioiden olisi voitava poikkeuksellisesti yhden vuoden siirtymäkauden ajan määritellä enimmäisosuus kotimaisilla ”yleiskorteilla” suoritettuja maksutapahtumia, jotka katsotaan yhdenveroisiksi luottokorttitapahtumien kanssa. Esimerkiksi luottokortteihin sovellettua siirtohintojen enimmäistasoa voitaisiin soveltaa määriteltyn osuuteen kauppiaiden tai maksutapahtumien vastaanottajien liiketapahtumien kokonaisarvosta. Säännösten matemaattinen lopputulos vastaisi siten sitä, että yleiskorteilla suoritettuihin kotimaisiin maksutapahtumiin sovelletaan yhtä ainoaa enimmäissiirtohintaa.

- (26) Tämän asetuksen olisi katettava kaikki maksutapahtumat, joissa maksajan maksupalveluntarjoaja ja maksunsaajan maksupalveluntarjoaja ovat sijoittautuneet unioniin.
- (27) Euroopan digitaalistrategiassa vahvistetun teknologianeutraaliuden periaatteen mukaisesti tätä asetusta olisi sovellettava korttipohjaisiin maksutapahtumiin riippumatta ympäristöstä, jossa tapahtuma toteutetaan, mukaan lukien vähittäiskaupassa käytettävät maksuvälineet ja -palvelut, jotka voivat olla off line-, on line- tai mobiilivälineitä ja -palveluja.
- (28) Korttipohjaiset maksutapahtumat toteutetaan yleensä kahden pääasiallisen liiketoimintamallin perusteella eli niin kutsutun ”kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyjen” (kortinhaltija – korttitapahtumat vastaanottava ja kortin liikkeeseen laskeva osapuoli – kauppias) tai ”neljän osapuolen maksukorttijärjestelyjen” (kortinhaltija – kortin liikkeeseen laskeva pankki – korttitapahtumat vastaanottava pankki – kauppias) perusteella. Monet neljän osapuolen maksukorttijärjestelyt käyttävät eksplisiittistä siirtohintaa, joka on useimmiten monenvälinen. Implisiittisten siirtohintojen olemassaolon tunnustamiseksi ja tasapuolisten toimintaedellytysten luomisen edistämiseksi kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyt, jotka käyttävät maksupalveluntarjoajia liikkeeseenlaskijoina tai maksutapahtumien vastaanottajina, olisi katsottava neljän osapuolen maksukorttijärjestelyiksi, ja niiden olisi noudatettava samoja sääntöjä, kun taas liiketoimintasääntöihin liittyviä avoimuutta lisääviä toimenpiteitä ja muita toimenpiteitä olisi sovellettava kaikkiin palveluntarjoajiin. Kun otetaan huomioon tällaisten kolmen osapuolen järjestelyjen olemassa olevat erityispiirteet, on kuitenkin aiheellista sallia siirtymäaika, jona jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta siirtohintojen enimmäismäärää koskevia sääntöjä, jos näiden järjestelyjen markkinaosuus on hyvin vähäinen kyseisessä jäsenvaltiossa.
- (29) Korttien liikkeeseenlaskupalvelu perustuu maksuvälineen liikkeeseenlaskijan ja maksajan väliseen sopimussuhteeseen riippumatta siitä, säilyttääkö liikkeeseenlaskija varoja maksajan puolesta. Liikkeeseenlaskija asettaa maksukortteja maksajan saataville, antaa luvan suorittaa maksutapahtumia päätteillä tai vastaavilla laitteilla ja voi taata, että maksu suoritetaan maksutapahtumien vastaanottajalle sellaisten maksutapahtumien osalta, jotka ovat asianomaisen järjestelyn sääntöjen mukaisia. Näin ollen pelkkää maksukorttien jakelua tai teknisten palvelujen tarjoamista, kuten pelkkää tietojen käsittelyä ja tallentamista, ei olisi katsottava liikkeeseenlaskuksi.
- (30) Maksutapahtumien vastaanottaminen on käsittelyketju, joka alkaa korttipohjaisen maksutapahtuman käynnistyksestä ja päättyy varojen siirtämiseen maksunsaajan maksutilille. Maasta ja käytössä olevasta liiketoimintamallista riippuen maksutapahtumien vastaanottaminen on järjestetty eri tavoin eri jäsenvaltioissa. Näin ollen maksupalveluntarjoaja, joka maksaa siirtohinnan, ei aina tee suoraan sopimusta maksunsaajan kanssa. Tämän asetuksen mukaisen maksutapahtumien vastaanottajan määritelmän olisi kuitenkin katettava välittäjät, jotka tarjoavat osan maksutapahtumien vastaanottopalvelusta ilman suoraa sopimussuhdetta maksunsaajaan. Maksutapahtumien vastaanottopalvelu tarjotaan riippumatta siitä, säilyttääkö maksutapahtumien vastaanottaja varoja maksunsaajan puolesta. Teknisiä palveluja, kuten pelkkää tietojen käsittelyä ja tallentamista, ei olisi katsottava maksutapahtumien vastaanottamiseksi.
- (31) On tärkeää varmistaa, ettei maksupalveluntarjoajien maksamia tai vastaanottamia siirtohintoja koskevia säännöksiä kierretä liikkeeseenlaskijoille suoritettujen vaihtoehtoisten maksujen avulla. Tämän välttämiseksi ”nettokorvaus”, jonka maksukorttijärjestely, maksutapahtumien vastaanottaja tai muu välittäjä maksaa tai joka niille maksetaan liikkeeseenlaskijan suorittamista tai vastaanottamista maksuista, mukaan lukien mahdolliset varmennustapahtumat, olisi katsottava siirtohinnaksi. Tarkistettaessa, kierretäänkö säännöksiä, siirtohinnan laskennassa olisi otettava huomioon niiden maksujen tai kannustinten kokonaismäärä, jotka liikkeeseenlaskija vastaanottaa maksukorttijärjestelyltä sääntelyn alaisista maksutapahtumista ja joista vähennetään liikkeeseenlaskijan järjestelylle suorittamat maksut. Huomioon otettavat maksut ja kannustimet voisivat olla suoria (eli perustua lukumäärään tai olla tapahtumakohtaisia) tai välillisiä (mukaan lukien markkinakannustimet, hyvitykset ja tiettyjen tapahtumamäärien saavuttamisesta myönnettävät alennukset). Arvioitaessa, kierretäänkö tämän asetuksen säännöksiä, olisi otettava erityisesti huomioon voitot, jotka liikkeeseenlaskijat saavat liikkeeseenlaskijoiden ja maksukorttijärjestelyjen yhteisistä erityisohjelmista sekä tulot käsittely- ja toimilupamaksuista sekä muista korttijärjestöjen tuloihin kuuluvista maksuista. Myös maksukorttien liikkeeseenlasku kolmansissa maissa olisi tarvittaessa ja muiden objektiivisten seikkojen tätä tukeksi voitava ottaa huomioon arvioitaessa, onko tätä asetusta mahdollisesti kierretty.
- (32) Kuluttajat eivät aina ole tietoisia palvelumaksuista, joita kauppiat suorittavat kuluttajien käyttämästä maksuvälineestä. Samalla monet liikkeeseenlaskijoiden soveltamat kannustimet (kuten matkakuponit, hyvitykset, alennukset, maksupalautukset, maksuttomat vakuutukset jne.) saattavat ohjata kuluttajia käyttämään maksuvälineitä, mikä tuottaa liikkeeseenlaskijoille korkeita palvelumaksuja. Tämän estämiseksi toimenpiteitä, joilla asetetaan rajoituksia siirtohinnoille, olisi sovellettava vain sellaisiin maksukortteihin, joista on tullut massatuotteita ja joita kauppiaiden on yleensä vaikea kieltäytyä vastaanottamasta niiden laajamittaisen liikkeeseenlaskun ja käytön vuoksi (näitä ovat mm. kuluttajien pankki- ja luottokortit). Jotta tehostettaisiin markkinoiden toimintaa alan sääntelemättömissä osissa ja rajoitettaisiin liiketoiminnan siirtymistä alan säännellyistä osista sääntelemättömiin osiin, on tarpeen ottaa käyttöön joitakin toimenpiteitä, mukaan lukien maksujärjestelyn ja infrastruktuurin erottaminen toisistaan, maksunsaajan maksajaan kohdistamat ohjaustoimet ja maksunsaajan mahdollisuus valita, mitkä maksuvälineet se hyväksyy.

- (33) Järjestelyn ja infrastruktuurin erottamisen toisistaan olisi mahdollistettava se, että kaikki korttitapahtumien käsittelijät voivat kilpailla järjestelyjen asiakkaista. Koska käsittelykustannukset muodostavat merkittävän osan korttien hyväksymisestä aiheutuvista kokonaiskustannuksista, on tärkeää, että tämä arvoketjun osa avataan tehokkaalle kilpailulle. Järjestelyn ja infrastruktuurin erottamisen perusteella korttijärjestelyjen ja käsittely-yksiköiden olisi oltava riippumattomia kirjanpidon, organisaation ja päätöksentekomenettelyn osalta. Ne eivät saisi harjoittaa syrjintää esimerkiksi tarjoamalla toisilleen suosituimmuuskohtelua tai sisäpiiritietoja, jotka eivät ole niiden kyseisellä markkinasegmentillä toimivien kilpailijoiden saatavilla, asettamalla markkinasegmentillään toimiville kilpailijoilleen kohtuuttomia tiedonantovaatimuksia, myöntämällä toistensa toiminnoille ristikkäistukia tai käyttämällä yhteisiä hallintojärjestelyjä. Tällaiset syrjivät käytännöt edistävät markkinoiden pirstaleisuutta, vaikuttavat kielteisesti uusien tulokkaiden markkinoillepääsyyn ja estävät unionin laajuisia toimijoita tulemasta markkinoille, mikä estää korttimaksujen sekä korttipohjaisten verkko- ja mobiilimaksujen sisämarkkinoiden toteuttamista ja aiheuttaa siten haittaa kauppiaille, yrityksille ja kuluttajille.
- (34) Maksukorttijärjestelyjen soveltamat säännöt ja maksupalveluntarjoajien noudattamat käytännöt saavat usein aikaan sen, että kauppiaat ja kuluttajat ovat tietämättömiä palvelumaksujen välisistä eroista, mikä heikentää markkinoiden avoimuutta. Tämä tapahtuu esimerkiksi palvelumaksuja yhdistelemällä tai siten, että kauppiaita kielletään valitsemasta edullisempaa korttituotemerkkiä, kun on kyse yhdistelmäkorkeista, tai ohjaamasta kuluttajia tällaisten edullisempien korttien käyttöön. Vaikka kauppiaat olisivatkin tietoisia kustannuseroista, usein korttijärjestelyjen säännöt estävät niitä pyrkimästä alentamaan palvelumaksuja.
- (35) Kustannuksissa, joita maksuvälineistä aiheutuu maksunsaajalle, on eroja, sillä tietyt välineet ovat muita kalliimpia. Lukuun ottamatta tilanteita, joissa lainsäädännössä säädetään tietyn maksuvälineen käytöstä tietyissä maksuissa tai joissa maksuvälineen hyväksymisestä ei voida kieltäytyä, koska kyse on laillisesta maksuvälineestä, maksunsaajan olisi voitava vapaasti ohjata maksajia tietyn maksuvälineen käyttöön. Korttijärjestelyt ja maksupalveluntarjoajat asettavat maksunsaajille monenlaisia rajoituksia tässä yhteydessä; ne rajoittavat esimerkiksi maksunsaajan mahdollisuutta kieltäytyä tiettyjen maksuvälineiden hyväksymisestä, kun kyse on pienistä summista, tai ne asettavat rajoituksia sille, mitä tietoja maksajalle annetaan palvelumaksuista, jotka maksunsaajalta on veloitettu tietyistä maksuvälineistä, tai rajoittavat sellaisten kassapäätteiden määrää maksunsaajan liikkeessä, joissa hyväksytään tiettyjä maksuvälineitä. Kyseiset rajoitukset olisi kumottava.
- (36) Tilanteissa, joissa maksunsaaja ohjaa maksajaa tietyn maksuvälineen käyttöön, maksunsaaja ei saisi veloitaa maksajalta palvelumaksuja sellaisten maksuvälineiden käytöstä, joista veloitettavia siirtohintoja säännellään tämän asetuksen mukaisesti, koska lisämaksujen veloittaminen tuottaa tällaisissa tapauksissa vain vähäistä hyötyä mutta aiheuttaa ongelmia markkinoilla.
- (37) Kaikkien korttityyppien hyväksymistä koskeva sääntö on liikkeeseenlaskijoiden ja maksukorttijärjestelyjen maksunsaajille asettama kaksinkertainen velvoite, jonka mukaan maksunsaajien on hyväksyttävä kaikki saman tuotemerkin kortit riippumatta korttien välisistä kustannuseroista (kaikkien tuotteiden hyväksymistä koskeva osuus) ja riippumatta siitä, mikä yksittäinen pankki on laskenut liikkeeseen kyseisen kortin (kaikkien liikkeeseenlaskijoiden hyväksymistä koskeva osuus). On kuluttajien edun mukaista, että maksunsaaja ei voi kohdella korttien liikkeeseenlaskijoita tai kortinhaltijoita syrjivästi saman korttityypin osalta ja että maksukorttijärjestelyt ja maksupalveluntarjoajat voivat asettaa tällaisen velvoitteen maksunsaajille. Kaikkien liikkeeseenlaskijoiden hyväksymistä koskeva osuus kaikkien korttityyppien hyväksymistä koskevasta säännöstä on perusteltu sääntö maksukorttijärjestelyssä, koska se estää maksunsaajia syrjimästä kortteja liikkeeseen laskevia yksittäisiä pankkeja. Kaikkien tuotteiden hyväksymistä koskevassa osuudessa on olennaisilta osin kyse kytkeydyksestä, jonka vaikutuksesta edullisten korttien hyväksyminen kytketään kalliimpien korttien hyväksymiseen. Kaikkien tuotteiden hyväksymistä koskevan osuuden poistaminen kaikkien korttityyppien hyväksymistä koskevasta säännöstä antaisi kauppiaille mahdollisuuden rajata tarjoamansa maksukorttivalikoima vain edullis(empi)in maksukortteihin, mikä hyödyttäisi kuluttajia kauppiaille aiheutuvien kustannusten alenemisen myötä. Pankkikortteja hyväksyviä kauppiaita ei pakotettaisi hyväksymään myös luottokortteja, eikä luottokortteja hyväksyviä kauppiaita hyväksymään yrityskortteja. Jotta kuluttajia suojeltaisiin ja jotta kuluttajille taattaisiin tilaisuus käyttää maksukortteja mahdollisimman useissa tilanteissa, kauppiaat olisi kuitenkin veloitettava hyväksymään kortit, joihin sovelletaan samaa säänneltyä siirtohintaa vain, jos ne on laskettu liikkeeseen samalla tuotemerkillä ja samaan tyyppiin kuuluvina (raha-, pankki- tai luottokortti). Tällainen rajoitus lisäisi myös kilpailua sellaisten korttien osalta, joista veloitettavia siirtohintoja ei säännellä tämän asetuksen nojalla, sillä kauppiaat saisivat vahvemman neuvotteluaseman suhteessa ehtoihin, joilla ne hyväksyvät kyseiset kortit. Näiden rajoitusten olisi oltava vähäisiä ja ne tulisi hyväksyä ainoastaan, jos ne lisäävät kuluttajansuojaa antamalla kuluttajille riittävän varmuuden siitä, että heidän maksukorttinsa ovat kauppiaiden hyväksymiä.

- (38) Maksupalveluntarjoajien olisi varmistettava, että kuluttajakorttien ja yrityskorttien välillä tehdään selkeä ero niin teknisin kuin kaupallisin perustein. Sen vuoksi on tärkeää määritellä yrityskortti maksuvälineeksi, jota käytetään ainoastaan suoraan yrityksen taikka julkisyhteisön tai julkisoikeudellisen laitoksen tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toimivan luonnollisen henkilön tililtä veloitettaviin liiketoiminnan kuluihin.
- (39) Maksunsaajien ja maksajien olisi voitava tunnistaa eri korttityypit. Tämän vuoksi eri korttimerkkien ja korttityyppien olisi oltava tunnistettavissa sähköisesti ja hiljattain liikkeeseen laskettujen korttipohjaisten maksuvälineiden osalta ulkonäön perusteella laitteessa. Lisäksi maksajalle olisi annettava tietoa maksajan maksuvälineen (-välineiden) hyväksymisestä tietyssä myyntipisteessä. On välttämätöntä, että maksunsaaja ilmoittaa maksajalle jonkin korttimerkin käytön rajoituksista samaan aikaan ja samoin ehdoin kuin jonkin korttimerkin hyväksymisestä.
- (40) Tuotemerkkien välisen kilpailun tehokkuuden vuoksi on tärkeää, että käyttäjät tekevät maksusovelluksen valinnan eikä siitä määrätä tuotantoketjun alkupään markkinoilla kuten maksukorttijärjestelyillä tai maksupalveluntarjoajien tai maksujen käsittelijöiden toimesta. Tällainen järjestely ei saisi estää maksajia ja maksunsaajia ottamasta käyttöön, mikäli se on teknisesti mahdollista, automaattista sovelluksen valintaa sillä edellytyksellä, että valintaa voidaan muuttaa jokaisen tapahtuman yhteydessä.
- (41) Sen varmistamiseksi, että muutoksenhaku on mahdollista, jos tätä asetusta on sovellettu virheellisesti tai jos maksupalvelunkäyttäjien ja -tarjoajien välillä ilmenee riitoja, jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön asianmukaiset ja tehokkaat tuomioistuinten ulkopuoliset valitus- ja muutoksenhakumenettelyt tai toteutettava vastaavia toimenpiteitä. Jäsenvaltioiden olisi annettava tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja varmistettava, että nämä seuraamukset ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia ja että niitä sovelletaan.
- (42) Komission olisi annettava selvitys, jossa tutkitaan asetuksen eri vaikutuksia markkinoiden toimintaan. Komissiolla on oltava mahdollisuus kerätä kyseisen selvityksen laatimiseksi tarvittavat tiedot, ja toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä komission kanssa tiivistä yhteistyötä tietojen keräämiseksi.
- (43) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli vahvistaa korttipohjaisia maksutapahtumia sekä korttimaksuihin pohjautuvia verkko- ja mobiilitapahtumia koskevia yhdenmukaisia vaatimuksia, vaan ne voidaan niiden laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (44) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, erityisesti oikeutta tehokkaihin oikeussuojakeinoin tai puolueettomaan tuomioistuimeen, elinkeinovapautta ja kuluttajansuojaa, ja sitä on sovellettava näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan unionissa toteutettuja korttipohjaisia maksutapahtumia koskevat tekniset ja liiketoimintaa koskevat vaatimukset, joita sovelletaan, jos sekä maksajan maksupalveluntarjoaja että maksunsaajan maksupalveluntarjoaja ovat sijoittautuneet unioniin.
2. Tätä asetusta ei sovelleta palveluihin, jotka perustuvat erityisiin maksuvälineisiin, joita voidaan käyttää ainoastaan rajoitetusti siten, että jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) välineet, joiden haltija voi ostaa tavaroita tai palveluja vain liikkeeseenlaskijan tiloissa tai palveluntarjoajien rajatussa verkossa suoraan ammattimaisen liikkeeseenlaskijan kanssa tehdyn kaupallisen sopimuksen mukaisesti;
 - b) välineet, joita voidaan käyttää ainoastaan erittäin rajatun tavar- tai palveluvalikoiman hankkimiseen;
 - c) jonkin yrityksen tai julkisyhteisön ja julkisoikeudellisen laitoksen pyynnöstä tarjotut välineet, jotka ovat voimassa vain yhdessä jäsenvaltiossa ja joita kansallinen tai alueellinen viranomainen sääntelee erityisistä sosiaalisista tai verotuksellisista syistä, tiettyjen tavaroiden tai palvelujen hankkimiseen toimittajilta, jotka ovat tehneet kaupallisen sopimuksen liikkeeseenlaskijan kanssa.

3. Tämän asetuksen II luku ei koske seuraavia:
 - a) yrityskorteilla toteutettavat maksutapahtumat;
 - b) pankkiautomaateista tai maksupalveluntarjoajan kassalla tehtävät käteisnostot; ja
 - c) kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyjen liikkeeseen laskemilla maksukorteilla toteutetut maksutapahtumat.
4. Jäljempänä olevaa 7 artiklaa ei sovelleta kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyihin.

5. Kun kolmen osapuolen maksukorttijärjestely antaa muille maksupalveluntarjoajille toimiluvan korttipohjaisten maksuvälineiden liikkeeseenlaskuun tai korttipohjaisten maksutapahtumien vastaanottoon taikka sekä liikkeeseenlaskuun että vastaanottoon tai laskee liikkeeseen korttipohjaisia maksuvälineitä rinnakkaiskäyttökumppanin kanssa (co-branding partner) tai agentin kautta, se katsotaan neljän osapuolen maksukorttijärjestelyksi. Kotimaisten maksutapahtumien osalta kolmen osapuolen maksukorttijärjestely voidaan kuitenkin 9 päivään joulukuuta 2018 saakka vapauttaa II luvussa säädetyistä velvoitteista edellyttäen, että korttipohjaiset maksutapahtumat, jotka toteutetaan jäsenvaltiossa tällaisessa kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyssä, eivät arvoltaan ylitä viisitasolla kolmen prosentin osuutta kaikista kyseisessä jäsenvaltiossa toteutuneista korttipohjaisista maksutapahtumista.

2 artikla

Määritelmät

Tätä asetusta sovellettaessa tarkoitetaan

- 1) 'maksutapahtumien vastaanottajalla' maksupalveluntarjoajaa, joka tekee maksunsaajan kanssa korttipohjaisten maksutapahtumien hyväksymistä ja käsittelyä koskevan sopimuksen, joka johtaa varojen siirtoon maksunsaajalle;
- 2) 'liikkeeseenlaskijalla' maksupalveluntarjoajaa, joka sopii tarjoavansa maksajalle maksuvälineen maksajan korttipohjaisten maksutapahtumien käynnistämistä ja käsittelyä varten;
- 3) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, jonka tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat maksupalvelusopimukset eivät liity kyseisen henkilön elinkeinon, liiketoiminnan tai ammatin harjoittamiseen;
- 4) 'pankkikorttitapahtumalla' korttipohjaista, mukaan lukien rahakortilla (prepaid-kortti) tehtyä, maksutapahtumaa, joka ei ole luottokorttitapahtuma;
- 5) 'luottokorttitapahtumalla' korttipohjaista maksutapahtumaa, jossa maksutapahtuman määrä veloitetaan maksajalta kokonaan tai osittain ennalta sovittuna kalenterikuukauden päivänä ennalta sovitun luottojärjestelyn mukaisesti korolla tai ilman korkoa;
- 6) 'yrityskortilla' mitä tahansa yrityksille tai julkisyhteisöille ja julkisoikeudellisille laitoksille tai itsenäisille ammatinharjoittajille, jotka ovat luonnollisia henkilöitä, myönnettyjä korttipohjaisia maksuvälineitä, joiden käyttö on rajattu työtehtäviin liittyviin kuluihin silloin, kun korteilla suoritettavat maksut peritään suoraan yrityksen taikka julkisyhteisön tai julkisoikeudellisen laitoksen tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toimivan luonnollisen henkilön tililtä;
- 7) 'korttipohjaisella maksutapahtumalla' maksukorttijärjestelyn infrastruktuuriin ja liiketoimintasääntöihin perustuvaa palvelua maksutapahtuman suorittamiseksi millä tahansa kortti- tai televiestintälaitteella, digitaalisella tai tietoteknisellä laitteella taikka ohjelmistolla, jos tuloksena on pankkikortti- tai luottokorttitapahtuma. Korttipohjaiset maksutapahtumat eivät kata muunlaisiin maksupalveluihin perustuvia tapahtumia;
- 8) 'rajat ylittävällä maksutapahtumalla' korttipohjaista maksutapahtumaa, jossa liikkeeseenlaskija ja maksutapahtuman vastaanottaja ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin tai jossa korttipohjaisen maksuvälineen on laskenut liikkeeseen liikkeeseenlaskija, joka sijaitsee eri jäsenvaltiossa kuin myyntipiste;
- 9) 'kotimaisella maksutapahtumalla' mitä tahansa korttipohjaista maksutapahtumaa, joka ei ole rajat ylittävä maksutapahtuma;
- 10) 'siirtohinnalla' maksua, joka maksetaan suoraan tai välillisesti (eli kolmannen osapuolen välityksellä), jokaisesta liikkeeseenlaskijan ja maksutapahtuman vastaanottajan välisestä maksutapahtumasta. Nettokorvauksen tai muun sovitun korvauksen katsotaan olevan osa siirtohintaa;
- 11) 'nettokorvauksella' tarkoitetaan maksujen, alennusten tai kannustinten kokonaisnettomäärää, jonka liikkeeseenlaskija vastaanottaa maksukorttijärjestelyltä, maksutapahtuman vastaanottajalta tai muulta välittäjältä korttipohjaisista maksutapahtumista tai niihin liittyvästä toiminnasta;

- 12) 'kauppiaalta veloitettavalla palvelumaksulla' maksua, jonka maksunsaaja suorittaa maksutapahtumien vastaanottajalle korttipohjaisista maksutapahtumista;
- 13) 'maksunsaajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka on tarkoitus vastaanottaa maksutapahtuman kohteena olevat varat;
- 14) 'maksajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin haltija ja joka antaa maksutoimeksiannon kyseiseltä maksutililtä tai, jos maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka antaa maksutoimeksiannon;
- 15) 'maksukortilla' maksuvälinetyyppiä, jonka avulla maksaja voi käynnistää pankki- tai luottokorttitapahtuman;
- 16) 'maksukorttijärjestelyllä' korttipohjaisten maksutapahtumien toteuttamista koskevien sääntöjen, käytäntöjen, standardien ja/tai täytäntöönpano-ohjeiden yhtenäistä kokonaisuutta, joka on erillinen sen toimintaa tukevasta infrastruktuuri- tai maksujärjestelmästä ja johon kuuluu erityinen järjestelyn toiminnasta vastaava päätöksentekoeelin, organisaatio tai yksikkö;
- 17) 'neljän osapuolen maksukorttijärjestelyllä' maksukorttijärjestelyä, jossa korttipohjaiset maksutapahtumat suoritetaan maksajan maksutililtä maksunsaajan maksutilille järjestelyn, (maksajaa edustavan) liikkeeseenlaskijan ja (maksunsaajaa edustavan) maksutapahtumien vastaanottajan välityksellä;
- 18) 'kolmen osapuolen maksukorttijärjestelyllä' maksukorttijärjestelyä, jossa järjestely hoitaa itse korttitapahtumien vastaanoton ja korttien liikkeeseenlaskun, koska korttipohjaiset maksutapahtumat suoritetaan järjestelyn sisällä maksajan maksutililtä maksunsaajan maksutilille. Kun kolmen osapuolen maksukorttijärjestely antaa muille maksupalveluntarjoajille toimiluvan korttipohjaisten maksuvälineiden liikkeeseenlaskuun tai vastaanottoon taikka sekä liikkeeseenlaskuun että vastaanottoon tai laskee liikkeeseen korttipohjaisia maksuvälineitä rinnakkaiskäyttökumppanin kanssa (co-branding partner) tai agentin kautta, se katsotaan neljän osapuolen maksukorttijärjestelyksi;
- 19) 'maksuvälineellä' henkilökohtaista laitetta ja/tai menettelytapoja, joista maksupalvelunkäyttäjä ja -tarjoaja ovat sopineet keskenään ja joita käytetään maksutoimeksiannon antamiseen;
- 20) 'korttipohjaisella maksuvälineellä' mitä tahansa maksuvälinettä, mukaan lukien kortit, matkapuhelimet, tietokoneet tai mitkä tahansa muut tekniset laitteet, jotka sisältävät asianmukaisen maksusovelluksen, jonka avulla maksaja voi käynnistää korttipohjaisen maksutapahtuman, joka ei ole asetuksen (EU) N:o 260/2012 2 artiklassa määritelty tilisiirto tai suoraveloitus;
- 21) 'maksusovelluksella' tietokoneohjelmistoa tai vastaavaa, joka on ladattu korttipohjaisten maksutapahtumien käynnistämisen mahdollistavalle laitteelle, jolla maksaja voi antaa maksutoimeksiantoja;
- 22) 'maksutilillä' yhden tai useamman maksupalvelunkäyttäjän nimissä olevaa tiliä, jota käytetään maksutapahtumien toteuttamiseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/110/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdassa määritelty sähköistä rahaa koskeva erityistili mukaan lukien;
- 23) 'maksutoimeksiannolla' maksajan maksupalveluntarjoajalleen antamaa määräystä toteuttaa maksutapahtuma;
- 24) 'maksupalveluntarjoajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, jolla on lupa tarjota direktiivin 2007/64/EY liitteessä lueteltuja maksupalveluja tai laskea liikkeeseen sähköistä rahaa direktiivin 2009/110/EY 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Maksupalveluntarjoaja voi olla korttien liikkeeseenlaskija tai maksutapahtumien vastaanottaja taikka molempia;
- 25) 'maksupalvelunkäyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää maksupalvelua joko maksajan tai maksunsaajan tai molempien ominaisuudessa;
- 26) 'maksutapahtumalla' maksajan käynnistämää tai tämän lukuun käynnistettyä tai maksunsaajan käynnistämää toimenpidettä, jossa on kyse varojen siirrosta, maksajan ja maksunsaajan välisistä velvoitteista riippumatta;
- 27) 'käsittelyllä' maksutapahtuman käsittelypalvelun suorittamista niiden toimenpiteiden osalta, jotka ovat edellytyksenä maksutapahtumien vastaanottajan ja liikkeeseenlaskijan välisen maksutoimeksiannon käsittelylle;
- 28) 'käsittely-yksiköllä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa maksutapahtuman käsittelypalveluja;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

- 29) 'myyntipisteellä' niiden kauppiaan fyysisten tilojen osoitetta, joissa maksutapahtuma on käynnistetty. Kuitenkin silloin, kun
- a) kyse on etäsovimuksesta, sellaisina kuin ne määritellään direktiivin 2011/83/EU 2 artiklan 7 kohdassa, myyntipiste on sen kiinteän toimipaikan osoite, jossa kauppias harjoittaa liiketoimintaansa – riippumatta siitä, missä verkkosivusto tai palvelin sijaitsee – ja jonka kautta maksutapahtuma käynnistetään;
 - b) kauppialla ei ole kiinteää toimipaikkaa, myyntipaikka on osoite, jonka osalta kauppialla on voimassa oleva toimilupa ja jonka kautta maksutapahtuma käynnistetään;
 - c) kauppialla ei ole kiinteää toimipaikkaa eikä voimassa olevaa toimilupaa, myyntipiste on kauppiaan myyntitoimintaan liittyvien verojen maksamisessa käytetty postiosoite, jonka kautta maksutapahtuma käynnistetään;
- 30) 'maksutuotemerkillä' mitä tahansa materiaalista tai digitaalista nimeä, nimitystä, merkkiä, tunnusta tai niiden yhdistelmää, jolla voidaan osoittaa, minkä maksukorttijärjestelyn puitteissa korttipohjaiset maksutapahtumat toteutetaan;
- 31) 'maksutuotemerkkien yhdistelmäkäytöllä' (co-badging) kahden tai useamman maksutuotemerkin tai samalle tuotemerkille kuuluvan kahden tai useamman maksusovelluksen sisällyttämistä samalle korttipohjaiselle maksuvälineelle;
- 32) 'tuotemerkkien rinnakkaiskäytöllä' (co-branding) vähintään yhden maksutuotemerkin ja vähintään yhden muun kuin maksutuotemerkin sisällyttämistä samalle korttipohjaiselle maksuvälineelle;
- 33) 'pankkikortilla' maksuvälinetyyppejä, jonka avulla maksaja voi käynnistää pankkikorttitapahtuman, rahakorttitapahtumia lukuun ottamatta;
- 34) 'luottokortilla' maksuvälinetyyppejä, jonka avulla maksaja voi käynnistää luottokorttitapahtuman;
- 35) 'rahakortilla' maksuvälinetyyppejä, jolle on tallennettu sähköistä rahaa, sellaisena kuin se määritellään direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 2 kohdassa.

II LUKU

SIIRTOHINNAT

3 artikla

Kuluttajien pankkikorttitapahtumista veloitettavat siirtohinnat

1. Maksupalveluntarjoajat eivät saa tarjota eivätkä veloittaa pankkikorttitapahtumasta tapahtumakohtaista siirtohintaa, jonka osuus tapahtuman arvosta on yli 0,2 prosenttia.
2. Kotimaisten pankkikorttitapahtumien osalta jäsenvaltiot voivat joko:
 - a) määritellä tapahtumakohtaisen prosentuaalisen enimmäissiirtohinnan, joka on 1 kohdassa tarkoitettua siirtohintaa alempi, sekä määrätä kiinteämääräisen enimmäishinnan ylärajaksi prosentuaalisen hinnoittelun soveltamisesta johtuvalle hinnalle; tai
 - b) sallia maksupalveluntarjoajien soveltaa tapahtumakohtaista siirtohintaa, joka on enintään 0,05 euroa tai niissä jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 8 päivänä kesäkuuta 2015; tätä kansallisena valuuttana ilmaistua arvoa tarkistetaan joka viides vuosi tai aina kun vaihtokursseissa tapahtuu merkittävää vaihtelua. Tähän tapahtumakohtaiseen siirtohintaan voidaan myös yhdistää enintään 0,2 prosentin suuruinen enimmäisosuus, mikä edellyttää aina, että maksukorttijärjestelyn siirtohintojen yhteenlaskettu määrä on enintään 0,2 prosenttia kotimaisten pankkikorttitapahtumien vuotuisesta kauppaa-arvosta kussakin maksukorttijärjestelyssä.
3. Jäsenvaltiot voivat kotimaisilla pankkikorteilla suoritettujen maksutapahtumien osalta sallia 9 päivään joulukuuta 2020 saakka sen, että maksupalveluntarjoajat soveltavat painotettua keskimääräistä siirtohintaa, joka on enintään 0,2 prosenttia kaikkien kotimaisten pankkikorttitapahtumien keskimääräisestä vuotuisesta kauppaa-arvosta kussakin maksukorttijärjestelyssä. Jäsenvaltiot voivat määritellä matalamman painotetun keskimääräisen enimmäissiirtohinnan, jota sovelletaan kaikkiin kotimaisiin pankkikorttitapahtumiin.
4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut vuotuiset kauppaa-arvot lasketaan vuosittain 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta ulottuvalta ajalta ja sitä sovelletaan seuraavan vuoden 1 päivästä huhtikuuta alkaen. Ensimmäinen viiteajanjakso kyseisen arvон laskentaa varten alkaa 15 kalenterikuukautta ennen 2 ja 3 kohdan soveltamisen alkamispäivää ja päättyy kolme kalenterikuukautta ennen kyseistä päivämäärää.

5. Jäljempänä 13 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että maksukorttijärjestelyt ja maksupalveluntarjoajat toimittavat niille kirjallisesta pyynnöstä kaikki tarvittavat tiedot sen tarkistamiseksi, että tämän artiklan 3 ja 4 kohtaa on sovellettu asianmukaisesti. Tällaiset tiedot on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ennen 1 päivää maaliskuuta vuonna, joka seuraa 4 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua viiteajanjaksoa. Mahdolliset muut tiedot, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen voi tarkistaa, että tämän luvun säännöksiä on noudatettu, on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille niiden kirjallisesta pyynnöstä ja niiden asettamassa määräajassa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että riippumaton tilintarkastaja vahvistaa tällaiset tiedot.

4 artikla

Kuluttajien luottokorttitapahtumista veloittavat siirtohinnat

Maksupalveluntarjoajat eivät saa tarjota eivätkä veloittaa luottokorttitapahtumasta tapahtumakohtaista siirtohintaa, jonka osuus tapahtuman arvosta on yli 0,3 prosenttia. Kotimaisia luottokorttitapahtumia varten jäsenvaltiot voivat määritellä matalamman tapahtumakohtaisen enimmäissiirtohinnan.

5 artikla

Säännösten kieltämisen kieltäminen

Kun sovelletaan 3 ja 4 artiklassa tarkoitettuja enimmäistasoja, kaikki liikkeeseenlaskijan maksukorttijärjestelystä, maksutapahtumien vastaanottajalta tai muulta välittäjältä maksutapahtuman tai siihen liittyvän toiminnan osalta vastaanottamat sovitut korvaukset, nettokorvaukset mukaan lukien, joiden tarkoitus tai vaikutus on siirtohintoja vastaava, on katsottava osaksi siirtohintaa.

III LUKU

LIIKETOIMINTASÄÄNNÖT

6 artikla

Toimilupien myöntäminen

1. Kaikki unionin sisäiset alueelliset rajoitukset tai vaikutuksiltaan vastaavat säännöt toimilupasopimuksissa tai maksukorttijärjestelyjen säännöissä, jotka koskevat maksukorttien liikkeeseenlaskua tai korttipohjaisten maksutapahtumien vastaanottoa, on kiellettävä.

2. Kaikki vaatimukset tai velvoitteet, jotka koskevat maakohtaisen toimiluvan hankintaa tai luvan hankintaa rajat ylittävään toimintaan, tai vaikutuksiltaan vastaavat säännöt toimilupasopimuksissa tai maksukorttijärjestelyjen säännöissä, jotka koskevat maksukorttien liikkeeseenlaskua tai korttipohjaisten maksutapahtumien vastaanottoa, on kiellettävä.

7 artikla

Maksukorttijärjestelyn ja käsittely-yksikköjen erottaminen toisistaan

1. Maksukorttijärjestelyjen ja käsittely-yksiköiden on
 - a) oltava riippumattomia kirjanpidon, organisaation ja päätöksentekomenettelyjen osalta;
 - b) pidättäydyttävä esittämästä maksukorttijärjestelyä ja käsittelytoimintaa koskevia hintoja yhdistellysti ja myöntämästä tällaisille toiminnoille ristikkäistukia;
 - c) pidättäydyttävä harjoittamasta minkäänlaista syrjintää yhtäältä tytäryritystensä tai osakkeenomistajiensa välillä ja toisaalta maksukorttijärjestelyjen käyttäjien ja muiden sopimuskumppaneiden välillä ja erityisesti asettamasta millään tavalla jonkin palvelun tarjoamisen ehdoksi sen, että niiden sopimuskumppani hyväksyy jonkin muun niiden tarjoaman palvelun.
2. Sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa järjestelyllä on sääntömääräinen kotipaikka, voi vaatia maksukorttijärjestelyä toimittamaan riippumattoman selvityksen sen vahvistamiseksi, että se noudattaa 1 kohtaa.
3. Maksukorttijärjestelyjen on mahdollistettava erillisiä korttipohjaisia maksutapahtumia koskevien hyväksymis- ja toteutusviestien erottaminen toisistaan ja se, että viestien käsittelystä vastaavat eri käsittely-yksiköt.
4. Alueellinen syrjintä maksukorttijärjestelyjen noudattamissa käsittelysäännöissä on kiellettävä.

5. Unionissa toimivien käsittely-yksikköjen on varmistettava, että niiden järjestelmä on teknisesti yhteentoimiva muiden unionissa toimivien käsittely-yksikköjen järjestelmien kanssa, käyttämällä kansainvälisten tai eurooppalaisten standardointielinten kehittämiä standardeja. Maksukorttijärjestelyt eivät myöskään saa hyväksyä eivätkä soveltaa liiketoimintasääntöjä, jotka rajoittavat yhteentoimivuutta unionin käsittely-yksikköjen välillä.

6. Euroopan pankkiviranomainen voi laatia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010⁽¹⁾ 41 artiklassa tarkoitettua neuvoa-antavaa lautakuntaa kuultuaan teknisten sääntelystandardien luonnoksia vahvistaakseen vaatimukset, jotka maksujärjestelyjen ja käsittely-yksikköjen on täytettävä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisen varmistamiseksi.

Euroopan pankkiviranomainen toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 9 päivänä joulukuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

8 artikla

Yhdistelmäkäyttö ja maksutuotemerkin tai maksusovelluksen valinta

1. Maksukorttijärjestelyn säännöt ja toimilupasopimukseen tai vaikutukseltaan vastaaviin toimenpiteisiin sisältyvät säännöt, jotka estävät liikkeeseenlaskijaa yhdistämästä kahta tai useampaa eri maksutuotemerkkiä tai maksusovellusta korttipohjaiseen maksuvälineeseen, on kiellettävä.

2. Tehdessään sopimusta maksupalveluntarjoajan kanssa kuluttaja voi haluta ottaa kaksi eri maksuvälinetuotemerkkiä tai useampia eri maksuvälinetuotemerkkejä maksukortti- tai televiestintälaitteelle taikka digitaaliselle tai tietotekniselle laitteelle edellyttäen, että maksupalveluntarjoaja tarjoaa tällaista palvelua. Maksupalveluntarjoajan on annettava kuluttajalle hyvissä ajoin ennen sopimuksen allekirjoittamista selkeät ja objektiiviset tiedot kaikista saatavana olevista maksutuotemerkeistä ja niiden ominaisuuksista, mukaan lukien niiden toimivuus, kustannukset ja turvallisuus.

3. Järjestelyjen sääntöjen ja toimilupasopimukseen sisältyvien sääntöjen, jotka mahdollistavat liikkeeseenlaskijoiden tai maksutapahtumien vastaanottajien erilaisen kohtelun ja jotka koskevat eri maksutuotemerkkien tai maksusovellusten yhdistelmäkäyttöä korttipohjaisella maksuvälineellä, on oltava objektiivisesti perusteltuja ja syrjimättömiä.

4. Maksukorttijärjestelyt eivät saa asettaa raportointivaatimuksia, maksujen suorittamista koskevia velvoitteita tai samankaltaisia vaikutukseltaan tai vaikutuksiltaan vastaavia velvoitteita kortteja liikkeeseen laskeville ja korttitapahtumia vastaanottaville maksupalveluntarjoajille sellaisten tapahtumien osalta, jotka on toteutettu niiden maksutuotemerkkiä käsittelevällä laitteella mutta joiden yhteydessä ei käytetä niiden järjestelyä.

5. Reitityisperiaatteiden tai vastaavien toimenpiteiden, joiden tarkoituksena on ohjata tapahtumat tietyn kanavan tai prosessin kautta, ja muiden sellaisten teknisten ja turvastandardien ja -vaatimusten, jotka koskevat kahden tai useamman eri maksutuotemerkin ja maksusovelluksen käsittelyä korttipohjaisella maksuvälineellä, on oltava syrjimättömiä, ja niitä on sovellettava syrjimättömästi.

6. Maksukorttijärjestelyt, korttien liikkeeseenlaskijat, maksutapahtumien vastaanottajat, käsittely-yksiköt ja muut teknisten palvelujen tarjoajat eivät saa asettaa maksuvälineeseen tai myyntipisteessä käytettyyn laitteeseen automaattisia mekanismeja, ohjelmistoja tai laitteita, joilla rajoitetaan maksajan tai maksunsaajan mahdollisuutta valita yhdistelmämaksuvälinettä käyttäessään haluamansa maksutuotemerkki- tai maksusovellus tai molemmat.

Maksunsaajilla on säilyttävä mahdollisuus asentaa myyntipisteessä käytettyyn laitteeseen automaattisia mekanismeja, joilla toteutetaan tietyn maksutuotemerkin tai maksusovelluksen ensisijaisvalinta, mutta maksunsaajat eivät saa estää maksajaa kumoamasta prioriteettivalintaa laitteessaan maksunsaajan hyväksymien kortti- tai maksuvälinetyyppien osalta.

9 artikla

Yhdistelykielto

1. Jokaisen maksutapahtumien vastaanottajan on tarjottava maksunsaaja-asiakkaalleen ja veloitettava maksunsaaja-asiakkaaltaan kauppiailta veloitettavat palvelumaksut tapauskohtaisesti määritettyinä kunkin eri maksukorttityypin ja -tuotemerkin – joissa siirtohintojen tasot ovat erilaisia – osalta, elleivät maksunsaajat pyydä kirjallisesti maksutapahtumien vastaanottajaa veloittamaan niiltä yhdisteltyjä kauppiailta veloitettavia palvelumaksuja.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Maksutapahtumien vastaanottajien on sisällytettävä maksunsaajien kanssa tekemiinsä sopimukseen tapauskohtaisesti määritettyä tietoa kuhunkin maksukorttityyppiin ja -tuotemerkkiin sovellettavista kauppiailta veloitettavista palvelumaksuista, siirtohinnoista ja järjestelyyn liittyvistä maksuista, ellei maksunsaaja myöhemmin pyydä kirjallisesti jotain muuta.

10 artikla

Korttityyppien täysimääräistä hyväksymistä koskeva sääntö

1. Maksukorttijärjestelyt ja maksupalveluntarjoajat eivät saa soveltaa mitään sääntöä, jonka mukaan maksunsaajat, jotka hyväksyvät yhden liikkeeseenlaskijan liikkeeseen laskeman korttipohjaisen maksuvälineen, veloitettaisiin hyväksymään muita saman maksukorttijärjestelyn puitteissa liikkeeseen laskettuja korttipohjaisia maksuvälineitä.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta kuluttajan korttipohjaisiin maksuvälineisiin, jotka kuuluvat samaan tuotemerkkiin ja samaan raha-, pankki- tai luottokorttityyppiin, joihin sovelletaan tämän asetuksen II luvun siirtohintoja.
3. Edellä oleva 1 kohta ei vaikuta maksukorttijärjestelyjen ja maksupalveluntarjoajien mahdollisuuteen määrätä, että kortteja ei voida kieltäytyä hyväksymästä liikkeeseenlaskijan tai kortinhaltijan henkilöllisyyden perusteella.
4. Maksunsaajien, jotka päättävät olla hyväksymättä maksukorttijärjestelyn kaikkia kortteja tai muita maksuvälineitä, on ilmoitettava asiasta kuluttajille selkeästi ja yksiselitteisesti samaan aikaan, kun ne ilmoittavat kuluttajille kyseisen maksukorttijärjestelyn muiden korttien ja maksuvälineiden hyväksymisestä. Tällaiset tiedot on sijoitettava näkyvälle paikalle liikkeen sisäänkäynnin yhteyteen ja kassalle.

Etämyynnissä nämä tiedot on sijoitettava maksunsaajan verkkosivustolle taikka muulle käytössä olevalle elektroniselle tai mobiilivälineelle. Tiedot on annettava maksajalle hyvissä ajoin ja ennen kuin maksaja tekee ostosopimuksen maksunsaajan kanssa.

5. Liikkeeseen laskevien maksupalveluntarjoajien on varmistettava, että niiden maksuvälineet ovat elektronisesti tunnistettavissa ja äskettäin liikkeeseen laskettujen korttipohjaisten maksuvälineiden tapauksessa myös näkyvästi tunnistettavissa, mikä mahdollistaa sen, että maksunsaajat ja maksajat voivat yksiselitteisesti tunnistaa, mitä rahakorttien, pankkikorttien, luottokorttien tai yrityskorttien tuotemerkkejä tai korttityyppejä maksaja on valinnut.

11 artikla

Ohjaamista koskevat säännöt

1. Kaikki toimilupasopimukseen, maksukorttijärjestelyjen soveltamiin sääntöihin ja korttitapahtumia vastaanottavien maksupalveluntarjoajien ja maksunsaajien välillä tehtyihin sopimukseen sisältyvät säännöt, jotka estävät maksunsaajia ohjaamasta kuluttajia maksunsaajan suosiman maksuvälineen käyttöön, on kiellettävä. Tämä kiello kattaa myös säännöt, joilla maksunsaajia kielletään käsittelemästä tietyn maksukorttijärjestelyn korttipohjaisia maksuvälineitä muita laitteita suotuisammin tai epäsuotuisammin.
2. Kaikki toimilupasopimukseen, maksukorttijärjestelyjen soveltamiin sääntöihin ja korttitapahtumia vastaanottavien maksupalveluntarjoajien ja maksunsaajien välillä tehtyihin sopimukseen sisältyvät säännöt, jotka estävät maksunsaajia antamasta maksajille tietoa siirtohinnoista ja kauppiaalta veloitettavista palvelumaksuista, on kiellettävä.
3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohta eivät vaikuta direktiivissä 2007/64/EY ja direktiivissä 2011/83/EU vahvistettuihin maksuihin, alennuksiin tai muihin ohjausmekanismeihin koskeviin sääntöihin.

12 artikla

Maksunsaajalle yksittäisistä korttipohjaisista maksutapahtumista annettavat tiedot

1. Yksittäisen korttipohjaisen maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on annettava maksunsaajalle seuraavat tiedot:
 - a) viite, jonka avulla maksunsaaja voi tunnistaa korttipohjaisen maksutapahtuman;
 - b) maksutapahtuman määrä valuutassa, jossa maksunsaajan maksutiliä hyvitetään;
 - c) korttipohjaisesta maksutapahtumasta veloitettavien maksujen määrä, jossa ilmoitetaan erikseen kauppiaalta veloitettava palvelumaksu ja siirtohinnan määrä.

Maksunsaajan ennakoon antamalla nimenomaisella suostumuksella ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot voidaan jaotella tuotemerkin, sovelluksen, maksuvälinetyyppien ja tapahtumaan sovellettavien siirtohintatasojen mukaan.

2. Maksutapahtumien vastaanottajien ja maksunsaajien välisiin sopimuksiin voi sisältyä ehto, jonka mukaan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot on annettava tai asetettava saataville määräajoin vähintään kerran kuukaudessa ja sovitulla tavalla siten, että maksunsaaja voi tallentaa ja tulostaa tiedot uudelleen muuttumattomina.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

13 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, joilla on valtuudet varmistaa tämän asetuksen täytäntöönpano ja joille annetaan tutkinta- ja täytäntöönpanovaltuudet.
2. Jäsenvaltiot voivat nimetä olemassa olevia elimiä toimimaan toimivaltaisina viranomaisina.
3. Jäsenvaltiot voivat nimetä yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen.
4. Jäsenvaltioiden on annettava nämä toimivaltaiset viranomaiset komissiolle tiedoksi viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2016. Niiden on myös ilmoitettava komissiolle viipymättä näitä viranomaisia koskevista mahdollisista myöhemmistä muutoksista.
5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla nimetyillä toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava riittävät resurssit tehtäviensä hoitamiseksi.
6. Jäsenvaltioiden on veloitettava toimivaltaiset viranomaiset valvomaan tehokkaasti tämän asetuksen noudattamista, kuten torjumaan maksupalveluntarjoajien yritykset tämän asetuksen säännösten kiertämiseksi, ja toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet sen noudattamisen varmistamiseksi.

14 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niitä sovelletaan.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä säännökset tiedoksi komissiolle viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2016 ja ilmoitettava niihin myöhemmin mahdollisesti tehtävistä muutoksista viipymättä.

15 artikla

Riitojen ratkaisu, tuomioistuinten ulkopuoliset valitukset ja oikeussuojakeinot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava asianmukaiset ja tehokkaat tuomioistuinten ulkopuoliset valitus- ja muutoksenhakumenettelyt ja edistettävä niitä tai toteutettava vastaavia toimenpiteitä maksunsaajien ja niiden maksupalveluntarjoajien välisten, tätä asetusta sovellettaessa esiintyvien riitojen ratkaisemiseksi. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on nimettävä olemassa olevia elimiä, mikäli mahdollista, tai perustettava uusia elimiä. Näiden elinten on oltava osapuolista riippumattomia.
2. Jäsenvaltioiden on annettava nämä elimet komissiolle tiedoksi viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2017. Niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä näitä elimiä koskevat myöhemmät muutokset.

16 artikla

Yleiskortit

1. Tätä asetusta sovellettaessa kotimaisiin maksutapahtumiin, jotka eivät ole maksukorttijärjestelyn eriteltävissä pankki- tai luottokorttitapahtumiksi, sovelletaan pankkikortteja tai pankkikorttitapahtumia koskevia säännöksiä.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat 9 päivään joulukuuta 2016 saakka määritellä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin kotimaisiin maksutapahtumista tietyn osuuden – enintään 30 prosenttia – jonka katsotaan vastaavan luottokorttitapahtumia, joihin sovelletaan 4 artiklassa vahvistettua enimmäissiirtohintaa.

17 artikla

Uudelleentarkastelua koskeva lauseke

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2019 kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta. Komission kertomuksessa tarkastellaan erityisesti siirtohintatasojen asianmukaisuutta ja ohjausmekanismeja, kuten maksuja, ottaen huomioon eri maksuvälineiden käyttö ja kustannukset sekä uusien toimijoiden markkinoilletulon, markkinoille tuotavan uuden teknologian ja innovatiivisten liiketoimintamallien yleisyys. Arvioinnissa on otettava erityisesti huomioon

- a) maksajilta veloittettavien palvelumaksujen kehitys;
- b) maksukorttien tarjoajien ja maksukorttijärjestelyjen välisen kilpailun taso;
- c) maksajalle ja maksunsaajalle aiheutuvat kustannusvaikutukset;
- d) missä määrin kauppiaat siirtävät asiakkaalle siirtohintojen alenemisen;
- e) tekniset vaatimukset ja niiden vaikutukset kaikkiin asianosaisiin;
- f) maksutuotemerkkien yhdistelmäkäytön vaikutukset käyttäjäystävällisyyteen, erityisesti vanhusten ja muiden haavoittuvassa asemassa olevien käyttäjien osalta;
- g) yrityskorttien II luvun soveltamisalan ulkopuolelle jättämisen vaikutukset markkinoihin, kun verrataan tilannetta jäsenvaltioissa, joissa lisämaksujen veloittaminen on kiellettyä, tilanteeseen jäsenvaltioissa, joissa se on sallittua;
- h) kotimaisten pankkikorttipahtumien siirtohintoja koskevien erityissäännösten vaikutukset markkinoihin;
- i) rajat ylittävän maksutapahtumien vastaanottamisen kehittyminen ja sen vaikutukset sisämarkkinoihin, kun verrataan toisiinsa kortteja, joihin liittyville maksuille on vahvistettu enimmäistaso, ja kortteja, joille sitä ei ole vahvistettu, sen tarkastelemiseksi, onko mahdollisuutta selvittää, mitä siirtohintaa sovelletaan rajat ylittävään maksutapahtumien vastaanottamiseen;
- j) maksukorttijärjestelyn ja käsittelyn toisistaan erottamista koskevien sääntöjen käytännön soveltaminen ja tarve tarkastella oikeudellista eriyttämistä uudelleen;
- k) 3 artiklan 1 kohdan vaikutukset siirtohintojen todelliseen arvoon arvoltaan keskisuurissa ja suurissa pankkikorttipahtumissa ja vaikutuksista riippuen tarve mahdollisesti tarkistaa kyseistä kohtaa säätämällä, että enimmäistaso saisi olla enintään 0,07 euroa tai 0,2 prosenttia tapahtuman arvosta, riippuen siitä, kumpi on alempi.

Komission kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus, johon voi sisältyä ehdotus siirtohintojen enimmäistason tarkistamisesta.

18 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Sitä sovelletaan 8 päivästä kesäkuuta 2015 lukuun ottamatta 3, 4, 6 ja 12 artiklaa, joita sovelletaan 9 päivästä joulukuuta 2015 alkaen, ja 7, 8, 9 ja 10 artiklaa, joita sovelletaan 9 päivästä kesäkuuta 2016 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 29 päivänä huhtikuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/752,**annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015,****tietyistä menettelyistä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Montenegron tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen soveltamiseksi****(kodifikaatio)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetusta (EY) N:o 140/2008 ⁽³⁾ on muutettu huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Sen vuoksi mainittu asetusta olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Montenegron tasavallan välinen vakautus- ja assosiaatiosopimus ⁽⁵⁾, jäljempänä 'vakautus- ja assosiaatiosopimus', allekirjoitettiin 15 päivänä lokakuuta 2007, ja se tuli voimaan 1 päivänä toukokuuta 2010.
- (3) On tarpeen säätää menettelyistä vakautus- ja assosiaatiosopimuksen tiettyjen määräysten soveltamiseksi.
- (4) Vakautus- ja assosiaatiosopimuksessa määrätään, että Montenegrosta peräisin olevia kalastustuotteita saa tuoda unioniin tariffikiintiöiden rajoissa alennetuin tullein. Tämän vuoksi on tarpeen antaa säännökset kyseisten tariffikiintiöiden hallinnoimista varten.
- (5) Jos kaupan suoja-toimenpiteet osoittautuvat tarpeellisiksi, ne olisi hyväksyttävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/478 ⁽⁶⁾, neuvoston asetuksen (EU) 2015/479 ⁽⁷⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ⁽⁸⁾ tai, soveltuvin osin, neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009 ⁽⁹⁾ yleisten säännösten mukaisesti.
- (6) Jos jäsenvaltio toimittaa komissiolle tietoja mahdollisista petoksista tai hallinnollisen yhteistyön laiminlyömisestä, sovelletaan asiaan liittyvää unionin lainsäädäntöä, neuvoston asetusta (EY) N:o 515/97 ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 10. joulukuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 20. huhtikuuta 2015.

⁽³⁾ Neuvoston asetusta (EY) N:o 140/2008, annettu 19 päivänä marraskuuta 2007 tietyistä menettelyistä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Montenegron tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen ja Euroopan yhteisön ja Montenegron tasavallan välisen väliaikaisen sopimuksen soveltamiseksi (EUVL L 43, 19.2.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Katso liite I.

⁽⁵⁾ EUVL L 108, 29.4.2010, s. 3.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/478, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2015, tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä (EUVL L 83, 27.3.2015, s. 16).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/479, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2015, yhteisen vientimenettelyn käyttöönotosta (EUVL L 83, 27.3.2015, s. 34).

⁽⁸⁾ Neuvoston asetusta (EY) N:o 1225/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojausmenetelmästä (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51).

⁽⁹⁾ Neuvoston asetusta (EY) N:o 597/2009, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2009, muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojausmenetelmästä (EUVL L 188, 18.7.2009, s. 93).

⁽¹⁰⁾ Neuvoston asetusta (EY) N:o 515/97, annettu 13 päivänä maaliskuuta 1997, jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi (EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1).

- (7) Komissiota avustaa tämän asetuksen asiaa koskevien säännösten täytäntöönpanossa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 ⁽¹⁾ 285 artiklalla perustettu tullikoodeksikomitea.
- (8) Vakautus- ja assosiaatiosopimuksen kahdenvälisten suojalausekkeiden täytäntöönpano edellyttää yhdenmukaisia edellytyksiä suoja- ja muiden toimenpiteiden hyväksymiselle. Kyseiset toimenpiteet olisi hyväksyttävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ mukaisesti.
- (9) Komission olisi hyväksyttävä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 artiklan 5 kohdan b alakohdassa ja 42 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin poikkeuksellisiin ja kriittisiin olosuhteisiin,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa säädetään tietyistä menettelyistä Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Montenegron tasavallan välisen vakautus- ja assosiaatiosopimuksen, jäljempänä 'vakautus- ja assosiaatiosopimus', tietyjen määräysten täytäntöönpanoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen antamiseksi.

2 artikla

Kalaa ja kalastustuotteita koskevat myönnytykset

Komissio antaa kalan ja kalastustuotteiden tariffikiintiöitä koskevan vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 29 artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 artikla

Tullinalennukset

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, etuustulli pyöristetään alaspäin ensimmäiseen desimaaliin.
2. Jos etuustulli 1 kohdan mukaisesti laskettuna on jompikumpi jäljempänä esitetyistä, etuustullina pidetään täysimääräistä vapautusta:
 - a) enintään yksi prosentti, kun kyse on arvotullista; tai
 - b) enintään yksi euro kultakin määrältä, kun on kyse paljoustullista.

4 artikla

Tekniset mukautukset

Tämän asetuksen nojalla annettavien säännösten muutokset ja tekniset mukautukset, jotka ovat tarpeen yhdistetyn nimikkeistön koodien tai Taric-alanimikkeiden muutosten taikka unionin ja Montenegron välisen uusien tai muutettujen sopimusten, pöytäkirjojen, kirjeenvaihdon tai muiden asiakirjojen johdosta, hyväksytään 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

*5 artikla***Yleinen suojalauseke**

Jos unionin on toteutettava vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 artiklassa määrätty toimenpide, tämä toimenpide on hyväksyttävä tämän asetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, jollei vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 artiklassa toisin määrätä.

*6 artikla***Riittämätöntä tarjontaa koskeva lauseke**

Jos unionin on toteutettava väliaikaisen sopimuksen 42 artiklassa määrätty toimenpide, tämä toimenpide on hyväksyttävä tämän asetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

*7 artikla***Poikkeukselliset ja kriittiset olosuhteet**

Vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 artiklan 5 kohdan b alakohdassa ja 42 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen poikkeuksellisten ja kriittisten olosuhteiden ilmetessä komissio voi toteuttaa vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 ja 42 artiklassa tarkoitettuja välittömiä toimenpiteitä.

Jos komissio vastaanottaa asiaa koskevan pyynnön jäsenvaltiolta, se tekee päätöksensä viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Komissio toteuttaa ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden tämän asetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Kiireellisissä tapauksissa sovelletaan tämän asetuksen 9 artiklan 4 kohdan säännöksiä.

*8 artikla***Maatalous- ja kalastustuotteita koskeva suojalauseke**

1. Jos unionin on toteutettava vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 artiklassa määrätty maatalous- ja kalastustuotteita koskeva suojatoimenpide, komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, tämän asetuksen 5 ja 6 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen estämättä, tarvittavista toimenpiteistä sen jälkeen, kun on tarvittaessa sovellettu vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 artiklassa määrättyä asian käsittelyä koskevaa menettelyä.

Vastaanotettuaan pyynnön jäsenvaltiolta komissio tekee sitä koskevan päätöksen:

- a) kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, jos vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 artiklassa määrättyä asian käsittelyä koskevaa menettelyä ei sovelleta; tai
- b) kolmen päivän kuluessa vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 artiklan 5 kohdan a alakohdassa mainitun 30 päivän määräajan päättymisestä, jos vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 41 artiklassa määrättyä asian käsittelyä koskevaa menettelyä sovelletaan.

Komissio ilmoittaa neuvostolle päättämistään toimenpiteistä.

2. Komissio toteuttaa tällaiset toimenpiteet 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Kiireellisissä tapauksissa sovelletaan 9 artiklan 4 kohdan säännöksiä.

*9 artikla***Komiteamenettely**

1. Tämän asetuksen 4 artiklan soveltamiseksi komissiota avustaa asetuksen (EU) N:o 952/2013 285 artiklalla perustettu tullikodeksikomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Tämän asetuksen 5–8 artiklan soveltamiseksi komissiota avustaa asetuksen (EU) 2015/478 3 artiklan 1 kohdalla perustettu suojatoimenpidekomitea komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

10 artikla

Polkumyynti ja tuet

Jos unionilla saattaa jonkin käytännön osalta olla perusteet soveltaa vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden ja/tai tasoitustoimenpiteiden käyttöönotosta päätetään asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ja/tai asetuksen (EY) N:o 597/2009 säännösten mukaisesti.

11 artikla

Kilpailu

1. Jos unionilla on mahdollisesti jonkin käytännön osalta perusteet soveltaa vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 73 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä, komissio tutkii tapauksen omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä ja päättää tämän jälkeen, onko kyseinen käytäntö vakautus- ja assosiaatiosopimuksen mukainen.

Vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 73 artiklan 10 kohdassa määrätyt toimenpiteet toteutetaan tukiin liittyvissä tapauksissa asetuksessa (EY) N:o 597/2009 säädettyjä menettelyjä noudattaen ja muissa tapauksissa perussopimuksessa 207 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

2. Jos jokin käytäntö saattaa aiheuttaa sen, että Montenegro soveltaa unioniin toimenpiteitä vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 73 artiklan nojalla, komissio päättää tapauksen tutkittuaan, onko kyseinen käytäntö vakautus- ja assosiaatiosopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukainen. Komissio tekee tarvittaessa asiaa koskevat päätökset perussopimuksen 101, 102 ja 107 artiklan soveltamisesta johtuvien perusteiden mukaisesti.

12 artikla

Petokset tai hallinnollisen yhteistyön laiminlyöminen

Jos komissio toteaa jäsenvaltion toimittamien tietojen perusteella tai omasta aloitteestaan, että vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 46 artiklassa määrätyt edellytykset täyttyvät, se

- a) ilmoittaa viipymättä asiasta neuvostolle; ja
- b) ilmoittaa viipymättä vakautus- ja assosiaatiokomitealle havainnostaan ja sitä koskevista objektiivisista tiedoista sekä aloittaa neuvottelut vakautus- ja assosiaatiokomiteassa.

Komissio julkaisee vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 46 artiklan 5 kohdan nojalla annettavat ilmoitukset *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Komissio voi päättää tämän asetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen keskeyttää väliaikaisesti tuotteisiin sovellettavan asianomaisen etuuskohtelun, kuten vakautus- ja assosiaatiosopimuksen 46 artiklan 4 kohdassa määrätään.

13 artikla

Ilmoittaminen

Komissio tekee unionin puolesta vakautus- ja assosiaatiosopimuksessa edellytetyt ilmoitukset vakautus- ja assosiaationeuvostolle sekä vakautus- ja assosiaatiokomitealle.

*14 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan asetus (EY) N:o 140/2008.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*15 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 29 päivänä huhtikuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

*LIITE I***Kumottu asetus ja sen muutos**

Neuvoston asetus (EY) N:o 140/2008
(EUVL L 43, 19.2.2008, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 37/2014
(EUVL L 18, 21.1.2014, s. 1).

Ainoastaan liitteessä oleva 15 kohta

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 140/2008	Tämä aset
1–8 artikla	1–8 artikla
8 a artikla	9 artikla
9 artikla	10 artikla
10 artikla	11 artikla
11 artikla	12 artikla
13 artikla	13 artikla
—	14 artikla
14 artikla	15 artikla
—	Liite I
—	Liite II

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/753,
annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015,
Turkista peräisin olevien maataloustuotteiden tuonnista unioniin
(kodifikaatio)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetusta (EY) N:o 779/98 ⁽³⁾ on muutettu huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Sen vuoksi mainittu asetusta olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) EY-Turkki-assosiaationeuvoston päätöksessä N:o 1/98 ⁽⁵⁾ vahvistetaan tullietuusmenettely, jota sovelletaan Turkista peräisin olevien maataloustuotteiden tuontiin unioniin.
- (3) Tullietuusmenettelyn soveltaminen niihin tuotteisiin, joiden osalta unionin lainsäädännössä säädetään tietyn tuontihinnan noudattamisesta, edellyttää kyseisen hinnan noudattamista.
- (4) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽⁶⁾ mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä tarvittavat säännöt tuontijärjestelyn soveltamiseksi niihin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteessä I lueteltuihin, Turkista peräisin oleviin tuotteisiin, joiden tuonti unioniin on sallittua EY-Turkki-assosiaationeuvoston päätöksessä N:o 1/98 säädetyin edellytyksin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 artikla

1. Tullietuusmenettelyn soveltaminen niihin tuotteisiin, joiden osalta unionin lainsäädännössä säädetään tietyn tuontihinnan noudattamisesta, edellyttää tämän hinnan noudattamista.

2. Tullietuusmenettelyn soveltaminen niihin kalastustuotteisiin, joiden osalta on vahvistettu viitehintaa, edellyttää tämän hinnan noudattamista.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 10. joulukuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 20. huhtikuuta 2015.

⁽³⁾ Neuvoston asetusta (EY) N:o 779/98, annettu 7 päivänä huhtikuuta 1998, Turkista peräisin olevien maataloustuotteiden tuonnista yhteisöön, asetuksen (ETY) N:o 4115/86 kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 3010/95 muuttamisesta (EYVL L 113, 15.4.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Katso liite I.

⁽⁵⁾ EY-Turkki-assosiaationeuvoston päätös N:o 1/98, tehty 25 päivänä helmikuuta 1998, maataloustuotteiden kauppajärjestelmästä (EYVL L 86, 20.3.1998, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

3 artikla

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ 229 artiklalla perustettu maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
3. Kun komitean lausunto on määrä hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai vähintään neljäsosa komitean jäsenistä sitä pyytää.

4 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 779/98.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 29 päivänä huhtikuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

*LIITE I***Kumottu asetus ja sen muutos**

Neuvoston asetus (EY) N:o 779/98
(EYVL L 113, 15.4.1998, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 255/2014
(EUVL L 84, 20.3.2014, s. 57).

Ainoastaan 2 artikla

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 779/98	Tämä aset
1 artikla	1 artikla
2 artiklan ensimmäinen kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan toinen kohta	2 artiklan 2 kohta
2 a artikla	3 artikla
3 artikla	—
4 artikla	—
—	4 artikla
5 artikla	5 artikla
—	Liite I
—	Liite II

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/754,**annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015,****tiettyjen korkealaatuista naudanlihaa, sianlihaa, siipikarjanlihaa, vehnää sekä vehnän ja rukiin sekaviljaa ja leseitä, lesejauhoja ja muita jätetuotteita koskevien unionin tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnosta****(kodifikaatio)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetusta (EY) N:o 774/94 ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Sen vuoksi mainittu asetus olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Unioni on neuvotellut tariffimyönnytyksistä tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) XXVIII artiklan mukaisesti ja Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen mukaisesti. Mainittujen neuvottelujen tuloksena on tehty sopimuksia, jotka hyväksyttiin neuvoston päätöksellä 94/87/EY ⁽⁵⁾ ja neuvoston päätöksellä 94/800/EY ⁽⁶⁾.
- (3) Näissä sopimuksissa määrätään vuotuisten tariffikiintiöiden avaamisesta tietyin edellytyksin CN-koodeihin 0201 30 00, 0202 30 90, 0206 10 95 ja 0206 29 91 kuuluvalla korkealaatuisella naudanlihalla, CN-koodeihin 0203 19 13 ja 0203 29 15 kuuluvalla sianlihalla, CN-koodeihin 0207 14 10, 0207 14 50, 0207 14 70, 0207 27 10, 0207 27 20 ja 0207 27 80 kuuluvalla siipikarjanlihalla, CN-koodeihin 1001 11 00, 1001 19 00 ja 1001 99 00 kuuluvalla vehnällä sekä vehnän ja rukiin sekaviljalle ja CN-koodeihin 2302 30 10, 2302 30 90, 2302 40 10 ja 2302 40 90 kuuluville leseille, lesejauhoille ja muille jätetuotteille.
- (4) Nämä sopimukset on tehty määrittämättömäksi ajaksi. Näin ollen kiintiöt olisi tarkoituksenmukaisuus- ja tehokkuussyistä avattava useaksi vuodeksi.
- (5) Tuotteiden luonteen, lähtöpaikan ja alkuperän takaava järjestelmä saattaa osoittautua aiheelliseksi. Tässä suhteessa olisi sovittujen tariffimyönnytysten mukaisesti tapahtuvassa tuonnissa tarvittaessa vaadittava aitoustodistuksen esittämistä.
- (6) Saattaa osoittautua aiheelliseksi jakaa kyseinen tuonti vuoden aikana unionin markkinoiden tarpeiden mukaan. Tässä suhteessa tuontitodistuksen esittämiseksi perustuva kiintiöiden käyttöjärjestelmä vaikuttaa tarkoituksenmukaiselta.
- (7) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti eräiden tämän asetuksen muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi kyseiseen asetukseen tarvittavien muutosten hyväksymisen osalta silloin, kun määriä tai muita kiintiöjärjestelmän edellytyksiä muutetaan erityisesti tuloksena neuvoston

⁽¹⁾ Lausunto annettu 10. joulukuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 20. huhtikuuta 2015.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 774/94, annettu 29 päivänä maaliskuuta 1994, tiettyjen korkealaatuista naudanlihaa, sianlihaa, siipikarjanlihaa, vehnää sekä vehnän ja rukiin sekaviljaa ja leseitä, lesejauhoja ja muita jätetuotteita koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnosta (EYVL L 91, 8.4.1994, s. 1).

⁽⁴⁾ Katso liite I.

⁽⁵⁾ Neuvoston päätös 94/87/EY, tehty 20 päivänä joulukuuta 1993, Euroopan yhteisön ja vastaavasti Argentiinan, Brasilian, Kanadan, Puolan, Ruotsin ja Uruguayn välisten tiettyjä öljykasveja koskevien tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) 28 artiklan mukaisten sopimusten tekemisestä hyväksytyllä pöytäkirjalla (EYVL L 47, 18.2.1994, s. 1).

⁽⁶⁾ Neuvoston päätös 94/800/EY, tehty 22 päivänä joulukuuta 1994, Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa (EYVL L 336, 23.12.1994, s. 1).

päätöksestä, jolla tehdään sopimus yhden tai useamman kolmannen maan kanssa. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

- (8) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano siinä tarkoitetun kiintiöjärjestelmän hallintoa varten tarvittavien sääntöjen osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽¹⁾ mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

CN-koodeihin 0201 ja 0202 kuuluvalla tuoreelle, jäähdytetylle tai jäädytetylle korkealaatuiselle naudanlihalle sekä CN-koodeihin 0206 10 95 ja 0206 29 91 kuuluvilla tuotteilla avataan vuotuinen unionin tariffikiintiö, jonka kokonaismäärä on 20 000 tonnia tuotteen painona ilmaistuna.

Kiintiössä sovellettava yhteisen tullitariffin tulli vahvistetaan 20 prosentiksi.

2 artikla

CN-koodeihin 0203 19 13 ja 0203 29 15 kuuluvalla tuoreelle, jäähdytetylle tai jäädytetylle sianlihalle avataan vuotuinen unionin tariffikiintiö, jonka kokonaismäärä on 7 000 tonnia.

Kiintiössä sovellettava yhteisen tullitariffin tulli vahvistetaan 0 prosentiksi.

3 artikla

CN-koodeihin 0207 14 10, 0207 14 50 ja 0207 14 70 kuuluvalla kananlihalle avataan vuotuinen unionin tariffikiintiö, jonka kokonaismäärä on 15 500 tonnia.

Kiintiössä sovellettava yhteisen tullitariffin tulli vahvistetaan 0 prosentiksi.

4 artikla

CN-koodeihin 0207 27 10, 0207 27 20 ja 0207 27 80 kuuluvalla kalkkunalihalle avataan vuotuinen unionin tariffikiintiö, jonka kokonaismäärä on 2 500 tonnia.

Kiintiössä sovellettava yhteisen tullitariffin tulli vahvistetaan 0 prosentiksi.

5 artikla

CN-koodeihin 1001 11 00, 1001 19 00 ja 1001 99 00 kuuluvalla laatuvehnälle avataan vuotuinen unionin tariffikiintiö, jonka kokonaismäärä on 300 000 tonnia.

Kiintiössä sovellettava yhteisen tullitariffin tulli vahvistetaan 0 prosentiksi.

6 artikla

CN-koodeihin 2302 30 10, 2302 30 90, 2302 40 10 ja 2302 40 90 kuuluvilla vehnän ja muun viljan kuin maissin tai riisin leseille, lesejauhoille ja muille jätetuotteille avataan vuotuinen unionin tariffikiintiö, jonka kokonaismäärä on 475 000 tonnia.

Kiintiössä sovellettava yhteisen tullitariffin tulli vahvistetaan 30,60 euroksi tonnilta CN-koodeihin 2302 30 10 ja 2302 40 10 kuuluvien tuotteiden osalta ja 62,25 euroksi tonnilta CN-koodeihin 2302 30 90 ja 2302 40 90 kuuluvien tuotteiden osalta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

7 artikla

Kansainvälisten sitoumusten noudattamiseksi ja silloin, kun Euroopan parlamentti ja neuvosto tai neuvosto muuttavat tässä asetuksessa tarkoitettuja määriä tai muita kiintiöjärjestelmän edellytyksiä erityisesti yhden tai useamman kolmannen maan kanssa tehdyn sopimuksen tekemistä koskevalla neuvoston päätöksellä, komissiolle siirretään valta antaa tähän asetukseen sen johdosta tehtävien muutosten osalta delegoituja säädöksiä 9 artiklan mukaisesti.

8 artikla

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä tässä asetuksessa tarkoitetun kiintiöjärjestelmän hallintoa koskevat tarvittavat järjestelyt ja tarvittaessa säännökset

- a) asianomaisen tuotteen luonteen, lähtöpaikan ja alkuperän takaamisesta;
- b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen takeiden tarkastamisen mahdollistavan asiakirjan hyväksymisestä; ja
- c) tuontitodistusten myöntämisedellytyksistä ja voimassaoloajasta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9 artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 9 päivästä huhtikuuta 2014 viiden vuoden ajaksi 7 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolmea kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 7 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

10 artikla

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ 229 artiklalla perustettu maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
3. Kun komitean lausunto on määrä hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai vähintään neljäsosa komitean jäsenistä sitä pyytää.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

11 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 774/94.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

12 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 29 päivänä huhtikuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

*LIITE I***Kumottu asetus ja luettelo sen muutoksista**

Neuvoston asetus (EY) N:o 774/94
(EYVL L 91, 8.4.1994, s. 1).

Komission asetus (EY) N:o 2198/95
(EYVL L 221, 19.9.1995, s. 3).

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 252/2014
(EUVL L 84, 20.3.2014, s. 35).

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 774/94	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan ensimmäinen kohta
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan toinen kohta
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan ensimmäinen kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan toinen kohta
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan ensimmäinen kohta
3 artiklan 2 kohta	3 artiklan toinen kohta
4 artiklan 1 kohta	4 artiklan ensimmäinen kohta
4 artiklan 2 kohta	4 artiklan toinen kohta
5 artiklan 1 kohta	5 artiklan ensimmäinen kohta
5 artiklan 2 kohta	5 artiklan toinen kohta
6 artiklan 1 kohta	6 artiklan ensimmäinen kohta
6 artiklan 2 kohta	6 artiklan toinen kohta
7 artikla	8 artikla
8 artikla	7 artikla
8 a artikla	9 artikla
8 b artikla	10 artikla
9 artikla	—
10 artikla	12 artikla
—	11 artikla
—	Liite I
—	Liite II

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/755,
annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015,
tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä
(uudelleenlaadittu teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetusta (EY) N:o 625/2009 ⁽³⁾ on muutettu huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Koska siihen on määrä tehdä uusia muutoksia, mainittu asetus olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Yhteisen kauppapolitiikan olisi perustuttava yhdenmukaisiin periaatteisiin.
- (3) Tuontiin sovellettavan menettelyn yhdenmukaisuus olisi varmistettava antamalla mahdollisuuksien mukaan säännöksiä, jotka kyseisten kolmansien maiden talousjärjestelmien erityispiirteet huomioon ottaen ovat mahdollisimman samankaltaisia kuin muihin kolmansiin maihin sovellettavan yhteisen menettelyn yhteydessä sovellettavat säännökset.
- (4) Tuontiin sovellettavaa yhteistä menettelyä sovelletaan myös hiili- ja terästuotteisiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta erityisesti kyseisiä tuotteita koskevan sopimuksen mahdollisten soveltamistoimenpiteiden toteuttamista.
- (5) Tuonnin vapauttamisen, toisin sanoen kaikkien määrällisten rajoitusten puuttumisen, olisi näin ollen oltava unionin menettelyn lähtökohta.
- (6) Joidenkin tuotteiden osalta komission olisi tutkittava tuonnin edellytykset ja yksityiskohtaiset säännöt, tuonnin kehityssuuntaukset sekä taloudellisen ja kaupallisen tilanteen eri näkökohdat ja mahdollisesti toteutettavat toimenpiteet.
- (7) Näiden tuotteiden osalta voi osoittautua tarpeelliseksi ottaa käyttöön kyseisten tuotteiden tietyn tuonnin valvonta unionissa.
- (8) Komission tehtävänä on määrätä unionin edun vaatimat suojatoimenpiteet ottaen asianmukaisesti huomioon olemassa olevat kansainväliset velvoitteet.
- (9) Yhteen tai useampaan unionin alueeseen rajoitetut valvonta- tai suojatoimenpiteet voivat kuitenkin osoittautua tarkoituksenmukaisemmiksi kuin koko unionissa sovellettavat toimenpiteet. Tällaiset toimenpiteet olisi kuitenkin sallittava ainoastaan poikkeustapauksissa ja muiden ratkaisujen puuttuessa. Olisi huolehdittava siitä, että nämä toimenpiteet ovat väliaikaisia ja aiheuttavat mahdollisimman vähän häiriötä sisämarkkinoiden toiminnalle.
- (10) Sovellettaessa unionin valvontaa olisi kyseisten tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen edellytyksenä oltava yhdenmukaisten perusteiden mukaisen valvonta-asiakirjan esittäminen. Jäsenvaltioiden viranomaisten olisi annettava tämä asiakirja tuojan pyynnöstä tietyn määräajan kuluessa ilman, että tuoja saa sen johdosta tuontioikeutta. Valvonta-asiakirjan olisi siis oltava voimassa ainoastaan niin kauan kuin tuontiin sovellettavaa menettelyä ei muuteta.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 10. joulukuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 20. huhtikuuta 2015.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 625/2009, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2009, tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä (EUVL L 185, 17.7.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Katso liite III.

- (11) Moitteettoman hallinnon ja unionin toimijoiden edun turvaamiseksi olisi suotavaa saattaa valvonta-asiakirjan sisältö ja ulkoasu sikäli kuin mahdollista komission asetuksessa (EY) N:o 738/94 ⁽¹⁾, komission asetuksessa (EY) N:o 3168/94 ⁽²⁾ ja komission asetuksessa (EY) N:o 3169/94 ⁽³⁾ säädettyjen tuontilisenssien lomakkeiden mukaisiksi, ottaen huomioon valvonta-asiakirjan tekniset ominaisuudet.
- (12) Unionin etujen mukaista on, että jäsenvaltiot ja komissio vaihtaisivat mahdollisimman paljon unionin valvonnan yhteydessä saatuja tietoja.
- (13) On tarpeen antaa tarkat perusteet mahdollisen haitan määrittämiseksi ja ottaa käyttöön tutkinta, joka tekee komissiolle mahdolliseksi toteuttaa kiireellisissä tapauksissa aiheellisia toimenpiteitä.
- (14) Tämän vuoksi olisi säädettävä yksityiskohtaiset säännökset tutkinnan aloittamisesta, vaadittavista valvonnasta ja tarkastuksista, kyseessä olevien osapuolten kuulemisesta, saatujen tietojen käsittelystä ja haitan määrittämisen perusteista.
- (15) Tällä asetuksella säädetyt tutkintaa koskevat säännökset eivät vaikuta ammattisalaisuutta koskevien unionin säännösten tai kansallisten säännösten soveltamiseen.
- (16) Samoin olisi vahvistettava määrääjät tutkinnan aloittamiselle ja sen määrittämiselle, ovatko mahdolliset toimenpiteet aiheellisia, tämän prosessin nopeuden varmistamiseksi, mikä lisää kyseisten taloudellisten toimijoiden oikeusturvaa.
- (17) Tuonnissa sovellettavan menettelyn yhdenmukaisuuden vuoksi muodollisuuksien, jotka tuojien on suoritettava, olisi oltava yksinkertaisia ja yhdenmukaisia tulliselvityspaikasta riippumatta. Tämän vuoksi on suotavaa säätää, että tämän asetuksen liitteessä olevan mallin mukaisia lomakkeita olisi käytettävä kaikissa muodollisuuksissa.
- (18) Unionin valvonnan yhteydessä annettujen valvonta-asiakirjojen olisi oltava voimassa koko unionissa riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa ne on annettu.
- (19) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 517/94 ⁽⁴⁾ soveltamisalaan kuuluvat tekstiilituotteet saavat erityiskohtelun sekä unionin tasolla että kansainvälisellä tasolla. Tämän vuoksi ne olisi kokonaan jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (20) Neuvoston asetus (EY) N:o 427/2003 ⁽⁵⁾ sisälsi valtuuden muuttaa asetuksen (EY) N:o 625/2009 luetteloa kolmansista maista. Asetuksen (EY) N:o 427/2003 I osaston siirtymäkauden tuotekohtaista suojamekanismia koskevien säännösten voimassaolo on päättynyt 11 päivänä joulukuuta 2013 ja kyseisen asetuksen II osaston säännökset ovat nyt vanhentuneet, ja sen vuoksi on johdonmukaisuuden, selkeyden ja järkipäisyyden takia asianmukaista sisällyttää kyseisen asetuksen 14 a ja 14 b artiklat tähän asetukseen. Asetus (EY) N:o 427/2003 olisi sen vuoksi kumottava.
- (21) Komissiolle olisi annettava valta hyväksyä delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen liitteen I muuttamista varten, jotta maat voidaan poistaa kyseisessä liitteessä olevasta kolmansien maiden luettelosta, kun niistä tulee Maailman kauppajärjestön (WTO:n) jäseniä.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 738/94, annettu 30 päivänä maaliskuuta 1994, tietyistä yhteisön määrällisten kiintiöiden hallintomenettelyn käyttöönotosta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 520/94 soveltamista koskevista säännöksistä (EYVL L 87, 31.3.1994, s. 47).

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 3168/94, annettu 21 päivänä joulukuuta 1994, muiden kuin kahdenvälisten sopimusten, pöytäkirjojen tai muiden järjestelyjen taikka muiden yhteisön erityisten tuontimenettelyjen soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen kolmansien maiden tekstiilituotteiden tuontia koskevasta yhteisestä menettelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 517/94 mukaisesta yhteisön tuontilisenssistä sekä mainitun asetuksen tiettyjen säännösten muuttamisesta (EYVL L 335, 23.12.1994, s. 23).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 3169/94, annettu 21 päivänä joulukuuta 1994, kolmansien maiden tiettyjen tekstiilituotteiden tuontia koskevista yhteisistä säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3030/93 liitteen III muuttamisesta ja yhteisön tuontilisenssin käyttöön ottamisesta mainitun asetuksen soveltamisalalla (EYVL L 335, 23.12.1994, s. 33).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 517/94, annettu 7 päivänä maaliskuuta 1994, muiden kuin kahdenvälisten sopimusten, pöytäkirjojen tai muiden järjestelyjen taikka muiden yhteisön erityisten tuontimenettelyjen soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen kolmansien maiden tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä (EYVL L 67, 10.3.1994, s. 1).

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 427/2003, annettu 3 päivänä maaliskuuta 2003, siirtymäkauden tuotekohtaisesta suojamekanismista Kiinan kansantasavallasta peräisin olevalle tuonnille ja tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä annetun asetuksen (EY) N:o 519/94 muuttamisesta (EUVL L 65, 8.3.2003, s. 1).

- (22) Tämän asetuksen täytäntöönpano edellyttää yhdenmukaisia edellytyksiä väliaikaisten ja lopullisten suojatoimenpiteiden hyväksymiselle ja ennakkovalvontatoimenpiteiden käyttöönotolle. Komission olisi hyväksyttävä nämä toimenpiteet Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti ⁽¹⁾.
- (23) Valvontatoimenpiteiden ja väliaikaisten toimenpiteiden hyväksymisessä olisi käytettävä neuvoa-antavaa menettelyä, kun otetaan huomioon tällaisten toimenpiteiden vaikutukset ja niiden looginen järjestys suhteessa lopullisten suojatoimenpiteiden hyväksymiseen. Jos toimenpiteiden määräämisen viivästyminen aiheuttaisi vaikeasti korjattavaa vahinkoa, on tarpeen antaa komissiolle mahdollisuus hyväksyä välittömästi sovellettavia väliaikaisia toimenpiteitä.
- (24) Kun asetusta (EY) N:o 625/2009 muutettiin, sen 18 artiklan 2 kohdan toinen alakohta virheellisesti poistettiin. Kyseinen säännös olisi palautettava.
- (25) Koska Armenia, Venäjä, Tadžikistan ja Vietnam ovat tulleet WTO:n jäseniksi, olisi nämä kolmannet maat poistettava asetuksen (EY) N:o 625/2009 liitteestä I komission delegoidulla säädöksellä. Selkeyden ja järjestyksen vuoksi ne eivät sisälly tämän asetuksen liitteen I luetteloon kolmansista maista,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET PERIAATTEET

1 artikla

1. Tätä asetusta sovelletaan tuotaessa liitteessä I tarkoitetuista kolmansista maista peräisin olevia tuotteita, lukuun ottamatta asetuksessa (EY) N:o 517/94 tarkoitettuja tekstiilituotteita.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonti unioniin on vapaata, eikä sille siis ole asetettu mitään määrällisiä rajoituksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta V luvun mukaisesti mahdollisesti toteutettavien suojatoimenpiteiden soveltamista.

II LUKU

UNIONIN ILMOITUS- JA KUULEMISMENETTELY

2 artikla

Jos tuonnin kehittyminen voi tehdä tarpeelliseksi valvonta- tai suojatoimenpiteiden toteuttamisen, jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle. Tämän ilmoituksen on sisällettävä 6 artiklassa määriteltyihin perusteisiin perustuvat saatavilla olevat todisteet. Komissio lähettää tämän ilmoituksen viipymättä kaikille jäsenvaltioille.

III LUKU

UNIONIN TUTKINTAMENETTELY

3 artikla

1. Jos komission mukaan on ilmeistä, että tutkinnan aloittamiseksi on riittävästi näyttöä, komissio aloittaa tutkinnan kuukauden kuluessa jäsenvaltion toimittamien tietojen vastaanottamisesta ja julkaisee ilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Tässä lausunnossa
 - a) esitetään yhteenveto saaduista tiedoista ja vaaditaan, että kaikki asiaa koskevat tiedot on toimitettava komissiolle;
 - b) vahvistetaan määräaika, jonka kuluessa osapuolet, joita asia koskee, voivat ilmoittaa näkemyksensä kirjallisesti ja antaa tietoja, jos ne on otettava huomioon tutkinnan aikana;
 - c) vahvistetaan määräaika, jonka kuluessa osapuolet, joita asia koskee, voivat pyytää komissiota kuulemaan heitä suullisesti 4 kohdan mukaisesti.

Komissio aloittaa tutkinnan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

Komissio toimittaa jäsenvaltioille tietojen analysointia koskevia tietoja tavallisesti 21 päivän kuluessa päivästä, jona tiedot on annettu komissiolle.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Komissio kerää kaikki tarpeelliseksi katsomansa tiedot ja, jos se pitää sitä aiheellisenä, pyrkii tarkastamaan nämä tiedot tuojien, kauppiaiden, välittäjien, tuottajien, kaupallisten yhteisöjen ja järjestöjen kanssa.

Komissiota avustavat tässä tehtävässä sen jäsenvaltion viranomaiset, jonka alueella nämä tarkastukset tapahtuvat, jos kyseinen jäsenvaltio on sitä pyytänyt.

Osapuolet, joita asia koskee ja jotka ovat ilmoittautuneet 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, sekä viejään edustajat voivat tutkia kaikki komissiolle tutkimuksen yhteydessä toimitetut tiedot, lukuun ottamatta unionin tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten laatimia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot ovat välttämättömiä niiden etujen puolustamiseksi ja jos nämä tiedot eivät ole 5 artiklassa tarkoitettuja luottamuksellisia tietoja ja jos komissio käyttää niitä tutkimussaan. Tätä varten osapuolten on osoitettava komissiolle kirjallinen pyyntö, jossa pyydettävät tiedot mainitaan.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sen pyynnöstä ja sen määrittelemien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti tiedot, jotka niillä on käytettävissään tutkimuksen kohteena olevan tuotteen markkinoiden kehityksestä.

4. Komissio voi kuulla osapuolia, joita asia koskee. Niitä on kuultava, jos ne ovat kirjallisesti pyytäneet kuulemistä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistussa ilmoituksessa vahvistetussa määräajassa osoittaen, että tutkimuksen tulos voi tosiasiallisesti vaikuttaa niihin ja että on erityisiä syitä niiden suulliseen kuulemiseen.

5. Jollei komission pyytämiä tietoja toimiteta tässä asetuksessa asetetussa määräajassa tai komission tämän asetuksen mukaisesti asettamassa määräajassa taikka jos tutkimusta merkittävästi vaikeutetaan, päätelmät voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Jos komissio toteaa, että osapuoli, jota asia koskee, tai kolmas osapuoli on toimittanut sille vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, se jättää nämä tiedot huomioon ottamatta ja voi käyttää saatavilla olevia tietoja.

6. Jos komission mukaan on ilmeistä, että tutkimuksen aloittamiseksi ei ole riittävästi näyttöä, se ilmoittaa päätöksestään jäsenvaltioille kuukauden kuluessa jäsenvaltioiden toimittamien tietojen vastaanottopäivästä.

4 artikla

1. Päätettyään tutkimuksen komissio antaa 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle, jäljempänä 'komitea', kertomuksen tuloksistaan.

2. Jos komissio yhdeksän kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta arvioi, että unionin valvonta- ja suojatoimenpiteet eivät ole tarpeen, tutkinta päätetään kuukauden kuluessa. Komissio päättää tutkimuksen 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen. Tutkimuksen päättämistä koskeva päätös, johon on sisällyttävä selvitys tutkimuksen olennaisista päätelmistä ja yhteenveto niiden syistä, julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Jos komissio arvioi unionin valvonta- tai suojatoimenpiteen tarpeelliseksi, se tekee IV ja V luvun mukaisesti tätä varten vaadittavat päätökset viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta. Poikkeuksellisissa olosuhteissa tätä määräaikaa voidaan pidentää enintään kahdella kuukaudella. Komissio julkaisee tätä varten *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ilmoituksen, jossa vahvistetaan pidennyksen kesto ja joka sisältää yhteenvedon sen syistä.

4. Tämän luvun säännökset eivät estä valvontatoimenpiteiden toteuttamista 7–12 artiklan mukaisesti milloin tahansa tai suojatoimenpiteiden toteuttamista 13, 14 ja 15 artiklan mukaisesti, jos kriittiset olosuhteet, joissa viivytykset aiheuttaisivat vaikeasti korjattavissa olevan haitan, edellyttävät välitöntä toimintaa.

Komissio toteuttaa välittömästi vielä tarpeellisina pitämänsä tutkintatoimenpiteet. Niiden tuloksia käytetään toteutettujen toimenpiteiden uudelleentarkasteluun.

5 artikla

1. Tätä asetusta sovellettaessa saatuja tietoja voidaan käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten ne on pyydetty.

2. Komissio ja jäsenvaltiot tai niiden edustajat eivät saa paljastaa tämän asetuksen mukaisesti saamiaan luottamuksellisia tietoja tai muita luottamuksellisesti toimitettuja tietoja ilman tietojen toimittajan nimenomaista lupaa.

3. Luottamuksellista käsittelyä koskevassa pyynnössä on mainittava syyt, joiden vuoksi tieto on luottamuksellista.

Jos kuitenkin ilmenee, ettei luottamuksellista käsittelyä koskeva pyyntö ole perusteltu ja ettei tietojen toimittaja halua saattaa niitä julkisiksi tai antaa lupaa niiden ilmaisemiseen yleisluontoisesti tai yhteenvetona, kyseiset tiedot voidaan jättää ottamatta huomioon.

4. Tietoa on joka tapauksessa pidettävä luottamuksellisena, jos sen ilmaisemisesta voi aiheutua merkittäviä haitallisia seurauksia sille, joka on toimittanut tämän tiedon tai ollut sen lähde.

5. Edellä oleva 1–4 kohta ei estä unionin viranomaisia ottamasta huomioon yleisluontoisia tietoja eikä erityisesti syitä, joihin tämän asetuksen mukaisesti tehdyt päätökset perustuvat. Näiden viranomaisten on kuitenkin otettava huomioon niiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden, jotka eivät halua liikesalaisuuksiaan ilmaistavan, laillinen etu.

6 artikla

1. Tuonnin kehityssuuntausten ja sen edellytysten tutkiminen sekä sen unionin tuottajille aiheuttaman vakavan haitan tai haitan uhan tutkiminen kohdistuu erityisesti seuraaviin tekijöihin:

- a) tuonnin määrä, erityisesti jos se lisääntyy merkittävästi joko absoluuttisina lukuina tai suhteessa unionin tuotantoon tai kulutukseen;
- b) tuontihinnat, erityisesti jos hinta on määritetty merkittävästi alhaisemmaksi kuin samanlaisen unionin tuotteen hinta;
- c) vaikutus, joka sillä on samanlaisten tuotteiden tai suoraan kilpailevien tuotteiden tuottajiin unionissa, sellaisena kuin se ilmenee seuraavanlaisten tiettyjen taloudellisten tekijöiden kehityssuunnasta:

- tuotanto,
- tuotantokyvyn käyttöaste,
- varastot,
- myynti,
- markkinaosuus,
- hinta (toisin sanoen hintojen lasku tai tavanomaisesti tapahtuvan hintojen nousun estyminen),
- voitto,
- sijoitetun pääoman tuotto,
- kassavirrat,
- työllisyys.

2. Tutkimusta suorittaessaan komissio ottaa huomioon liitteessä I tarkoitettujen maiden erityisen talousjärjestelmän.

3. Jos esitetään väite vakavan haitan uhasta, komissio tutkii myös, onko selvästi ennalta nähtävissä, että tietty tilanne voi muuttua tosiasialliseksi haitaksi. Tällöin komissio voi ottaa huomioon myös sellaiset tekijät kuin:

- a) unioniin kohdistuvan viennin kasvuvauhti;
- b) alkuperä- tai viejämään vientikapasiteetti kyseisenä ajankohtana tai lähitulevaisuudessa ja todennäköisyys tämän vientikapasiteetin synnyttämän viennin suuntautumisesta unioniin.

IV LUKU

VALVONTA

7 artikla

1. Jos unionin etu sitä vaatii, komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan

- a) päättää unionin jälkikäteisvalvonnan käyttöönotosta tietyn tuonnin osalta, määrittelemiensä yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti;
- b) valvoakseen tietyn tuonnin kehityssuuntauksia päättää saattaa kyseisen tuonnin unionin ennakkovalvonnan alaiseksi 8 artiklan mukaisesti.

2. Komissio tekee 1 kohdan mukaiset päätökset 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.
3. Valvontatoimenpiteet ovat voimassa rajoitetun ajan. Jollei toisin säädetä, niiden voimassaoloaika päättyy toisen sitä puolivuotiskautta, jonka aikana toimenpiteet on toteutettu, seuraavan puolivuotiskauden lopussa.

8 artikla

1. Unionin ennakkovalvonnassa olevien tuotteiden vapaaseen liikkeeseen laskeminen edellyttää valvonta-asiakirjan esittämistä. Jäsenvaltioiden nimeämän toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava tämä asiakirja maksutta ja koko haetulle määrälle enintään viiden työpäivän kuluessa siitä, kun kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat saaneet unionin tuojan tekemän hakemuksen, riippumatta tuojan sijoittautumispaikasta unionissa. Jollei toisin osoiteta, mainittua hakemusta pidetään kansallisen toimivaltaisen viranomaisen vastaanottamana viimeistään kolmen työpäivän kuluttua sen jättämisestä.

2. Valvonta-asiakirja on laadittava liitteessä II olevan mallin mukaiselle lomakkeelle.

Jos valvontaan asettamista koskevassa päätöksessä ei toisin säädetä, tuojan valvonta-asiakirjahakemukseen on sisällyttävä ainoastaan seuraavat tiedot:

- a) hakijan nimi ja täydellinen osoite (puhelin- ja faksinumero sekä mahdollinen toimivaltaisten kansallisten viranomaisten antama tunnusnumero mukaan lukien) sekä hakijan alv-numero, jos hakijan on maksettava arvonlisäveroa;
- b) tarvittaessa ilmoituksen tekijän tai hakijan mahdollisen edustajan nimi ja täydellinen osoite (puhelin- ja faksinumero mukaan lukien);
- c) tavaroiden kuvaukset, jotka sisältävät tiedot
 - tavarán kauppanimityksestä,
 - sen yhdistetyn nimikkeistön koodista, johon tavara kuuluu,
 - tavarán alkuperästä ja paikasta, mistä se tulee;
- d) ilmoitetut määrät kilogrammoina tai tarvittaessa muina asianmukaisina lisäyksikköinä (esimerkiksi pareina tai kappaleina);
- e) tavaroiden CIF-arvo Euroopan unionin rajalla euroina;
- f) seuraava hakijan päiväämä ja allekirjoittama ilmoitus, jossa on hakijan nimen selvennys seuraakosin:

”Minä allekirjoittanut todistan, että tässä hakemuksessa olevat tiedot ovat oikeita ja vilpittömässä mielessä annettuja ja että olen sijoittautunut unionin alueelle.”

3. Valvonta-asiakirja on voimassa koko unionissa sen antaneesta jäsenvaltiosta riippumatta.

4. Sen toteaminen, että suoritettun liiketoimen yksikköhinta ylittää alle viidellä prosentilla valvonta-asiakirjassa osoitetun määrän tai että tuonnissa esitettyjen tuotteiden arvo tai määrä ylittää kokonaisuudessaan alle viidellä prosentilla valvonta-asiakirjassa ilmoitetun arvon tai määrän, ei estä kyseisen tuotteen luovutusta vapaaseen liikkeeseen. Komissio voi kuultuaan komiteassa esitetyt lausunnot ja ottaen huomioon tuotteiden luonteen sekä kyseisten liiketoimien muut erityispiirteet vahvistaa eri prosenttiluvun, joka ei saa kuitenkaan tavallisesti ylittää kymmentä prosenttia.

5. Valvonta-asiakirjoja saa käyttää ainoastaan niin kauan kuin tuonnin vapautusmenettelyt ovat voimassa kyseisten liiketoimien osalta. Joka tapauksessa kyseisiä valvonta-asiakirjoja ei saa käyttää sen määräajan päätyttyä, joka on vahvistettu samanaikaisesti ja samaa menettelyä noudattaen kuin valvontaan asettaminen ja jossa otetaan huomioon tuotteiden luonne ja liiketoimien muut erityispiirteet.

6. Jos 7 artiklan nojalla tehdyssä päätöksessä niin säädetään, unionin valvonnan alaisten tuotteiden alkuperä on todistettava alkuperätodistuksella. Tämä kohta ei rajoita muiden tällaisen todistuksen esittämistä koskevien säännösten soveltamista.

7. Jos unionin ennakkovalvonnan alaiseen tuotteeseen sovelletaan alueellista suojatoimenpidettä jossain jäsenvaltiossa, tämän jäsenvaltion antama tuontilupa voi korvata valvonta-asiakirjan.

8. Valvonta-asiakirjalomakkeet ja niiden otteet laaditaan kahtena kappaleena, joista ensimmäinen, numerolla 1 merkitty "vastaanottajan kappale", toimitetaan hakijalle ja toisen, numerolla 2 merkityn "toimivaltaisen viranomaisen kappaleen", säilyttää asiakirjan myöntänyt viranomainen. Hallinnollisia tarkoituksia varten toimivaltainen viranomainen voi lisätä lomakkeeseen N:o 2 ylimääräisiä jäljennöksiä.

9. Lomakkeet painetaan valkoiselle hiokkeettomalle kirjoituspaperille, jonka paino on 55–65 grammaa neliömetriltä. Niiden koko on 210 × 297 millimetriä. Konekirjoitusriviväli on 4,24 millimetriä (tuuman kuudesosa). Lomakkeiden asettelua on tarkoin noudatettava. Varsinaisen valvonta-asiakirjan eli kappaleen N:o 1 kummallakin puolella on lisäksi oltava keltaisella painettu aaltomainen taustakuvio, joka tekee kaikki mekaanisin tai kemiallisin keinoin tehdyt väärennökset silmin havaittaviksi.

10. Jäsenvaltioiden on painettava lomakkeet. Ne voidaan myös painaa kirjapainossa, jonka sen sijoittautumisjäsenvaltio on hyväksynyt. Jälkimmäisessä tapauksessa mainittuun hyväksyntään on viitattava jokaisessa lomakkeessa. Kaikissa lomakkeissa on oltava kirjapainon nimi ja osoite tai merkki, jonka avulla kirjapaino voidaan tunnistaa.

9 artikla

Jos unionin etu sitä vaatii, komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tapauksissa, joissa 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tilanne uhkaa syntyä

- rajoittaa mahdollisesti vaadittavan valvonta-asiakirjan käyttöaikaa,
- asettaa kyseisen asiakirjan antamiselle tiettyjä edellytyksiä ja asettaa poikkeustapauksissa sen edellytykseksi kumoamislausekkeen lisäämisen.

10 artikla

Jos tuotteen tuontia ei aseteta unionin ennakkovalvontaan, komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen ja 15 artiklan mukaisesti ottaa käyttöön valvonnan, joka rajoittuu yhdelle tai useammalle unionin alueelle suuntautuvaan tuontiin.

11 artikla

1. Alueellisen valvonnan alaisten tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen kyseisellä alueella edellyttää valvonta-asiakirjan esittämistä. Yhden tai useamman jäsenvaltion, jota asia koskee, nimeämän toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kyseinen asiakirja maksutta ja koko haetulle määrälle enintään viiden työpäivän kuluessa siitä, kun kansallinen toimivaltainen viranomainen on saanut yhteisön tuojan tekemän hakemuksen, riippumatta tuojan sijoittautumispaikasta yhteisössä. Jollei toisin osoiteta, mainittua hakemusta pidetään kansallisen toimivaltaisen viranomaisen vastaanottamana viimeistään kolmen työpäivän kuluttua sen jättämisestä. Valvonta-asiakirjoja saa käyttää ainoastaan niin kauan kuin tuonnin vapauttamismenettelyt ovat voimassa kyseisten liiketoimien osalta.

2. Tällöin sovelletaan 8 artiklan 2 kohtaa.

12 artikla

1. Jos unionin valvontaa tai alueellista valvontaa sovelletaan, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedoksi kunkin kuukauden kymmenen ensimmäisen päivän kuluessa

- a) jos kyseessä on ennakkovalvonta, CIF-hinnan perusteella lasketut rahasummat sekä tavaramäärät, joiden osalta valvonta-asiakirjat on annettu edellisen jakson aikana;
- b) joka tapauksessa a alakohdassa tarkoitettua ajanjaksoa edeltäneen ajanjakson aikana toteutunut tuonti.

Jäsenvaltioiden toimittamat tiedot on eriteltävä tuotteittain ja maittain.

Samanaikaisesti ja samaa menettelyä noudattaen kuin valvontaan asettaminen voidaan antaa eri säännöksiä.

2. Kun tuotteiden luonne tai erityiset tilanteet sitä vaativat, komissio voi jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan muuttaa tietojen toimittamisen määräaikoja.

3. Komissio antaa asian tiedoksi jäsenvaltioille.

V LUKU

SUOJATOIMENPITEET

13 artikla

1. Jos tuotetta tuodaan unioniin niin paljon kasvaneina määrinä tai sellaisin edellytyksin, että se aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa vakavaa haittaa samanlaisten tai suoraan kilpailevien tuotteiden tuottajille unionissa, komissio voi jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan unionin etujen turvaamiseksi muuttaa kyseisen tuotteen tuontiin sovellettavaa menettelyä asettamalla sen vapaaseen liikkeeseen luovutuksen edellytykseksi komission määrittelemien yksityiskohtaisten sääntöjen ja rajoitusten mukaan myönnettävän tuontiluvan esittämisen.

2. Toteutetut toimenpiteet on toimitettava viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille, ja niitä sovelletaan välittömästi.

3. Tässä artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan kaikkiin niiden voimaantulon jälkeen vapaaseen liikkeeseen luovutettuihin tuotteisiin. Ne voidaan 15 artiklan mukaisesti rajoittaa koskemaan yhtä tai useampaa unionin aluetta.

Nämä toimenpiteet eivät kuitenkaan estä unioniin kuljetettavina olevien tuotteiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, jos näiden tuotteiden määräpaikkaa ei voida muuttaa ja jos niiden tuotteiden, joiden vapaaseen liikkeeseen luovutus edellyttää 8 ja 11 artiklan mukaisesti valvonta-asiakirjan esittämistä, mukana tosiasiallisesti toimitetaan tällainen asiakirja.

4. Jos jäsenvaltio on pyytänyt komission toimenpidettä, komissio tekee päätöksensä 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen tai kiireellisissä tapauksissa 22 artiklan 4 kohdan mukaisesti viimeistään viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottopäivästä.

14 artikla

1. Komissio voi erityisesti 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa hyväksyä asianmukaisia suojatoimenpiteitä 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Tällöin sovelletaan 13 artiklan 3 kohtaa.

15 artikla

Jos erityisesti 6 artiklassa tarkoitettujen arviointitekijöiden perusteella ilmenee, että IV luvun ja 13 artiklan mukaisten toimenpiteiden toteuttamiseksi säädetty edellytykset täyttyvät yhdellä tai useammalla unionin alueella, komissio voi muita ratkaisuja tutkittuaan antaa poikkeuksellisesti luvan rajoitettujen valvonta- tai suojatoimenpiteiden soveltamiseen tähän yhteen tai useampaan alueeseen, jos komissio katsoo, että nämä tällä tasolla sovellettavat toimenpiteet ovat tarkoituksenmukaisempia kuin koko unionissa sovellettavat toimenpiteet.

Näiden toimenpiteiden on oltava väliaikaisia ja aiheutettava mahdollisimman vähän häiriötä sisämarkkinoiden toiminnalle.

Näistä toimenpiteistä määrätään 7 ja 13 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

16 artikla

1. Kun IV ja V luvun mukaisesti käyttöön otettua valvonta- tai suojatoimenpidettä sovelletaan, komissio voi joko jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan

a) tutkia tämän toimenpiteen vaikutuksia;

b) tarkistaa, onko toimenpiteen soveltaminen edelleen tarpeellista.

Jos komissio katsoo, että toimenpiteen soveltaminen on edelleen tarpeellista, se ilmoittaa tästä jäsenvaltioille.

2. Jos komissio katsoo, että jokin IV ja V luvussa tarkoitettu valvonta- tai suojatoimenpide olisi kumottava tai sitä olisi muutettava, se kumoaa toimenpiteen tai muuttaa sitä 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Jos kyseinen päätös koskee alueellisia valvontatoimenpiteitä, sitä sovelletaan kuudennesta päivästä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

1. Tämä asetus ei estä unionin ja kolmansien maiden välisissä sopimuksissa määrätyistä erityissäännöistä johtuvien velvoitteiden suorittamista.
2. Tämä asetus ei estä jäsenvaltioita määräämästä tai soveltamasta
 - a) kieltoja, määrällisiä rajoituksia tai valvontatoimenpiteitä, jotka ovat perusteltuja julkisen moraalin, yleisen järjestyksen tai yleisen turvallisuuden kannalta, ihmisten ja eläinten terveyden ja elämän suojelemiseksi, kasvien suojelemiseksi, taiteellisten, historiallisten tai arkeologisten kansallisaarteiden suojelemiseksi tai teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi;
 - b) erityisiä valuuttakauppaa koskevia muodollisuuksia;
 - c) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisten kansainvälisten sopimusten soveltamisesta johtuvia muodollisuuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden unionin säännösten soveltamista.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimenpiteistä tai muodollisuuksista, joita ne aikovat ottaa käyttöön tai muuttaa ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Erittäin kiireellisissä tapauksissa kyseiset kansalliset toimenpiteet tai muodollisuudet on annettava komissiolle tiedoksi heti niiden hyväksymisen jälkeen.

18 artikla

Komissio sisällyttää tietoja tämän asetuksen täytäntöönpanosta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009⁽¹⁾ 22 a artiklan mukaiseen Euroopan parlamentille ja neuvostolle esitettävään vuosittaiseen kertomukseensa kaupan suojatoimenpiteiden soveltamisesta ja täytäntöönpanosta.

19 artikla

1. Tämä asetus ei estä maatalouden yhteistä markkinajärjestelyä koskevien säädösten tai niihin perustuvien unionin tai kansallisten hallinnollisten määräysten taikka Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 352 artiklan nojalla annettujen ja maataloustuotteiden jalostuksessa saatuihin tavaroihin sovellettavien erityissäädösten soveltamista. Sitä sovelletaan niitä täydentävästi.
2. Jos tuotteet kuuluvat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen säädösten soveltamisalaan, 7–12 artiklaa ja 16 artiklaa ei sovelleta tuotteisiin, joiden osalta unionin kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan menettely edellyttää todistuksen tai muun tuontiasiakirjan esittämistä.

Edellä olevaa 13, 15 ja 16 artiklaa ei sovelleta tuotteisiin, joiden osalta mainitussa menettelyssä määrätään määrällisten rajoitusten soveltamisesta tuonnissa.

20 artikla

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 21 artiklan mukaisesti liitteen I muuttamiseksi, jotta maat voidaan poistaa kyseisessä liitteessä olevasta kolmansien maiden luettelosta, kun niistä tulee Maailman kauppajärjestön (WTO) jäseniä.

21 artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 20 päivästä helmikuuta 2014 viiden vuoden ajaksi 20 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvaltan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvasta tuonnista suojautumisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51).

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 20 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 20 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

22 artikla

1. Komissiota avustaa asetuksella (EU) 2015/478 ⁽¹⁾ perustettu suojatoimenpidekomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

23 artikla

Kumotaan asetukset (EY) N:o 427/2003 ja (EY) N:o 625/2009.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

24 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 29 päivänä huhtikuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/478, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2015, tuontia koskevasta yhteisestä järjestelmästä (EUVL L 83, 27.3.2015, s. 16).

*LIITE I***Kolmansien maiden luettelo**

Azerbaidžan
Kazakstan
Pohjois-Korea
Turkmenistan
Uzbekistan
Valko-Venäjä

LIITE II

EUROOPAN UNIONI		VALVONTA-ASIAKIRJA	
1	1. Vastaanottaja (nimi, postiosoite, maa, alv-tunnus)	2. Asiakirjan numero	
		3. Tuonnin paikka ja päivämäärä	
		4. Myöntävä viranomainen (nimi, osoite ja puhelinnumero)	
	5. Ilmoituksen tekijä/asiamies (tarvittaessa) (nimi ja postiosoite)	6. Alkuperämaa (ja maan numerokoodi)	
		7. Lähetysmaa (ja maan numerokoodi)	
8. Viimeinen voimassaolopäivä			
1	9. Tavaran kuvaus		10. CN-koodi ja luokka
			11. Määrä kilogrammoina (nettopaino) tai lisäyksikköinä
			12. Cif-arvo unionin rajalla euroina
13. Lisätietoja			
14. Toimivaltaisen viranomaisen vahvistus			
Päiväys:			
Allekirjoitus: Leima			

15. KÄYTTÖÖN OTETUT MÄÄRÄT

Sarakkeessa 17 olevaan 1 kohtaan merkitään käytettävissä oleva määrä ja 2 kohtaan otettu määrä.

16. Nettomäärä (nettopaino tai muu mittayksikkö; mittayksikkö ilmoitettava)		19. Tulliasiakirja (lomake ja numero) tai otteen numero sekä käytöönottopäivä	20. Käyttöönoton vahvistavan viranomaisen nimi, jäsenvaltio, leima ja allekirjoitus
17. Numeroin	18. Käyttöön otettu määrä kirjaimin		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Lisäsivut liitetään tähän.

EUROOPAN UNIONI		VALVONTA-ASIAKIRJA	
2	1. Vastaanottaja (nimi, postiosoite, maa, alv-tunnus)	2. Asiakirjan numero	
		3. Tuonnin paikka ja päivämäärä	
		4. Myöntävä viranomainen (nimi, osoite ja puhelinnumero)	
		5. Ilmoituksen tekijä/asiamies (tarvittaessa) (nimi ja postiosoite)	
	Toimivaltaisen viranomaisen kappale	6. Alkuperämaa (ja maan numerokoodi)	7. Lähetysmaa (ja maan numerokoodi)
8. Viimeinen voimassaolopäivä			
9. Tavaran kuvaus			
2	10. CN-koodi ja luokka	11. Määrä kilogrammoina (nettopaino) tai lisäyksikköinä	
		12. Cif-arvo unionin rajalla euroina	
		13. Lisätietoja	
14. Toimivaltaisen viranomaisen vahvistus			
Päiväys:			
Allekirjoitus: Leima			

15. KÄYTTÖÖN OTETUT MÄÄRÄT

Sarakkeessa 17 olevaan 1 kohtaan merkitään käytettävissä oleva määrä ja 2 kohtaan otettu määrä.

16. Nettomäärä (nettopaino tai muu mittayksikkö; mittayksikkö ilmoitettava)		19. Tulliasiakirja (lomake ja numero) tai otteen numero sekä käytöönottopäivä	20. Käyttöönoton vahvistavan viranomaisen nimi, jäsenvaltio, leima ja allekirjoitus
17. Numeroin	18. Käyttöön otettu määrä kirjaimin		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Lisäsivut liitetään tähän.

LIITE III

Kumotut asetukset ja luettelo sen muutoksista

Neuvoston asetukset (EY) N:o 625/2009
(EUVL L 185, 17.7.2009, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset
(EU) N:o 37/2014
(EUVL L 18, 21.1.2014, s. 1).

Ainoastaan liitteen 20 kohta

Neuvoston asetukset (EY) N:o 427/2003
(EUVL L 65, 8.3.2003, s. 1).

Neuvoston asetukset (EY) N:o 1985/2003
(EUVL L 295, 13.11.2003, s. 43).

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset
(EU) N:o 37/2014
(EUVL L 18, 21.1.2014, s. 1).

Ainoastaan liitteen 9 kohta

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 625/2009	Asetus (EY) N:o 427/2003	Tämä asetus
1 artikla		1 artikla
2 artikla		2 artikla
4 artikla		22 artikla
5 artikla		3 artikla
6 artikla		4 artikla
7 artikla		5 artikla
8 artikla		6 artikla
9 artiklan 1 kohta		7 artiklan 1 kohta
9 artiklan 1a kohta		7 artiklan 2 kohta
9 artiklan 2 kohta		7 artiklan 3 kohta
10 artikla		8 artikla
11 artikla		9 artikla
12 artikla		10 artikla
13 artikla		11 artikla
14 artikla		12 artikla
15 artikla		13 artikla
16 artikla		14 artikla
17 artikla		15 artikla
18 artikla		16 artikla
19 artikla		17 artikla
19 a artikla		18 artikla
20 artikla		19 artikla
	1–14 artikla	—
	14 a artikla	20 artikla
	14 b artikla	21 artikla
	15–24 artikla	—
21 artikla		23 artikla
22 artikla		24 artikla
Liite I		Liite I
Liite II		Liite II
Liite III		Liite III
Liite IV		Liite IV
	Liite I	—
	Liite II	—

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/756,**annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015,****Turkista peräisin olevien maataloustuotteiden unioniin suuntautuvaa tuontia koskevien tiettyjen myönnytysten suspendoimisesta****(kodifikaatio)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetusta (EY) N:o 1506/98 ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ⁽⁴⁾. Sen vuoksi mainittu asetus olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisessä assosiaatiosopimuksessa ⁽⁵⁾, jäljempänä 'sopimus', myönnetään Turkille tiettyjä maataloustuotteita koskevia myönnytyksiä.
- (3) EY–Turkki-assosiaatoneuvoston päätöksessä N:o 1/98 ⁽⁶⁾ säädetään Turkista peräisin olevien maataloustuotteiden unioniin suuntautuvaa tuontia koskevien etuuksien tehostamisesta ja lujittamisesta sekä vahvistetaan useita etuusmyönnytyksiä lihan ja elävien eläimien Turkkiin suuntautuvan unionin viennin osalta.
- (4) Turkki on vuodesta 1996 alkaen kieltänyt elävien nautaeläinten (CN-koodi 0102) tuonnin ja rajoittanut naudanlihan (CN-koodit 0201–0202) tuontia. Tällaiset määrälliset rajoitusten kaltaiset toimenpiteet eivät ole sopimuksen mukaisia ja estävät unionia soveltamasta päätöksellä N:o 1/98 sille myönnettyjä myönnytyksiä. Turkin kanssa ongelman ratkaisemiseksi käydyistä neuvotteluista huolimatta määrällisiä rajoituksia on jatkettu.
- (5) Kyseisten toimenpiteiden vuoksi asianomaisten unionista peräisin olevien tuotteiden vienti Turkkiin on keskeytetty. Unionin kaupallisten etujen suojaamiseksi tilanne olisi tasapainotettava vastaavin toimenpitein. Tämän asetuksen liitteessä I säädetyt myönnytykset olisi näin ollen suspendoitava.
- (6) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽⁷⁾ mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Suspendoidaan liitteessä I säädetyt kaksi tariffikiintiötä.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 10. joulukuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 20. huhtikuuta 2015.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1506/98, annettu 13 päivänä heinäkuuta 1998, hasselpähkinöitä koskevan yhteisön tariffikiintiönä sovellettavan myönnytyksen vahvistamisesta Turkin osalta vuodelle 1998 ja tiettyjen myönnytysten suspendoimisesta (EYVL L 200, 16.7.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Katso liite II.

⁽⁵⁾ EYVL 217, 29.12.1964, s. 3687/64.

⁽⁶⁾ EY–Turkki-assosiaatoneuvoston päätös N:o 1/98, tehty 25 päivänä helmikuuta 1998, maataloustuotteiden kauppajärjestelmästä (EYVL L 86, 20.3.1998, s. 1).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

2 artikla

Komissio lopettaa täytäntöönpanosäädöksillä 1 artiklassa tarkoitetun suspendoinnin heti, kun etuuskohteluun oikeutetun Turkkiin suuntautuvan unionin viennin esteet on poistettu. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 artikla

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ 229 artiklalla perustettu maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
3. Kun komitean lausunto on määrä hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai vähintään neljäsosa komitean jäsenistä sitä pyytää.

4 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 1506/98.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 29 päivänä huhtikuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Z. KALNIŃA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

LIITE I

Järjestys-numero	CN-koodi	Tavaran kuvaus	Kiintiön määrä vuotta tai vahvistettua määräaikaa kohti (tonnia)	Kiintiöön sovellettava tulli
09.0217	ex 0807 11 00	Tuoreet vesimelonit:	14 000	Vapaa
		tullattaessa 16. kesäkuuta – 31. maaliskuuta		
09.0207	2002 90 31	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilöttyt tomaatit, muut kuin kokonaiset tai paloittelut, kuiva-ainepitoisuus vähintään 12 painoprosenttia	30 000, kuiva-ainepitoisuus 28–30 painoprosenttia	Vapaa
09.0209	2002 90 39			
	2002 90 91			
	2002 90 99			

LIITE II

Kumottu asetus ja siihen tehty muutos

Neuvoston asetus (ETY) N:o 1506/98
(EYVL L 200, 16.7.1998, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU)
N:o 255/2014
(EUVL L 84, 20.3.2014, s. 57).

Ainoastaan 3 artikla

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 1506/98	Tämä aset
1 artikla	—
2 artikla	1 artikla
3 artikla	2 artikla
3 a artikla	3 artikla
—	4 artikla
4 artikla	5 artikla
Liite I	—
Liite II	Liite I
—	Liite II
—	Liite III

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/757,
annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015,
meriliikenteen hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta sekä direktiivin
2009/16/EY muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun ehdotus lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/29/EY ⁽³⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 406/2009/EY ⁽⁴⁾, joissa kaikkia talouden aloja, myös kansainvälistä merenkulkualaa, kehoitetaan antamaan panoksensa päästövähennysten saavuttamiseksi, todetaan, että jos jäsenvaltiot eivät ole 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä hyväksyneet sellaista sopimusta, johon Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) kautta sisältyvät kansainvälisen meriliikenteen päästöt, tai jos yhteisö ei ole mainittuun päivään mennessä hyväksynyt tällaista sopimusta ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen kautta, komission olisi tehtävä ehdotus kansainvälisten meriliikenteen päästöjen sisällyttämisestä yhteisön vähentämissitoumukseen, jolloin tavoitteena on ehdotetun säädöksen voimaantulo vuoteen 2013 mennessä. Tällaisella ehdotuksella olisi saatettava kaikki kielteiset vaikutukset yhteisön kilpailukykyyn mahdollisimman vähiin samalla kun otetaan huomioon mahdolliset ympäristöhyödyt.
- (2) Meriliikenteen hiilidioksidin (CO₂) päästöt ja muut meriliikenteen aiheuttamat päästöt, kuten typen oksidien (NO_x), rikkioksidien (SO_x), metaanin (CH₄), hiukkasten (PM) ja mustan hiilen (BC) päästöt, vaikuttavat maapallon ilmastoon ja ilmanlaatuun.
- (3) Kansainvälinen merenkulku on ainoa liikennemuoto, joka ei sisälly unionin sitoumukseen kasvihuonekaasujen vähentämisestä. Tätä asetusta koskevaan ehdotukseen liitetyn vaikutustenarvioinnin mukaan unionia koskevat kansainvälisen merenkulun hiilidioksidipäästöt nousivat 48 prosentilla vuosina 1990–2007.
- (4) Koska tieteellinen käsitys meriliikenteen muiden kuin hiilidioksidiin liittyvien päästöjen aiheuttamasta vaikutuksesta maapallon ilmastoon kehittyi nopeasti, kyseisestä vaikutuksesta olisi tehtävä tämän asetuksen puitteissa säännöllisesti ajantasainen arviointi. Komission olisi arviointiensa perusteella analysoitava vaikutuksia politiikkojen ja toimenpiteiden kannalta, jotta näitä päästöjä voidaan vähentää.
- (5) Ilmasto- ja energiapolitiikan puitteista 2030 5 päivänä helmikuuta 2014 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa kehoitettiin komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan EU:lle sitova vuoteen 2030 ulottuva tavoite omien kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä vähintään 40 prosentilla vuoden 1990 tasosta. Euroopan parlamentti totesi myös, että kaikkien talouden alojen olisi osallistuttava kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen, jos unioni aikoo hoitaa oman osuutensa maailmanlaajuisista ponnisteluista.

⁽¹⁾ EUVL C 67, 6.3.2014, s. 170.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 5. maaliskuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 28. huhtikuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/29/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 63).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY, tehty 23 päivänä huhtikuuta 2009, jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136).

- (6) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 23 ja 24 päivänä lokakuuta 2014 annetuissa päätelmissä EU:n sisäiseksi kasvihuonekaasupäästöjen sitovaksi vähennystavoitteeksi vähintään 40 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä. Eurooppa-neuvosto totesi myös, että liikennealalla on tärkeää vähentää kasvihuonekaasupäästöjä ja riskejä, jotka liittyvät riippuvuuteen fossiilisista polttoaineista, ja pyysi komissiota tarkastelemaan edelleen välineitä ja toimenpiteitä osaksi kokonaisvaltaista ja teknologianeutraalia toimintatapaa, jolla edistetään muun muassa liikenteen päästöjen vähentämistä ja energiatehokkuutta.
- (7) Seitsemännessä ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa ⁽¹⁾ korostetaan, että kaikkien talouden alojen on osallistuttava kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen, jos unioni aikoo hoitaa oman osuutensa maailmanlaajuisista ponnisteluista. Toimintaohjelmassa tähdennetään, että vuonna 2011 julkistetulle liikennettä koskevalle komission valkoiselle kirjalle on luotava vahvat poliittiset puitteet.
- (8) IMO hyväksyi heinäkuussa 2011 tekniset ja operatiiviset toimenpiteet, erityisesti energiatehokkuutta mittaavan suunnitteluindeksin (Energy Efficiency Design Index, EEDI) uusille aluksille ja aluksen energiatehokkuussuunnitelman (Ship Energy Efficiency Management Plan, SEEMP), jotka auttavat hillitsemään kasvihuonekaasupäästöjen ennustettua kasvua mutta joiden avulla yksinään ei saada aikaan sellaisia kansainvälisen merenkulun kasvihuonekaasupäästöjen absoluuttisia vähennyksiä, jotka olisivat tarpeen, jotta ilmastotoimet olisivat edelleen linjassa sen yleisen tavoitteen kanssa, jonka mukaan maapallon keskilämpötila ei saa nousta yli kahta celsiusastetta.
- (9) IMO:n tietojen mukaan alusten energiankulutusta ja hiilidioksidipäästöjä voitaisiin vähentää jopa 75 prosentilla toteuttamalla operatiivisia toimenpiteitä ja soveltamalla saatavilla olevia teknologioita; huomattavaa osaa näistä toimenpiteistä voidaan pitää kustannustehokkaina ja sellaisina, että ne voivat tuottaa alalle nettohyötyä, sillä polttoainekustannusten aleneminen takaa, että mahdolliset toiminta- tai investointikustannukset maksavat itsensä takaisin.
- (10) Paras vaihtoehto merenkulun hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi unionin tasolla on luoda hiilidioksidipäästöjen tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmä, joka perustuu alusten polttoainekulutukseen; tämä järjestelmä olisi ensimmäinen vaihe monivaiheisessa lähestymistavassa, jonka tavoitteena on sisällyttää meriliikenteen päästöt unionin kasvihuonekaasujen vähentämistä koskevaan sitoumukseen yhdessä niiden muiden alojen päästöjen kanssa, joilla jo autetaan toteuttamaan tätä sitoumusta. Päästötietojen julkinen saatavuus auttaa osaltaan poistamaan markkinaesteitä, jotka estävät ottamasta käyttöön meriliikennealan kasvihuonekaasupäästöjä vähentäviä ja kustannuksia säästäviä toimia.
- (11) Kasvihuonekaasupäästöjen ja polttoainekulutuksen vähentämistä koskevien toimien hyväksymistä jarruttavat markkinaesteet, kuten luotettavan tiedon puute alusten polttoainetehokkuudesta tai alusten jälkiasennukseen saatavilla olevista teknologioista, rahoituksen puuttuminen alusten tehokkuutta parantavien investointien tekemiseksi ja kannustimien ristiriitaisuus, joka tarkoittaa sitä, että alusten omistajat eivät hyötyisi alusten tehokkuuteen tekemistään investoinneista, koska liikenteenharjoittajat vastaavat polttoainekustannuksista.
- (12) Sidosryhmien kuulemisen ja kansainvälisten kumppaneiden kanssa käytyjen keskustelujen tulokset osoittavat, että meriliikenteen päästöjen sisällyttämiseen unionin kasvihuonekaasujen vähentämistä koskevaan sitoumukseen olisi sovellettava vaiheittaista lähestymistapaa siten, että ensimmäisessä vaiheessa pannaan täytäntöön luotettava hiilidioksidipäästöjen tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmä ja myöhemmässä vaiheessa asetetaan näille päästöille hinta. Tällainen lähestymistapa helpottaa yhteisymmärryksen pääsemistä kansainvälisellä tasolla kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteista ja muista toimista, joilla nämä vähennykset voidaan saavuttaa mahdollisimman vähäisin kustannuksin.
- (13) Unionin tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän käyttöönoton myötä päästöjen odotetaan vuoteen 2030 mennessä vähenevän jopa kahdella prosentilla verrattuna tilanteeseen, jossa lisätoimia ei toteuteta, ja kokonaisnettokustannusten vähenevän jopa 1,2 miljardilla eurolla, koska järjestelmä auttaa poistamaan erityisesti alusten tehokkuutta koskevien tietojen puutteesta johtuvat markkinaesteet antamalla polttoaineen kulutuksesta ja energiatehokkuudesta vertailukelpoista ja luotettavaa tietoa alan markkinoille. Kuljetuskustannusten alenemisen odotetaan helpottavan kansainvälistä kauppaa. Luotettava tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmä on lisäksi kaikkien markkinapohjaisten toimien, tehokkuusvaatimusten tai muiden toimien ennakkoehdoiksi unionissa kuin maailmanlaajuisestikin. Se myös tuottaa luotettavia tietoja, joiden avulla voidaan asettaa täsmällisiä päästövähennystavoitteita ja arvioida sitä, missä määrin meriliikenteen antama panos edistää vähähiilisen talouden saavuttamista. Merenkulun kansainvälinen luonne huomioon ottaen maailmanlaajuisesti sovittu menetelmä olisi suotavin ja tehokkain menetelmä vähentää kansainvälisen meriliikenteen päästöjä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1386/2013/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, vuoteen 2020 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta "Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa" (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 171).

- (14) Tarkkailun kannalta merkityksellisinä olisi pidettävä kaikkia unionin sisäisiä matkoja sekä kaikkia sellaisia matkoja, jotka saapuvat viimeisimmästä unionin ulkopuolisesta satamasta ensimmäiseen unionin käyntisatamaan tai lähtevät unionin satamasta seuraavaan unionin ulkopuoliseen käyntisatamaan, mukaan lukien painolastissa kuljetut matkat. Tarkkailun olisi katettava myös kaikki unionin satamissa aiheutuvat hiilidioksidipäästöt, mukaan lukien kiinnityspaikassaan olevista tai satama-alueella liikkuvista aluksista aiheutuvat päästöt, varsinkin jos käytettävissä on erityistoimenpiteitä niiden vähentämiseksi ja välttämiseksi. Näitä säännöksiä olisi sovellettava syrjimättömällä tavalla kaikkiin aluksiin riippumatta siitä, minkä lipun alla ne purjehtivat. Koska tämä asetus koskee kuitenkin meriliikennettä, siinä ei pitäisi säätää tarkkailu-, raportointi- ja todentamisvaatimuksista, jotka koskevat alusten liikkumista ja toimintaa muussa tarkoituksessa kuin lastin tai matkustajien kaupallisessa kuljetuksessa; tällaisia toimintoja ovat esimerkiksi ruoppaus, jäänmurto, putkistojen asentaminen tai avomerilaitoksen toiminnot.
- (15) Tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi epäsuotuisammassa ilmastossa toimiville aluksille tämän asetuksen perusteella tarkkailtaviin tietoihin olisi voitava sisällyttää aluksen jääluokkaa ja jääolosuhteissa tapahtuvaa navigointia koskevia tietoja.
- (16) Ehdotettu tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmä olisi annettava asetuksen muodossa, koska käyttöönottavat säännökset ovat luonteeltaan monimutkaisia ja erittäin teknisiä ja koska tarvitaan kaikkialla unionissa sovellettavissa olevia yhdenmukaisia sääntöjä; näin voidaan ottaa huomioon meriliikenteen kansainvälinen luonne ja se, että eri jäsenvaltioiden satamissa odotetaan käyvän lukuisia aluksia, sekä helpottaa järjestelmän täytäntöönpanoa kaikkialla unionissa.
- (17) Luotettavan ja aluskohtaisen unionin tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän olisi perustuttava päästöjen laskemiseen sen perusteella, miten paljon alus kuluttaa polttoainetta matkoilla, jotka saapuvat unionin satamiin ja lähtevät unionin satamista, koska alusten suuren tankkikapasiteetin vuoksi polttoainemyyntiä koskevien tietojen perusteella ei voida tehdä riittävän tarkkoja arvioita polttoainekulutuksesta nimenomaisesti tällä soveltamisalalla.
- (18) Unionin tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän olisi katettava myös muut merkittävät tiedot, joiden avulla voidaan määrittää alusten tehokkuus tai analysoida tarkemmin päästöjen kehityksen taustatekijöitä, samalla säilyttäen kaupallisten tai teollisten tietojen luottamuksellisuus. Tämä soveltamisala myös saattaa unionin tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän samaan linjaan niiden kansainvälisten aloitteiden kanssa, joilla pyritään ottamaan käyttöön tehokkuusvaatimukset olemassa oleville aluksille ja joihin sisältyy myös operatiivisia toimenpiteitä; lisäksi se auttaa poistamaan tiedonpuutteen johtuvat markkinaesteet.
- (19) Jotta voidaan vähentää minimiin alusten omistajille ja liikenteenharjoittajille, varsinkin pienille ja keskisuurille yrityksille, aiheutuva hallinnollinen rasite ja optimoida unionin tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän kustannus-hyötysuhde vaarantamatta tavoitetta, jonka mukaan järjestelmän olisi katettava valtaosa meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöistä, tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän sääntöjä olisi sovellettava ainoastaan suurien päästöjen aiheuttajiin. Sen jälkeen, kun unionin satamiin saapuvien ja niistä lähtevien alusten kokoja (ja päästöjä) oli analysoitu yksityiskohtaisesti ja objektiivisesti, kynnysarvoksi valittiin 5 000 bruttotonnin (BT) vetoisuus. Vetoisuudeltaan yli 5 000 BT:n alusten osuus unionin satamissa käyvistä aluksista on noin 55 prosenttia ja kyseisistä päästöistä noin 90 prosenttia. Tällä syrjimättömällä kynnysarvolla varmistettaisiin, että järjestelmä kattaa kaikkein merkittävimmät päästöjen aiheuttajat. Tätä pienempi kynnysarvo lisäisi hallinnollista rasitetta, kun taas suurempi kynnysarvo kattaisi pienemmän joukon päästöjä ja siten heikentäisi tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän ympäristötehokkuutta.
- (20) Jotta alusten omistajille ja liikenteenharjoittajille koituvaa hallinnollista taakkaa voidaan vähentää edelleen, tarkkailua koskevien sääntöjen painopisteenä olisi oltava hiilidioksidi, koska se on suurin meriliikenteen päästävä kasvihuonekaasu.
- (21) Säännöissä olisi otettava huomioon voimassa olevat vaatimukset ja tiedot, jotka ovat jo saatavilla aluksissa; siksi yhtiöille olisi annettava mahdollisuus valita, mitä seuraavista neljästä tarkkailumenetelmästä ne käyttävät: aluksen omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden luovutustodistusten käyttö, polttoainetankkien polttoainemäärien tarkkailu aluksella, virtausmittarit sovellettavia polttoprosesseja varten tai suorat päästömittaukset. Aluskohtaisessa tarkkailusuunnitelmassa olisi dokumentoitava, mikä näistä menetelmistä on valittu, ja annettava lisätietoja valitun menetelmän soveltamisesta.
- (22) Jokaisen yhtiön, joka vastaa koko raportointikauden ajan aluksesta, joka harjoittaa merenkulkua, olisi katsottava olevan vastuussa kaikista raportointikauteen liittyvistä tarkkailu- ja raportointivelvoitteista, myös riittävällä tavalla todennetun päästöselvityksen toimittamisesta. Jos aluksen yhtiö vaihtuu, uuden yhtiön olisi oltava vastuussa ainoastaan siihen raportointikauteen liittyvien tarkkailu- ja raportointivelvoitteiden noudattamisesta, jonka aikana yhtiö vaihtui. Näiden velvoitteiden täyttymisen helpottamiseksi uuden yhtiön olisi saatava jäljennös uusimmasta tarkkailusuunnitelmasta ja tarvittaessa vaatimustenmukaisuusasiakirja.

- (23) Unionin tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmää ei tässä vaiheessa pitäisi soveltaa hiilidioksidin lisäksi muihin kasvihuonekaasuihin, lyhytvaikutteisiin ilmastomuutosta aiheuttaviin yhdisteisiin eikä ilman epäpuhtauksiin, jotta voidaan välttää vaatimukset sellaisten mittauslaitteiden asentamisesta, jotka eivät ole riittävän luotettavia tai kaupallisesti saatavilla, mikä puolestaan voisi heikentää unionin tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän täytäntöönpanoa.
- (24) Aluksista aiheutuvasta meren pilaantumisen ehkäisemisestä tehdyssä kansainvälisessä yleissopimuksessa (Marpol) määrätään energiatehokkuutta mittaavan suunnitteluindeksin (EEDI) pakollisesta soveltamisesta uusiin aluksiin ja aluksen energiatehokkuussuunnitelman (SEEMP) käytöstä maailman kaikissa aluksissa.
- (25) Jotta alusten omistajille ja liikenteenharjoittajille koitua hallinnollinen rasite voidaan minimoida, raportointi ja raportoitujen tietojen julkaiseminen olisi järjestettävä vuosikohtaisesti. Luottamuksellisuuskysymykset olisi otettava huomioon julkaisemalla pelkästään tiedot päästöjen, polttoainekulutuksen ja tehokkuuden vuosikeskiarvoista ja yhdistetyistä luvuista. Sen varmistamiseksi, että ilmaisemista edellyttävän yleisen edun ylittävien oikeutettujen taloudellisten etujen suoja ei heikenny, olisi yhtiön pyynnöstä sovellettava poikkeustapauksissa erilaista tietojen aggregointitasoa. Komissiolle ilmoitettavat tiedot olisi sisällytettävä tilastoihin siinä laajuudessa kuin nämä tiedot ovat merkityksellisiä Euroopan tilastojen kehittämisen, tuottamisen ja jakamisen kannalta tehdyn komission päätöksen 2012/504/EU ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (26) Akkreditoitujen todentajien suorittamalla todentamisella olisi varmistettava, että tarkkailusuunnitelmien ja päästöselvitysten tiedot ovat oikeat ja täyttävät tässä asetuksessa asetetut vaatimukset. Todentamisen yksinkertaistamisen kannalta on tärkeää, että todentajat tarkistavat tietojen luotettavuuden vertailemalla raportoituja tietoja arvioihin, jotka perustuvat alusten jäljittämistietoihin ja ominaisuuksiin. Komissio voisi huolehtia näiden arvioiden saataville asettamisesta. Puolueettomuuden varmistamiseksi todentajien olisi oltava riippumattomia ja päteviä oikeushenkilöitä ja sellaisten kansallisten akkreditointielinten akkreditoimia, jotka on perustettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ⁽²⁾ nojalla.
- (27) Todentajan antama vaatimustenmukaisuusasiakirja olisi säilytettävä aluksessa sen osoittamiseksi, että tarkkailu-, raportointi- ja todentamisvelvoitteita noudatetaan. Todentajien olisi ilmoitettava komissiolle tällaisten asiakirjojen antamisesta.
- (28) Meriturvallisuuteen liittyvistä tehtävistä saamansa samankaltaisen kokemuksen perusteella Euroopan meriturvallisuusviraston (EMSA) olisi säädettyjen tehtäviensä puitteissa avustettava komissiota tiettyjen tehtävien suorittamisessa.
- (29) Tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmään liittyvien velvoitteiden täytäntöönpanon valvonnan olisi perustuttava olemassa oleviin välineisiin, eli niihin, jotka vahvistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/16/EY ⁽³⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/21/EY ⁽⁴⁾, sekä tietoihin vaatimustenmukaisuusasiakirjojen antamisesta. Asiakirja, jolla osoitetaan, että alus täyttää tarkkailu- ja raportointivelvoitteet, olisi lisättävä direktiivin 2009/16/EY liitteessä IV tarkoitettuun luetteloon todistuskirjoista ja muista asiakirjoista.
- (30) Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä tarkastamaan niiden lainkäyttövaltaan kuuluviin satamiin saapuneet alukset, joista ei ole saatavilla tiettyjä vaadittuja vaatimustenmukaisuusasiakirjaa koskevia tietoja.
- (31) Tämän asetuksen säännösten noudattamatta jättämisestä olisi määrättävä seuraamuksia. Jäsenvaltioiden olisi laadittava säännöt kyseisistä seuraamuksista. Näiden seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (32) On myös aiheellista säätää mahdollisuudesta karkottaa satamasta alukset, jotka eivät ole noudattaneet tarkkailu- ja raportointivaatimuksia kahdella tai useammalla perättäisellä raportointikaudella ja joiden osalta sääntöjen noudattamista ei ole onnistuttu varmistamaan muilla täytäntöönpanotoimenpiteillä. Kyseistä toimenpidettä olisi sovellettava siten, että noudattamattajättämistilanne voidaan korjata kohtuullisen ajan kuluessa.
- (33) Jäsenvaltioiden, joiden alueella ei ole merisatamia ja joiden lipun alla ei purjehdi tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia aluksia tai jotka ovat sulkeneet kansalliset alusrekisterinsä, olisi voitava poiketa tämän asetuksen seuraamuksia koskevista säännöksistä niin kauan kuin niiden lipun alla ei purjehdi tällaisia aluksia.

⁽¹⁾ Komission päätös 2012/504/EU, annettu 17 päivänä syyskuuta 2012, Eurostatista (EUVL L 251, 18.9.2012, s. 49).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/16/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta (EUVL L 131, 28.5.2009, s. 57).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/21/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamisesta (EUVL L 131, 28.5.2009, s. 132).

- (34) Unionin tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän olisi toimittava mallina maailmanlaajuisen tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän täytäntöönpanolle. Maailmanlaajuinen tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmä olisi paras vaihtoehto, koska sitä voidaan laajemmin soveltamisalansa ansiosta pitää muita vaihtoehtoja toimivampana. Tältä osin komission olisi säännöllisin väliajoin toimitettava IMOLle ja muille asianomaisille kansainvälisille elimille, joita asia koskee, olennaisia tietoja tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja annettava IMO:lle asiaa koskevia lausuntoja, jotta IMO:n piirissä voitaisiin kehittää kansainvälisiä sääntöjä meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailua, raportointia ja todentamista varten. Kun maailmanlaajuisesta tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmästä päästään yksimielisyyteen, komission olisi tarkistettava unionin tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmää sen yhdenmukaistamiseksi maailmanlaajuisen tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän kanssa.
- (35) Asianomaisten kansainvälisten sääntöjen, kansainvälisten ja eurooppalaisten vaatimusten sekä teknologisen ja tieteellisen kehityksen huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat alusten hiilidioksidipäästöjen tarkkailuun ja raportointiin liittyvien tiettyjen teknisten näkökohtien uudelleentarkastelua sekä todentamistoimintoja koskevien säännösten ja todentajien akkreditointia koskevien menetelmien täsmentämistä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (36) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset vakiomuotoisten lomakkeiden käytölle tarkkailtaessa hiilidioksidipäästöjä ja muita merkittäviä tietoja, automaattisten järjestelmien käytölle ja vakiomuotoisten sähköisten lomakkeiden käytölle raportoitaessa hiilidioksidipäästöistä ja muista merkittävistä tiedoista komissiolle ja niiden lippuvaltioiden viranomaisille, joita asia koskee, ja jotta voidaan täsmentää teknisiä sääntöjä, joissa eritellään muihin alusluokkiin kuin matkustaja-aluksiin, ro-ro-aluksiin ja konttialuksiin sovellettavat parametrit, sekä tarkistaa näitä parametreja, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä toimivaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (37) Meriliikenteen kansainvälisestä luonteesta johtuen jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on alusten hiilidioksidipäästöjen tarkkailu, niistä raportointi ja niiden todentaminen ensimmäisenä vaiheena vaiheittaisessa lähestymistavassa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (38) Tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmän perustamista koskevien sääntöjen olisi oltava yhdenmukaisia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽²⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽³⁾ kanssa.
- (39) Tämän asetuksen olisi tultava voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2015 sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioilla ja sidosryhmillä, joita asia koskee, on riittävästi aikaa toteuttaa tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen kannalta tarvittavat toimenpiteet ennen ensimmäisen raportointikauden alkamista 1 päivänä tammikuuta 2018,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluviin satamiin saapuvista, tällaisissa satamissa olevista tai tällaisista satamista lähtevistä aluksista peräisin olevien hiilidioksidipäästöjen ja muiden merkittävien tietojen täsmällistä tarkkailua, raportointia ja todentamista, jotta meriliikenteen hiilidioksidipäästöjä voidaan vähentää kustannustehokkaalla tavalla.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan vetoisuudeltaan yli 5 000 bruttotonnin aluksiin niiden hiilidioksidipäästöjen osalta, jotka ovat vapautuneet alusten tekemillä matkoilla viimeisimmästä käyntisatamasta jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan käyntisatamaan ja jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta satamasta seuraavaan käyntisatamaan sekä jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvissa käyntisatamissa olon aikana.
2. Tätä asetusta ei sovelleta sota-aluksiin, laivaston apualuksiin, kalastus- ja kalankäsittelyaluksiin, rakenteeltaan alkeellisiin puiisiin aluksiin, aluksiin, jotka eivät kulje konevoimalla, tai muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin käytettäviin julkisen vallan aluksiin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'hiilidioksidipäästöillä' hiilidioksidin vapautumista ilmakehään aluksista;
- b) 'käyntisatamalla' satamaa, johon alus pysähtyy lastaamaan tai purkamaan lastia taikka päästämään matkustajat alukseen tai aluksesta; näin ollen lukuun ei oteta pysähdyksiä, joiden yksinomaisena tarkoituksena on täydentää polttoaine- tai muonavarastoja, vaihtaa miehistö, siirtyä kuivatelakalle tai korjata alusta ja/tai sen laitteita, pysähdyksiä satamaan sen vuoksi, että alus tarvitsee apua tai on merihädässä, satamien ulkopuolella tapahtuvia siirtoja aluksesta toiseen eikä pysähdyksiä, joiden yksinomaisena tarkoituksena on suojautua huonolta säältä tai jotka ovat välttämättömiä etsintä- tai pelastustoimien vuoksi;
- c) 'matkalla' kaikkia aluksen liikkeitä, jotka alkavat käyntisatamasta tai päättyvät käyntisatamaan ja joiden tarkoituksena on matkustajien tai lastin kaupallinen kuljettaminen;
- d) 'yhtiöllä' aluksen omistajaa tai muuta organisaatiota tai henkilöä, kuten liikenteen harjoittajaa tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahtajaa, jolle aluksen omistaja on siirtänyt vastuun aluksen toiminnoista;
- e) 'bruttovetoisuudella' bruttovetoisuutta, joka on laskettu Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) Lontoossa 23 päivänä kesäkuuta 1969 hyväksymän kansainvälisen aluksenmittausyleissopimuksen liitteen 1 tai sen korvaavan yleissopimuksen vetoisuuden mittaamissääntöjen mukaisesti;
- f) 'todentajalla' oikeushenkilöä, joka suorittaa todentamistoiminnot ja jonka kansallinen akkreditointielin on akkreditoinut asetuksen (EY) N:o 765/2008 ja tämän asetuksen nojalla;
- g) 'todentamisella' toimintoja, jotka todentaja suorittaa sen arvioimiseksi, täyttävätkö yhtiön toimittamat asiakirjat tässä asetuksessa asetetut vaatimukset;
- h) 'vaatimustenmukaisuusasiakirjalla' aluskohtaista todentajan yhtiölle antamaa asiakirjaa, jossa vahvistetaan, että alus on täyttänyt tämän asetuksen vaatimukset tietyllä raportointikaudella;
- i) 'muilla merkittävillä tiedoilla' tietoja, jotka koskevat alusten polttoainekulutuksesta aiheutuvia hiilidioksidipäästöjä, liikennesuoritusta ja energiatehokkuutta ja joiden avulla voidaan analysoida päästöjen kehityssuuntia ja arvioida alusten suoritusta;
- j) 'päästökertoimella' lähdevirran toimintotietoihin liittyvää kasvihuonekaasun keskimääräistä päästö määrää olettaen, että palaessa tapahtuu täydellinen hapettuminen ja muissa kemiallisissa reaktioissa täydellinen muuntuminen;
- k) 'epävarmuudella' muuttujaa, joka liittyy suureen määrittämisen tulokseen ja kuvaa suureeseen kohtuudella liitettävien arvojen hajontaa; epävarmuutta kuvataan prosentuaalisesti keskiarvon ympärillä ilmoitettuna luottamusvälinä, joka kattaa 95 prosenttia havainnoista; epävarmuustarkastelussa otetaan huomioon sekä systemaattiset että satunnaiset vaihtelut ja mahdollinen havaintojakauman epäsymmetrisyys;
- l) 'konservatiivisella arviolla' sitä, että määritellään tietyt oletusarvot sen varmistamiseksi, ettei vuosittaisia päästöjä aliarvioida eikä kuljetun matkan pituutta tai kuljetetun lastin määrää yliarvioida;
- m) 'raportointikaudella' yhtä kalenterivuotta, jonka aikana hiilidioksidipäästöjä on tarkkailtava ja niistä on raportoitava. Jos matka päättyy eri kalenterivuonna kuin se on alkanut, tarkkailu- ja raportointitiedot kirjataan ensimmäiselle kalenterivuodelle;

- n) 'kiinnityspaikassa olevalla aluksella' alusta, joka on turvallisesti kiinnitettynä tai ankkuroituna jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvassa satamassa, kun sitä lastataan, puretaan tai kun se odottaa satamassa, mukaan luettuna aika, jolloin se ei osallistu lastinkäsittelyoperaatioihin;
- o) 'jääluokalla' lippuvaltion toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tai tämän valtion hyväksymän organisaation alukselle määrittämää luokkaa, joka osoittaa, että alus on tarkoitettu jäissäkulkuun merellä.

II LUKU

TARKKAILU JA RAPORTOINTI

1 JAKSO

Tarkkailun ja raportoinnin periaatteet ja menetelmät

4 artikla

Tarkkailun ja raportoinnin yleiset periaatteet

1. Yhtiöiden on 8–12 artiklan mukaisesti tarkkailtava kunkin aluksensa asianomaisia muuttujia raportointikaudella ja raportoitava niistä. Niiden on suoritettava tarkkailu ja raportointi kaikissa jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvissa satamissa ja sellaisten matkojen osalta, jotka saapuvat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan tai lähtevät tällaisesta satamasta.
2. Tarkkailun ja raportoinnin on oltava aukotonta ja katettava polttoaineiden poltosta peräisin olevat hiilidioksidipäästöt aluksen ollessa merellä ja sen ollessa kiinnityspaikassa. Yhtiöiden on toteutettava asianmukaisia toimia tietoaaukkojen välttämiseksi raportointikaudella.
3. Tarkkailun ja raportoinnin on oltava johdonmukaista ja ajallisesti vertailukelpoista. Tätä varten yhtiöiden on käytettävä samaa tarkkailumenetelmää ja samoja tietoja, joihin todentaja kuitenkin voi arvionsa perusteella hyväksyä muutoksia ja poikkeuksia.
4. Yhtiöiden on hankittava, kirjattava, yhdistettävä, analysoitava ja dokumentoitava tarkkailutietoja, mukaan lukien oletamat, viitetiedot, päästökertoimet ja toimintotiedot, läpinäkyvällä tavalla, jotta todentajan on mahdollista toistaa hiilidioksidipäästöjen määrittäminen.
5. Yhtiöiden on varmistettava, ettei hiilidioksidipäästöjen määrittäminen ole järjestelmällisesti eikä tietoisesti epätarkkaa. Niiden on tunnistettava mahdolliset epätarkkuuksien lähteet ja vähennettävä niitä.
6. Yhtiöiden on huolehdittava siitä, että tarkkailtavien ja raportoitavien hiilidioksidipäästötietojen totuudenmukaisuudesta annetaan kohtuullinen vakuutus.
7. Yhtiöiden on pyrittävä ottamaan huomioon asetuksen 13 artiklan 3 tai 4 kohdan nojalla annettujen todentamisraporttien sisältämät suositukset suorittamassaan myöhemmässä tarkkailussa ja raportoinnissa.

5 artikla

Hiilidioksidipäästöjen ja muiden merkittävien tietojen tarkkailumenetelmät

1. Edellä 4 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi yhtiöiden on määritettävä kunkin aluksensa osalta hiilidioksidipäästöt jollakin liitteessä I esitetystä menetelmästä ja tarkkailtava muita merkittäviä tietoja liitteessä II annettujen tai sen nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti.
2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti liitteessä I esitettyjen menetelmien ja liitteessä II annettujen sääntöjen muuttamiseksi siten, että niissä otetaan huomioon asianomaiset kansainväliset säännöt sekä kansainväliset ja eurooppalaiset vaatimukset. Komissiolle siirretään myös valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti liitteiden I ja II muuttamiseksi siten, että niissä esitettyjen tarkkailumenetelmien osia täsmennetään teknologisen ja tieteellisen kehityksen perusteella.

2 JAKSO

Tarkkailusuunnitelma

6 artikla

Tarkkailusuunnitelman sisältö ja toimittaminen

1. Yhtiöiden on viimeistään 31 päivänä elokuuta 2017 toimitettava todentajille tarkkailusuunnitelma, jossa mainitaan, millä menetelmällä ne haluavat tarkkailla kunkin aluksensa hiilidioksidipäästöjä ja muita merkittäviä tietoja ja raportoida niistä.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, yhtiön on niiden alusten osalta, joihin tätä asetusta sovelletaan ensimmäistä kertaa 31 päivän elokuuta 2017 jälkeen, toimitettava todentajalle tarkkailusuunnitelma ilman aiheutonta viivytystä, kuitenkin viimeistään kaksi kuukautta sen jälkeen, kun asianomainen alus on saapunut jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan.

3. Tarkkailusuunnitelmassa on dokumentoitava aukottomasti ja läpinäkyvästi aluksen tarkkailumenetelmä, ja tarkkailusuunnitelman on sisällettävä vähintään seuraavat osat:

- a) aluksen tunnistetiedot ja tyyppi, mukaan lukien aluksen nimi, IMO-tunnistenumero, rekisteröinti- tai kotisatama sekä aluksen omistajan nimi;
- b) yhtiön nimi sekä yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero ja sähköpostiosoite;
- c) kuvaus seuraavista aluksella olevista hiilidioksidipäästölähteistä: pääkoneet, apukoneet, kaasuturbiinit, kattilat ja suojaakaasulaitteistot sekä käytetyt polttoainetyypit;
- d) kuvaus menettelyistä, järjestelmistä ja vastuista, jotka liittyvät hiilidioksidipäästölähdeluettelon ajantasaistamiseen raportointikaudella;
- e) kuvaus menettelyistä, joilla matkaluettelon aukottomuutta tarkkaillaan;
- f) kuvaus aluksen polttoainekulutuksen tarkkailumenetelmistä, mukaan lukien
 - i) kunkin hiilidioksidipäästölähteen polttoainekulutuksen laskemiseen tarkoitettu menetelmä, joka on valittu liitteessä I säädettyjen menetelmien joukosta, mukaan lukien tapauksen mukaan kuvaus käytetyistä mittauslaitteista,
 - ii) tapauksen mukaan menettelyt tankatun ja tankeissa olevan polttoaineen mittaamiseksi, kuvaus käytetyistä mittauslaitteista sekä menettelyistä mittaustietojen kirjaamiseksi, hakemiseksi, siirtämiseksi ja tallentamiseksi,
 - iii) tapauksen mukaan tiheyden määrittämiseen valittu menetelmä,
 - iv) menettely, jolla varmistetaan, että polttoainemittausten kokonaisepävarmuus vastaa tässä asetuksessa asetettuja vaatimuksia; tässä yhteydessä on mahdollisuuksien mukaan viitattava kansallisiin lakeihin, asiakassopimuksen ehtoihin tai polttoaineen toimittajien tarkkuusstandardeihin;
- g) kutakin polttoainetyyppejä koskevat päästökertoimet tai vaihtoehtoisten polttoaineiden tapauksessa päästökertoimien määrittämiseen käytetyt menetelmät, mukaan lukien näytteenottomenetelmä, analyysimenetelmät ja kuvaus käytetyistä laboratorioista, myös mahdollinen kyseisten laboratorioiden ISO 17025 -standardin mukainen akkreditointi;
- h) kuvaus menettelyistä, joiden avulla määritetään matkakohtaiset toimintatiedot, mukaan lukien
 - i) menettelyt, vastuut ja tietolähteet, joiden avulla määritetään ja dokumentoidaan matkan pituus,
 - ii) tapauksen mukaan menettelyt, vastuut, kaavat ja tietolähteet, joiden avulla määritetään ja dokumentoidaan kuljetettu lasti ja matkustajien lukumäärä,
 - iii) menettelyt, vastuut, kaavat ja tietolähteet, joiden avulla määritetään ja dokumentoidaan merellä vietetty aika lähtö- ja määräsataman välillä;
- i) kuvaus menetelmästä, jonka avulla määritetään korvaavat tiedot tietoaukkojen poistamiseksi;
- j) tarkistusasiakirja, johon merkitään kaikki tehtyjä tarkistuksia koskevat tiedot.

4. Tarkkailusuunnitelmaan voidaan sisällyttää myös tietoja, jotka koskevat aluksen jääluokkaa ja/tai menettelyjä, vastuuta, kaavoja ja tietolähteitä, joiden avulla määritetään ja dokumentoidaan kuljetun matkan pituus ja merellä vietetty aika navigoitaessa jääolosuhteissa.

5. Yhtiöiden on käytettävä tarkkailusuunnitelmia, jotka perustuvat vakiomuotoisiin asiakirjamalleihin. Kyseiset asiakirjamallit ja niiden yhdenmukaista soveltamista koskevat tekniset säännöt annetaan täytäntöönpanosäädöksillä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7 artikla

Tarkkailusuunnitelman muuttaminen

1. Yhtiöiden on tarkistettava säännöllisin väliajoin ja vähintään vuosittain, vastaako aluksen tarkkailusuunnitelma aluksen luonnetta ja toimintatapaa ja voidaanko tarkkailumenetelmää parantaa.

2. Yhtiön on muutettava tarkkailusuunnitelmaa missä tahansa seuraavista tilanteista:
 - a) aluksen yhtiö vaihtuu;
 - b) uusia hiilidioksidipäästöjä aiheutuu sellaisista uusista päästölähteistä tai sellaisten uusien polttoaineiden käytöstä, joita ei vielä ole sisällytetty tarkkailusuunnitelmaan;
 - c) tietojen saatavuus on muuttunut uusien mittauslaitteiden, uusien näytteenottomenetelmien tai analysointimenetelmien käytön vuoksi taikka muista syistä, jotka voivat vaikuttaa hiilidioksidipäästöjen määrittämisen tarkkuuteen;
 - d) sovelletulla tarkkailumenetelmällä saatujen tietojen on havaittu olevan virheellisiä;
 - e) tarkkailusuunnitelman minkä tahansa osan on havaittu olevan tässä asetuksessa asetettujen vaatimusten vastainen ja yhtiön edellytetään tarkistavan sitä 13 artiklan 1 kohdan nojalla.
3. Yhtiöiden on ilmoitettava todentajille ilman aiheetonta viivytystä kaikista ehdotuksista tarkkailusuunnitelman muuttamiseksi.
4. Tarkkailusuunnitelmaan tämän artiklan 2 kohdan b, c ja d alakohdan nojalla tehdyt muutokset on annettava todentajalle arvioitaviksi 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Todentaja ilmoittaa yhtiölle arvioinnin jälkeen, ovatko kyseiset muutokset vaatimusten mukaisia.

3 JAKSO

Hiilidioksidipäästöjen ja muiden merkittävien tietojen tarkkailu

8 artikla

Toimintojen tarkkailu raportointikauden aikana

Yhtiöiden on 1 päivästä tammikuuta 2018 tarkkailtava 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti arvioidun tarkkailusuunnitelman perusteella kunkin aluksen matka- ja vuosikohtaisia hiilidioksidipäästöjä soveltamalla yhtä niistä hiilidioksidipäästöjen määrittämistä koskevista menetelmistä, jotka on esitetty liitteessä I olevassa B osassa, ja laskemalla hiilidioksidipäästöt liitteessä I olevan A osan mukaisesti.

9 artikla

Matkakohtainen tarkkailu

1. Yhtiöiden on 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti arvioidun tarkkailusuunnitelman perusteella tarkkailtava kunkin aluksen ja kunkin sellaisen matkan osalta, joka saapuu jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan tai lähtee tällaisesta satamasta, liitteessä I olevan A osan ja liitteessä II olevan A osan mukaisesti seuraavia tietoja:

- a) lähtö- ja määräsatama, mukaan lukien lähtö- ja saapumispäivä sekä lähtö- ja saapumisaika;
- b) kunkin kulutetun polttoainetyypin määrä ja päästökerroin yhteensä;
- c) päästetty hiilidioksidi;
- d) kuljetun matkan pituus;
- e) merellä vietetty aika;
- f) kuljetettu lasti;
- g) liikennesuorite.

Yhtiöt voivat tarkkailla tarvittaessa myös aluksen jääluokkaa ja jääolosuhteissa tapahtuvaa navigointia koskevia tietoja.

2. Tämän artiklan 1 kohdasta poiketen ja rajoittamatta 10 artiklan soveltamista yhtiö vapautetaan velvoitteesta tarkkailla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja matkakohtaisesti tietyn aluksen osalta, jos

- a) kaikki aluksen raportointikaudella tekemät matkat joko alkavat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvasta satamasta tai päättyvät tällaiseen satamaan; ja
- b) alus tekee aikataulunsa mukaisesti yli 300 matkaa raportointikaudella.

10 artikla

Vuosikohtainen tarkkailu

Yhtiön on 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti arvioitun tarkkailusuunnitelman perusteella tarkkailtava kunkin aluksen ja kunkin kalenterivuoden osalta liitteessä I olevan A osan ja liitteessä II olevan B osan mukaisesti seuraavia muuttujia:

- a) kunkin kulutetun polttoainetyypin määrä ja päästökerroin yhteensä;
- b) tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat yhteenlasketut hiilidioksidipäästöt yhteensä;
- c) yhteenlasketut hiilidioksidipäästöt kaikista matkoista jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvien satamien välillä;
- d) yhteenlasketut hiilidioksidipäästöt kaikista matkoista, jotka ovat lähteneet jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvista satamista;
- e) yhteenlasketut hiilidioksidipäästöt kaikista matkoista, jotka ovat saapuneet jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluviin satamiin;
- f) hiilidioksidipäästöt, jotka ovat aiheutuneet jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvissa satamissa kiinnityspaikoissa;
- g) kuljetun matkan kokonaispituus;
- h) merellä vietetty kokonaisaika;
- i) liikennesuorite yhteensä;
- j) keskimääräinen energiatehokkuus.

Yhtiöt voivat tarkkailla tarvittaessa aluksen jääluokkaa ja jääolosuhteissa tapahtuvaa navigointia koskevia tietoja.

Yhtiöt voivat tarkkailla myös polttoaineen kulutusta ja hiilidioksidipäästöjä eriteltynä muiden tarkkailusuunnitelmassa määriteltujen kriteerien perusteella.

4 JAKSO

Raportointi

11 artikla

Päästöselvityksen sisältö

1. Yhtiöiden on vuodesta 2019 alkaen viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä huhtikuuta toimitettava komissiolle ja asianomaisen lippuvaltion viranomaisille kunkin niiden vastuulla olevan aluksen osalta päästöselvitys, joka kattaa hiilidioksidipäästöt ja muut merkittävät tiedot koko raportointikaudelta ja jonka todentaja on todentanut tyydyttäväksi 13 artiklan mukaisesti.
2. Jos yhtiö vaihtuu, uuden yhtiön on varmistettava, että kukin sen vastuulla oleva alus täyttää tämän asetuksen vaatimukset koko sen raportointikauden osalta, jonka aikana uusi yhtiö otti vastuulleen asianomaisen aluksen.
3. Yhtiöiden on sisällytettävä päästöselvitykseen seuraavat tiedot:
 - a) aluksen ja yhtiön tunnistetiedot, mukaan lukien
 - i) aluksen nimi,
 - ii) IMO-tunnistenumero,
 - iii) rekisteröinti- tai kotisatama,
 - iv) aluksen jääluokka, jos se sisältyy tarkkailusuunnitelmaan,
 - v) aluksen tekninen tehokkuus (tarvittaessa energiatehokkuutta mittaava suunnitteluindeksi (EEDI) tai arvioitu indeksiarvo (EIV) IMO:n päätöslauselman MEPC.215 (63) mukaisesti),
 - vi) aluksen omistajan nimi,
 - vii) aluksen omistajan osoite ja päätoimipaikka,

- viii) yhtiön nimi (jos yhtiö ei ole aluksen omistaja),
 - ix) yhtiön osoite ja päätoimipaikka (jos yhtiö ei ole aluksen omistaja),
 - x) yhteyshenkilön osoite, puhelinnumero ja sähköpostiosoite;
- b) päästöselvityksen arvioineen todentajan tunnistetiedot;
- c) käytetty tarkkailumenetelmä ja siihen liittyvä epävarmuuden taso;
- d) edellä olevan 10 artiklan mukaisen muuttujien vuosikohtaisen tarkkailun tulokset.

12 artikla

Päästöselvityksen muoto

1. Päästöselvitys on toimitettava automatisoituja järjestelmiä ja tietojenvaihtomuotoja käyttäen, mukaan lukien sähköiset asiakirjamallit.
2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tietojenvaihtomuotoja koskevat tekniset säännöt, mukaan lukien sähköiset asiakirjamallit. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelunnettelyä noudattaen.

III LUKU

TODENTAMINEN JA AKKREDITOINTI

13 artikla

Todentamisen laajuus ja todentamisraportti

1. Todentajan on arvioitava, onko tarkkailusuunnitelma 6 ja 7 artiklassa asetettujen vaatimusten mukainen. Jos todentajan arvioinnissa todetaan, ettei kyseisiä vaatimuksia noudateta, asianomaisen yhtiön on tarkistettava tarkkailusuunnitelmaansa vastaavasti ja toimitettava tarkistettu suunnitelma todentajalle lopullisesti arvioitavaksi ennen raportointikauden alkamista. Yhtiön on sovittava todentajan kanssa tällaisten tarkistusten käyttöön ottamiseksi tarvittavasta määräajasta. Kyseisen määräajan on joka tapauksessa päättyttävä ennen raportointikauden alkua.
 2. Todentajan on arvioitava, onko päästöselvitys 8–12 artiklassa ja liitteissä I ja II asetettujen vaatimusten mukainen.
- Todentajan on erityisesti arvioitava, onko päästöselvitykseen sisällytetyt hiilidioksidipäästöt ja muut merkittävät tiedot määritetty 8, 9 ja 10 artiklan sekä tarkkailusuunnitelman mukaisesti.
3. Jos todentamisarvioinnissa todetaan todentajalta saadun riittävän varmuuden perusteella, että päästöselvitys ei sisällä olennaisia väärintulkintoja, todentajan on annettava todentamisraportti, jonka mukaan päästöselvitys on todennettu tyydyttäväksi. Todentamisraportissa on mainittava kaikki todentajan työn kannalta merkitykselliset seikat.
 4. Jos todentamisarvioinnissa todetaan, että päästöselvitys sisältää väärintulkintoja tai ettei tämän asetuksen vaatimuksia ole noudatettu, todentajan on ilmoitettava tästä yhtiölle kohtuullisessa ajassa. Yhtiön on tällöin korjattava väärintulkinnat tai poikkeamat, jotta todentaminen voidaan saattaa päätökseen ajoissa, ja toimitettava todentajalle tarkistettu päästöselvitys ja kaikki muut todettujen poikkeamien korjaamiseksi tarvittavat tiedot. Todentamisraportissaan todentajan on ilmoitettava, onko yhtiö korjannut todentamisarvioinnin aikana havaitut väärintulkinnat tai poikkeamat. Jos ilmoitettuja väärintulkintoja tai poikkeamia ei ole korjattu ja jos ne johtavat yhdessä tai erikseen olennaisiin väärintulkintoihin, todentajan on annettava todentamisraportti, jossa ilmoitetaan, että päästöselvitys ei ole tämän asetuksen mukainen.

14 artikla

Todentajia koskevat yleiset velvoitteet ja periaatteet

1. Todentajan on oltava asianomaisen aluksen yhtiöstä tai liikenteenharjoittajasta riippumaton ja suoritettava tässä asetuksessa edellytetyt toiminnot yleisen edun nimissä. Tämän vuoksi todentaja tai mikään samaan oikeushenkilöön kuuluva osa ei saa olla asianomaisen aluksen yhtiö tai liikenteenharjoittaja taikka yhtiön omistaja tai näiden omistama taho, eikä todentajalla saa olla yhtiöön suhteita, jotka voisivat vaikuttaa sen riippumattomuuteen ja puolueettomuuteen.

2. Todentaessaan päästöselvitystä ja yhtiön soveltamia tarkkailumenetelmiä todentajan on arvioitava tarkkailujärjestelmien ja raportoitujen hiilidioksidipäästöjä koskevien tietojen luotettavuutta, uskottavuutta ja tarkkuutta, erityisesti

- a) polttoainekulutusta matkoilla;
- b) raportoituja polttoainekulutustietoja ja niihin liittyviä mittauksia ja laskelmia;
- c) päästökertoimien valintaa ja käyttöä;
- d) laskelmia, joilla määritetään kokonaishiilidioksidipäästöt;
- e) laskelmia, joilla määritetään energiatehokkuus.

3. Todentaja saa ottaa huomioon 12 artiklan mukaisesti toimitetut päästöselvitykset ainoastaan, jos tiedot ovat niin luotettavat ja uskottavat, että niiden perusteella voidaan määrittää hiilidioksidipäästöt kohtuullisella varmuudella, ja edellyttäen, että varmistetaan seuraavaa:

- a) raportoidut tiedot ovat johdonmukaiset niiden arvioitujen tietojen kanssa, jotka perustuvat alusten jäljittämistietoihin ja ominaisuuksiin, kuten asennettuun konetehoon;
- b) raportoiduissa tiedoissa ei ole epäjohdonmukaisuuksia, erityisesti kun vertaillaan kunkin aluksen vuosittain ostamaa polttoaineen kokonaismäärää ja yhteenlaskettua polttoainekulutusta matkoilla;
- c) tiedot on kerätty sovellettavien sääntöjen mukaisesti; ja
- d) aluksen asiaankuuluvat kirjat ovat täydelliset ja johdonmukaiset.

15 artikla

Todentamismenettelyt

1. Todentajan on kartoitettava riskit, joita tarkkailu- ja raportointiprosessiin voi liittyä, vertailemalla ilmoitettuja hiilidioksidipäästöjä arvioituihin tietoihin, jotka perustuvat alusten jäljittämistietoihin ja ominaisuuksiin, kuten asennettuun konetehoon. Jos merkittäviä poikkeamia havaitaan, todentajan on tehtävä lisäanalyysijä.

2. Todentajan on kartoitettava riskit, joita eri laskentavaiheisiin voi liittyä, tarkistamalla kaikki käytetyt tietolähteet ja menetelmät.

3. Todentajan on otettava huomioon kaikki toimivat riskinhallintamenetelmät, joita yhtiö soveltaa käytettyjen tarkkailumenetelmien tarkkuuteen liittyvän epävarmuustason alentamiseksi.

4. Yhtiön on annettava todentajalle kaikki lisätiedot, joiden avulla tämä kykenee suorittamaan todentamismenettelyt. Todentaja voi tehdä tarkastuksia paikan päällä todentamisprosessin aikana sen määrittämiseksi, ovatko ilmoitetut tiedot luotettavia.

5. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti tässä asetuksessa tarkoitettuihin todentamistoiimiin sovellettavien sääntöjen täsmentämiseksi. Näitä säädöksiä antaessaan komissio ottaa huomioon liitteessä III olevassa A osassa esitetyt seikat. Näissä delegoiduissa säädöksissä täsmennettyjen sääntöjen on perustuttava 14 artiklassa säädettyihin todentamista koskeviin periaatteisiin ja asiaa koskeviin kansainvälisesti hyväksyttyihin vaatimuksiin.

16 artikla

Todentajien akkreditointi

1. Kansallinen akkreditointielin akkreditoi asetuksen (EY) N:o 765/2008 nojalla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tehtäviin todentajan, joka arvioi tarkkailusuunnitelmia ja päästöselvityksiä sekä antaa todentamisraportteja ja vaatimustenmukaisuusasiakirjoja tämän asetuksen mukaisesti.

2. Sikäli kuin tämä asetus ei sisällä erityisiä säännöksiä todentajien akkreditoinnista, sovelletaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 asiaa koskevia säännöksiä.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 23 artiklan mukaisesti todentajien akkreditointimenetelmien tarkempaa määrittelyä varten. Näitä säädöksiä antaessaan komissio ottaa huomioon liitteessä III olevassa B osassa esitetyt seikat. Näissä delegoiduissa säädöksissä täsmennettyjen menetelmien on perustuttava 14 artiklassa säädettyihin todentamista koskeviin periaatteisiin ja asiaa koskeviin kansainvälisesti hyväksyttyihin vaatimuksiin.

IV LUKU

VAATIMUSTEN NOUDATTAMINEN JA TIETOJEN JULKAISEMINEN

17 artikla

Vaatimustenmukaisuusasiakirja

1. Jos päästöselvitys täyttää 11–15 artiklassa sekä liitteissä I ja II säädetty vaatimukset, todentajan on annettava todentamisraportin perusteella vaatimustenmukaisuusasiakirja asianomaiselle alukselle.
2. Vaatimustenmukaisuusasiakirjan on sisällettävä seuraavat tiedot:
 - a) aluksen tunnistetiedot (nimi, IMO-tunnistenumero ja rekisteröinti- tai kotisatama);
 - b) aluksen omistajan nimi, osoite sekä päätoimipaikka;
 - c) todentajan tunnistetiedot;
 - d) vaatimustenmukaisuusasiakirjan antamispäivä (raportointikausi, jota se koskee, ja voimassaoloaika).
3. Vaatimustenmukaisuusasiakirjat ovat voimassa 18 kuukautta raportointikauden päätyttyä.
4. Todentajan on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja lippuvaltion viranomaiselle vaatimustenmukaisuusasiakirjan antamisesta. Todentajan on toimitettava 2 kohdassa tarkoitetut tiedot käyttäen automatisoituja järjestelmiä ja tietojenvaihtomuotoja, mukaan lukien sähköiset asiakirjamallit.
5. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tietojenvaihtomuotoja koskevat tekniset säännöt, mukaan lukien sähköiset asiakirjamallit. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumennettelyä noudattaen.

18 artikla

Velvoite säilyttää voimassa olevaa vaatimustenmukaisuusasiakirjaa aluksessa

Raportointikauden päättymistä seuraavan vuoden 30 päivään kesäkuuta mennessä alusten, jotka saapuvat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan, ovat tällaisessa satamassa tai lähtevät tällaisesta satamasta ja jotka ovat tehneet matkoja kyseisellä raportointikaudella, on säilytettävä aluksessa vaatimustenmukaisuusasiakirjaa.

19 artikla

Tarkkailu- ja raportointivaatimusten noudattaminen sekä tarkastukset

1. Kunkin jäsenvaltion on 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti julkaistujen tietojen perusteella toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että sen lipun alla purjehtivat alukset täyttävät 8–12 artiklassa asetetut tarkkailu- ja raportointivaatimukset. Jäsenvaltioiden on pidettävä asianomaiselle alukselle 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettua vaatimustenmukaisuusasiakirjaa osoituksena kyseisten vaatimusten täyttämisestä.
2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen lainkäyttövaltaan kuuluvassa satamassa olevien alusten kaikkiin tarkastuksiin, jotka toimitetaan direktiivin 2009/16/EY mukaisesti, kuuluu sen tarkastaminen, että aluksessa säilytetään voimassa olevaa vaatimustenmukaisuusasiakirjaa.
3. Jäsenvaltio voi tarkistaa kunkin sellaisen aluksen osalta, josta ei ole saatavilla 21 artiklan 2 kohdan i ja j alakohdassa tarkoitettuja tietoja aluksen saapuessa asianomaisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan, että aluksessa säilytetään voimassa olevaa vaatimustenmukaisuusasiakirjaa.

20 artikla

Seuraamukset, tietojenvaihto ja karkotusmääräys

1. Jäsenvaltioiden on luotava seuraamusjärjestelmä, johon kuuluvia seuraamuksia voidaan määrätä 8–12 artiklassa säädettyjen tarkkailu- ja raportointivelvoitteiden noudattamatta jättämisestä, ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet näiden seuraamusten soveltamisen varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2017 annettava komissiolle tiedoksi nämä säännökset ja ilmoitettava sille viipymättä kaikki myöhemmät muutokset.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava toimivasta tietojenvaihto- ja yhteistyöjärjestelystä niiden kansallisten viranomaisten välillä, jotka vastaavat tarkkailu- ja raportointivelvoitteiden noudattamisesta, tai tarvittaessa niiden kansallisten viranomaisten välillä, jotka vastaavat seuraamusmenettelyistä. Jäsenvaltion kansalliset seuraamusmenettelyt tiettyä alusta vastaan on annettava tiedoksi komissiolle, Euroopan meriturvallisuusvirastolle (EMSA), muille jäsenvaltioille ja asianomaiselle lippuvaltiolle.

3. Tulosataman jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi antaa aluksille, jotka eivät ole täyttäneet tarkkailu- ja raportointivaatimuksia kahdella tai useammalla perättäisellä raportointikaudella ja joiden osalta vaatimusten noudattamista ei ole onnistuttu varmistamaan muilla täytäntöönpanotoimenpiteillä, karkotusmääräyksen, joka on annettava tiedoksi komissiolle, EMSAlle, muille jäsenvaltioille ja asianomaiselle lippuvaltiolle. Karkotusmääräyksen seurauksena jokaisen jäsenvaltion on kiellettävä asianomaiselta alukselta pääsy satamiinsa, kunnes yhtiö täyttää tarkkailu- ja raportointivelvoitteet 11 ja 18 artiklan mukaisesti. Mainittujen velvoitteiden noudattaminen vahvistetaan antamalla voimassa oleva vaatimustenmukaisuusasiakirja tiedoksi sille toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle, joka antoi karkotusmääräyksen. Tämän kohdan säännökset eivät rajoita merihädässä olevien alusten tapauksessa sovellettavien kansainvälisten merenkulkua koskevien sääntöjen soveltamista.

4. Aluksen omistajalla tai liikenteenharjoittajalla tai niiden jäsenvaltioon sijoittautuneella edustajalla on oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa muutoksen hakemiseksi karkotusmääräykseen, ja tulosataman jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava niille tästä asianmukaisesti. Jäsenvaltioiden on laadittava ja ylläpidettävä sopivia menettelyjä tätä varten.

5. Jäsenvaltio, jolla ei ole merisatamia alueellaan ja joka on sulkenut kansallisen alusrekisterinsä tai jonka lipun alla ei purjehdi tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia aluksia, ja niin kauan kuin sen lipun alla ei purjehdi tällaisia aluksia, voi poiketa tämän artiklan säännöksistä. Jäsenvaltion, joka aikoo käyttää tätä poikkeusta, on ilmoitettava siitä komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2015. Kaikista myöhemmistä muutoksista on myös toimitettava tieto komissiolle.

21 artikla

Tietojen julkaiseminen ja komission kertomus

1. Komissio julkaisee vuosittain viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 11 artiklan mukaisesti tiedot raportoiduista hiilidioksidipäästöistä samoin kuin tämän artiklan 2 kohdassa säädetty tiedot.

2. Komissio sisällyttää julkaistaviin tietoihin seuraavat:

- a) aluksen tunnistetiedot (nimi, IMO-tunnistenumero ja rekisteröinti- tai kotisatama);
- b) aluksen tekninen suorituskyky (tarvittaessa energiatehokkuutta mittaava suunnitteluindeksi (EEDI) tai arvioitu indeksiarvo (EIV));
- c) vuosittaiset hiilidioksidipäästöt;
- d) vuosittainen kokonaispolttoainekulutus matkoilla;
- e) keskimääräinen vuosittainen polttoainekulutus ja keskimääräiset vuosittaiset hiilidioksidipäästöt kuljettua pituutta kohden matkoilla;
- f) keskimääräinen vuosittainen polttoainekulutus ja keskimääräiset vuosittaiset hiilidioksidipäästöt kuljetun matkan pituutta ja kuljettua lastia kohden matkoilla;
- g) vuosittainen merellä vietetty kokonaisaika matkoilla;
- h) sovellettu tarkkailumenetelmä;
- i) vaatimustenmukaisuusasiakirjan antamispäivä ja voimassaolon päättymispäivä;
- j) päästöselvityksen arvioineen todentajan tunnistetiedot;
- k) kaikki muut tiedot, joita tarkkaillaan ja joista raportoidaan vapaaehtoisesti 10 artiklan mukaisesti.

3. Jos erityisistä olosuhteista johtuen jonkin 2 kohdan mukaisten yhdistettyjen tietojen sellaisen ryhmän julkaiseminen, joka ei liity hiilidioksidipäästöihin, poikkeuksellisesti heikentäisi sellaisen kaupallisen edun suojaa, jota on suojattava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1367/2006⁽¹⁾ mukaisen tietojen ilmaisemista edellyttävän yleisen edun ylittävänä oikeutettuna taloudellisena etuna, tällaisen edun suojaamiseksi on yhtiön pyynnöstä sovellettava kyseisten tietojen osalta eri aggregointitasoa. Ellei eri aggregointitason soveltaminen ole mahdollista, komissio ei julkaise tietoja.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1367/2006, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin (EUVL L 264, 25.9.2006, s. 13).

4. Komissio julkaisee vuosittain kertomuksen meriliikenteen hiilidioksidipäästöistä ja muista merkittävistä tiedoista, mukaan lukien yhdistetyt ja perustellut tulokset, jotta ne voidaan saattaa suuren yleisön tietoon ja jotta meriliikenteen hiilidioksidipäästöjä ja energiatehokkuutta voidaan arvioida alusten koon, tyypin, toiminnan tai muiden merkityksellisiksi katsottujen luokkien mukaan.
5. Komissio arvioi joka toinen vuosi meriliikennealan yleistä vaikutusta maapallon ilmastoon, myös vaikutusta, joka aiheutuu muista kuin hiilidioksidiin liittyvistä päästöistä tai ilmiöistä.
6. EMSA avustaa säädettyjen tehtäviensä puitteissa komissiota tämän asetuksen tämän artiklan sekä 12 ja 17 artiklan täytäntöönpanossa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1406/2002 ⁽¹⁾ mukaisesti.

V LUKU

KANSAINVÄLINEN YHTEISTYÖ

22 artikla

Kansainvälinen yhteistyö

1. Komissio tiedottaa säännöllisin väliajoin IMOLle ja muille kansainvälisille elimille, joita asia koskee, tämän asetuksen täytäntöönpanosta, sanotun kuitenkin rajoittamatta perussopimuksissa määrättyjä toimivallan jakautumista tai päätöksentekomenettelyjä.
2. Komissio ja tarvittaessa jäsenvaltiot vaihtavat kolmansien maiden kanssa teknisiä tietoja erityisesti tarkkailumenetelmien kehittämisestä, raportoinnin järjestämisestä ja päästöselvitysten todentamisesta.
3. Jos kasvihuonekaasupäästöjen maailmanlaajuisesta tarkkailu-, raportointi- ja todentamisjärjestelmästä tai maailmanlaajuisista toimenpiteistä meriliikenteen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi päästään kansainvälisellä tasolla yhteisymmärrykseen, komissio tarkastelee tätä asetusta uudelleen ja ehdottaa siihen tarvittaessa muutoksia varmistaakseen yhdenmukaisuuden kyseisen kansainvälisen yhteisymmärryksen kanssa.

VI LUKU

DELEGOITU VALTA, TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTA JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

23 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset. On erityisen tärkeää, että komissio ennen näiden delegoitujen säädösten hyväksymistä noudattaa tavanomaista käytäntöään ja toteuttaa asianmukaiset asiantuntijatason kuulemiset, myös kansallisella tasolla.
2. Siirretään komissiolle 1 päivästä heinäkuuta 2015 viiden vuoden ajaksi 5 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 5 kohdassa ja 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 5 kohdassa ja 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1).

5. Edellä 5 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan 5 kohdan ja 16 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

24 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 ⁽¹⁾ 26 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

25 artikla

Direktiivin 2009/16/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2009/16/EY liitteessä IV olevaan luetteloon kohta seuraavasti:

"50. Meriliikenteen hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta sekä direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/757 (*) nojalla annettu vaatimustenmukaisuusasiakirja.

(*) EUVL L 123, 19.5.2015, s. 55".

26 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 29 päivänä huhtikuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Z. KALINIŃA-LUKAŠEVICA

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13).

LIITE I

Menetelmät hiilidioksidipäästöjen tarkkailemiseksi**A. HIILIDIOKSIDIPÄÄSTÖJEN LASKEMINEN (9 ARTIKLA)**

Hiilidioksidipäästöjen laskemiseksi yhtiöiden on sovellettava seuraavaa kaavaa:

$\text{Polttoainekulutus} \times \text{päästökerroin}$

Polttoainekulutuksen on katettava pääkoneiden, apukoneiden, kaasuturbiinien, kattiloiden ja suojakaasulaitteiston kuluttama polttoaine.

Polttoainekulutus aluksen kiinnityspaikassa satamassa lasketaan erikseen.

Periaatteena on, että käytetään polttoaineiden päästökertoimien oletusarvoja, jollei yhtiö päättää käyttää aluksen omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden luovutustodistusten tietoja polttoaineiden laadusta osoittaakseen, että voimassa olevia rikkipäästö määräyksiä noudatetaan.

Oletuspäästökertoimien on perustuttava uusimpiin saatavilla oleviin hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (IPCC) arvoihin. Nämä arvot voidaan johtaa komission asetuksen (EU) N:o 601/2012⁽¹⁾ liitteestä VI.

Biopolttoaineisiin ja vaihtoehtoisiin muihin kuin fossiilisiin polttoaineisiin sovelletaan asianmukaisia päästökertoimia.

B. MENETELMÄT HIILIDIOKSIDIPÄÄSTÖJEN MÄÄRITTÄMISEKSI

Yhtiön on täsmennettävä tarkkailusuunnitelmassa, millä tarkkailumenetelmällä kunkin sen vastuulla olevan aluksen polttoainekulutus lasketaan, ja varmistettava, että valittua menetelmää sovelletaan järjestelmällisesti.

Matkakohtainen tosiasiallinen polttoainekulutus on laskettava yhdellä seuraavista menetelmistä:

- omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden luovutustodistukset ja polttoainetankkien lukemien säännöllinen mittaus;
- omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden tankkien tarkkailu aluksella;
- virtausmittarien käyttö asianomaisissa polttoprosesseissa;
- suorat hiilidioksidipäästömittaukset.

Mitä tahansa näiden menetelmien yhdistelmää, jonka todentaja on arvioinut, voidaan käyttää, jos se parantaa mittauksen yleistä tarkkuutta.

1. Menetelmä A: Omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden luovutustodistukset ja polttoainetankkien lukemien säännöllinen mittaus

Tämä menetelmä perustuu polttoaineen määrään ja tyyppiin, jotka on määritetty aluksen omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden luovutustodistuksessa. Lisäksi tehdään säännöllisiä polttoainetankkien tarkastuksia mittaamalla tankin lukemat. Kauden kokonaispolttoainekulutus saadaan seuraavasti: kauden alussa käytettävissä oleva polttoaine, johon lisätään toimitukset ja josta vähennetään kauden lopulla käytettävissä oleva polttoaine sekä kauden alun ja lopun välillä tyhjennetty polttoaine.

Yksi kausi kattaa kahden käyntisataman välisen ajan tai satamassa vietetyn ajan. Kauden aikana käytetyn polttoaineen osalta on täsmennettävä polttoaineen tyyppi ja rikkipitoisuus.

Tätä menetelmää ei sovelleta, jos aluksessa ei ole saatavilla omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden luovutustodistusta, erityisesti, jos lastia käytetään polttoaineena, kuten esimerkiksi nesteytettyä maakaasua höyrystyneenä.

Marpol-yleissopimuksen liitteen VI voimassa olevien määräysten mukaan omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden luovutustodistus on pakollinen, ja asiaa koskeva kirjanpito on säilytettävä aluksessa kolmen vuoden ajan omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden toimituksen jälkeen siten, että se on helposti saatavilla. Aluksella tehtävät polttoainetankkien säännölliset tarkastukset perustuvat polttoainetankin lukemien mittaamiseen. Tässä yhteydessä käytetään polttoainetankkikohtaisia tankkitaulukoita tilavuuden määrittämiseksi polttoainetankin lukemien mittaamishetkellä. Omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden luovutustodistukseen liittyvä epävarmuus on täsmennettävä tarkkailusuunnitelmassa. Polttoainetankin lukemat on mitattava asianmukaisilla menetelmillä, kuten automatisoiduilla järjestelmillä, luotauksella ja syvyyttä mittaavilla nauhoilla. Tankin luotausmenetelmä ja siihen liittyvä epävarmuus on täsmennettävä tarkkailusuunnitelmassa.

⁽¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 601/2012, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2012, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista (EUVL L 181, 12.7.2012, s. 30).

Jos tankatun tai tankkeihin jäävän polttoaineen määrä määritetään tilavuusyksiköinä ja ilmaistaan litroina, yhtiön on muunnettava tämä tilavuusmäärä massayksiköksi käyttäen tosiasiallisia tiheysarvoja. Yhtiön on määritettävä tosiasiallinen tiheys käyttäen jompaakumpaa seuraavista:

- a) aluksella olevat mittausjärjestelmät
- b) tiheys, jonka polttoaineen toimittaja mittaa tankkauksen yhteydessä ja joka kirjataan polttoainelaskuun tai luovutustodistukseen.

Tosiasiallinen tiheys ilmaistaan kilogrammoina litraa kohden ja määritetään määrättyssä lämpötilassa tietyssä mittausmenetelmässä. Jos tosiasiallisia tiheysarvoja ei ole käytettävissä, asianomaiseen polttoainetyyppiin on sovellettava todentajan arvioimaa vakiotiheyskerrointa.

2. Menetelmä B: Omaan käyttöön tarkoitettujen polttoaineiden tankkien tarkkailu aluksella

Tämä menetelmä perustuu polttoainetankin lukemien mittaamiseen aluksella kaikista polttoainetankeista. Tankkien lukemat mitataan päivittäin, kun alus on merellä, ja joka kerta aluksen tankkien täyttämisen ja tyhjentämisen yhteydessä.

Polttoainekulutus koko kauden aikana saadaan polttoainetankin tason kumulatiivisista vaihteluista kahden mittauksen välillä.

Kaudella tarkoitetaan kahden satamakäynnin välistä aikaa tai satamassa vietettyä aikaa. Kauden aikana käytetyn polttoaineen osalta on täsmennettävä polttoaineen tyyppi ja rikkiipitoisuus.

Polttoainetankin lukemat on mitattava asianmukaisilla menetelmillä, kuten automatisoiduilla järjestelmillä, luotauksella ja syvyyttä mittaavilla nauhoilla. Tankin luotausmenetelmä ja siihen liittyvä epävarmuus on täsmennettävä tarkkailusuunnitelmassa.

Jos tankatun tai tankkeihin jäävän polttoaineen määrä määritetään tilavuusyksiköinä ja ilmaistaan litroina, yhtiön on muunnettava tämä tilavuusmäärä massayksiköksi käyttäen tosiasiallisia tiheysarvoja. Yhtiön on määritettävä tosiasiallinen tiheys käyttäen jompaakumpaa seuraavista:

- a) aluksella olevat mittausjärjestelmät;
- b) tiheys, jonka polttoaineen toimittaja mittaa tankkauksen yhteydessä ja joka kirjataan polttoainelaskuun tai luovutustodistukseen;
- c) tiheys, joka on mitattu hyväksytyn polttoaineentestauslaboratorion suorittamassa testianalysissä, mikäli tällainen laboratorio on käytettävissä.

Tosiasiallinen tiheys ilmaistaan kilogrammoina litraa kohden ja määritetään määrättyssä lämpötilassa tietyssä mittausmenetelmässä. Jos tosiasiallisia tiheysarvoja ei ole käytettävissä, asianomaiseen polttoainetyyppiin on sovellettava todentajan arvioimaa vakiotiheyskerrointa.

3. Menetelmä C: Virtausmittarien käyttö sovellettavissa polttoprosesseissa

Tämä menetelmä perustuu aluksella mitattaviin polttoainevirtauksiin. Kaikki asianmukaisiin hiilidioksidipäästölähteisiin liittyvien virtausmittareiden tiedot yhdistetään, jotta voidaan määrittää kokonaispolttoainekulutus tietyllä kaudella.

Kaudella tarkoitetaan kahden satamakäynnin välistä aikaa tai satamassa vietettyä aikaa. Kauden aikana käytetyn polttoaineen osalta on tarkkailtava polttoaineen tyyppiä ja rikkiipitoisuutta.

Sovelletut kalibroitimenetelmät ja käytettyihin virtausmittareihin liittyvä epävarmuus on täsmennettävä tarkkailusuunnitelmassa.

Jos kulutetun polttoaineen määrä määritetään tilavuusyksiköinä ja ilmaistaan litroina, yhtiön on muunnettava tämä tilavuusmäärä massayksiköksi käyttäen tosiasiallisia tiheysarvoja. Yhtiön on määritettävä tosiasiallinen tiheys käyttäen jompaakumpaa seuraavista:

- a) aluksella olevat mittausjärjestelmät
- b) tiheys, jonka polttoaineen toimittaja mittaa tankkauksen yhteydessä ja joka kirjataan polttoainelaskuun tai luovutustodistukseen.

Tosiasiallinen tiheys ilmaistaan kilogrammoina litraa kohden ja määritetään määrättyssä lämpötilassa tietyssä mittausmenetelmässä. Jos tosiasiallisia tiheysarvoja ei ole käytettävissä, asianomaiseen polttoainetyyppiin on sovellettava todentajan arvioimaa vakiotiheyskerrointa.

4. Menetelmä D: Suorat hiilidioksidipäästömittaukset

Suoria hiilidioksidipäästömittauksia voidaan soveltaa matkoihin ja hiilidioksidipäästöihin, jotka aiheutuvat jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvissa satamissa. Hiilidioksidipäästöjen on katettava pääkoneista, apukoneista, kaasuturbiineista, kattiloista ja suojakaasulaitteistosta vapautuva hiilidioksidi. Niiden alusten osalta, joiden raportointi perustuu tähän menetelmään, polttoainekulutus lasketaan mitattujen hiilidioksidipäästöjen ja asianomaisiin polttoaineisiin sovellettavan päästökertoimen perusteella.

Tämä menetelmä perustuu hiilidioksidipäästöjen virtausten määrittämiseen poistokaasupiipuissa (savupiiput) kertomalla poistokaasun hiilidioksidipitoisuus poistokaasun virtauksella.

Sovellettu kalibroitimenetelmä ja käytettyihin laitteisiin liittyvä epävarmuus on täsmennettävä tarkkailusuunnitelmassa.

LIITE II

Muiden merkittävien tietojen tarkkailu

A. MATKAKOHTAINEN TARKKAILU (9 ARTIKLA)

1. Muiden merkittävien tietojen tarkkailemiseksi matkakohtaisesti (9 artiklan 1 kohta) yhtiöiden on noudatettava seuraavia sääntöjä:

- a) lähdön ja saapumisen päivämäärä ja kellonaika ilmoitetaan Greenwichin yleisajassa (GMT). Merellä vietetty aika lasketaan satamasta lähtemistä ja satamaan saapumista koskevien tietojen perusteella ilman ankkuroitumisaikaa;
- b) kuljetun matkan pituus voi olla kaikkein suorimman väylän pituus lähtö- ja määräsataman välillä tai tosiasiaassa kuljetun matkan pituus. Jos käytetään kaikkein suorimman väylän pituutta lähtö- ja määräsataman välillä, olisi sovellettava konservatiivisen arvion mukaista korjauskerrointa sen varmistamiseksi, että kuljetun matkan pituutta ei aliarvioida merkittävästi. Tarkkailusuunnitelmassa on täsmennettävä, miten matkan pituus lasketaan ja tarvittaessa mitä korjauskerrointa käytetään. Kuljettu matka on ilmaistava meripeninkulmina;
- c) liikennesuorite määritetään kertomalla kuljettu matka kuljetetun lastin määrällä.
- d) matkustaja-alusten kuljettama lasti ilmaistaan matkustajien lukumääränä. Kaikkien muiden alusluokkien kuljettaman lastin määrä ilmaistaan tarpeen mukaan joko metrisinä tonneina tai standardikuutiometreinä lastia;
- e) ro-ro-alusten osalta kuljetettu lasti määritellään lastiyksiköiden (kuorma-autojen, henkilöautojen jne.) tai rahtimetrien lukumääränä kerrottuna niiden painon oletusarvolla. Jos ro-ro-alusten kuljettama lasti on määritelty CEN 16258 (2012) -standardin "Kuljetuspalvelujen energiankulutuksen ja kasvihuonekaasupäästöjen laskenta- ja ilmoitusmenetelmät (tavara- ja henkilökuljetukset)" liitteen B perusteella, kyseisen määritelmän katsotaan olevan tämän asetuksen mukainen.

Tätä asetusta sovellettaessa 'ro-ro-aluksella' tarkoitetaan alusta, joka on suunniteltu kuljettamaan ro-ro-kuljetusyksiköitä tai jossa on ro-ro-lastitilat;

- f) konttialusten osalta lasti määritellään tonneina ilmaistuna lastin kokonaispainona tai, jos se ei ole mahdollista, twenty foot equivalent units (TEU) -yksiköiden määränä kerrottuna niiden painon oletusarvolla. Jos konttialuksen kuljettama lasti on määritelty sovellettavien IMO:n sääntöjen tai ihmishengen turvallisuudesta merellä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (SOLAS) mukaisten välineiden mukaisesti, kyseisen määritelmän katsotaan olevan tämän asetuksen mukainen.

Tätä asetusta sovellettaessa 'konttialuksella' tarkoitetaan alusta, joka on suunniteltu yksinomaan kuljettamaan kontteja lastiruumissa ja kannella;

- g) muiden alusluokkien kuin matkustaja-alusten, ro-ro-alusten ja konttialusten kuljettaman lastin määrittämisessä on voitava ottaa tarpeen mukaan huomioon kuljetetun lastin paino ja määrä sekä kuljetettujen matkustajien lukumäärä. Kyseisiin luokkiin kuuluvat muun muassa säiliöalukset, irtolastialukset, kappaletavara-alukset, jäähdytysalukset, ajoneuvojenkuljetusalukset ja yhdistelmäalukset.
2. Jotta voidaan varmistaa 1 kohdan g alakohdan täytäntöönpanon yhdenmukaiset edellytykset, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä tekniset säännöt, joissa eritellään kyseissä alakohdassa tarkoitettuihin muihin alusluokkiin sovellettavat parametrit.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.

Komissio voi tarvittaessa tarkistaa 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuja parametreja täytäntöönpanosäädöksillä. Komissio tarkistaa tarvittaessa näitä parametreja myös tähän liitteeseen 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtyjen muutosten huomioon ottamiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Yhtiöt voivat 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä noudattaessaan lisätä halutessaan myös erityisiä tietoja, jotka koskevat aluksen jääluokkaa ja navigointia jääolosuhteissa.

B. VUOSIKOHTAINEN TARKKAILU (10 ARTIKLA)

Muiden merkittävien tietojen tarkkailemiseksi vuosikohtaisesti yhtiöiden on noudatettava seuraavia sääntöjä:

Asetuksen 10 artiklan mukaisesti tarkkailtavat arvot on määritettävä yhdistämällä asiaa koskevat matkakohtaiset tiedot.

Keskimääräistä energiatehokkuutta tarkkaillaan käyttämällä vähintään neljää indikaattoria: matkakohtainen polttoainekulutus, liikennesuoritekohtainen polttoainekulutus, matkakohtaiset hiilidioksidipäästöt ja liikennesuoritekohtaiset hiilidioksidipäästöt. Indikaattorit lasketaan seuraavasti:

Polttoainekulutus kuljettua matkaa kohden = vuosittainen kokonaispolttoainekulutus/kuljettu kokonaismatka

Polttoainekulutus liikennesuoritetta kohden = vuosittainen kokonaispolttoainekulutus/kokonaisliikennesuorite

Hiilidioksidipäästöt kuljettua matkaa kohden = vuosittaiset kokonaishiilidioksidipäästöt/kuljettu kokonaismatka

Hiilidioksidipäästöt liikennesuoritetta kohden = vuosittaiset kokonaishiilidioksidipäästöt/kokonaisliikennesuorite

Yhtiöt voivat näitä sääntöjä noudattaessaan lisätä halutessaan myös erityisiä tietoja, jotka koskevat aluksen jääluokkaa ja navigointia jääolosuhteissa sekä muita kulutettuun polttoaineeseen ja hiilidioksidipäästöihin liittyviä tietoja eriteltynä muiden tarkkailusuunnitelmassa määriteltyjen kriteerien perusteella.

LIITE III

Edellä 15 ja 16 artiklassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä huomioon otetut seikat

A. TODENTAMISMENETTELYT

- Todentajien pätevyys;
- asiakirjat, jotka yhtiöiden on toimitettava todentajille;
- todentajien suorittama riskinarviointi;
- tarkkailusuunnitelman vaatimustenmukaisuuden arviointi;
- päästöselvityksen todentaminen;
- oleellisuustaso;
- todentajien kohtuullinen varmuus;
- väärintulkinnat ja poikkeamat;
- todentamisraportin sisältö;
- parannussuosituksat;
- yhtiöiden, todentajien ja komission välinen viestintä.

B. TODENTAJIEN AKKREDITOINTI

- Miten merenkulkualan akkreditointia haetaan;
 - miten kansalliset akkreditointielimet arvioivat todentajia akkreditointitodistuksen myöntämistä varten;
 - miten kansalliset akkreditointielimet huolehtivat tarvittavasta valvonnasta akkreditoinnin jatkumisen vahvistamiseksi;
 - vaatimukset, jotka kansallisten akkreditointielinten on täytettävä, jotta niillä on toimivalta myöntää akkreditointi merenkulkualan todentajille, mukaan lukien yhdenmukaistetut standardit.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/758,**annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015,****hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän käyttöönottoa koskevista tyyppihyväksyntävaatimuksista ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/46/EY ⁽³⁾ on otettu käyttöön kattava moottoriajoneuvoja koskeva unionin tyyppihyväksyntäjärjestelmä.
- (2) Moottoriajoneuvojen tyyppihyväksyntää useiden turvallisuus- ja ympäristötekijöiden osalta koskevat tekniset vaatimukset on yhdenmukaistettu unionin tasolla, jotta voidaan varmistaa tieliikenteen turvallisuuden korkea taso kaikkialla unionissa.
- (3) Kaikkiin ajoneuvoihin asennettavan eCall-palvelun käyttöönotto kaikissa jäsenvaltioissa on ollut yksi tärkeimmistä liikenneturvallisuutta koskevista unionin tavoitteista vuodesta 2003 lähtien. Tavoitteeseen on pyritty käynnistämällä vapaaehtoisia käyttöönottoa koskevia aloitteita, jotka eivät kuitenkaan ole vielä edenneet riittävästi.
- (4) Tieliikenteen turvallisuuden parantamiseksi entisestään 21 päivänä elokuuta 2009 annetussa komission tiedonannossa "Aika ottaa eCall käyttöön" ehdotettiin uusia toimenpiteitä ajoneuvoihin asennettavan hätäpuhelu-palvelun käyttöön ottamiseksi unionissa. Yhtenä toimenpiteenä ehdotettiin, että määrättäisiin pakolliseksi hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän asentaminen kaikkiin uudentyyppisiin ajoneuvoihin alkaen direktiivin 2007/46/EY liitteessä II määriteltyjen luokkien M₁ ja N₁ ajoneuvoista.
- (5) Euroopan parlamentti hyväksyi 3 päivänä heinäkuuta 2012 päätöslauselman "eCall-järjestelmästä: uusi 112-palvelu kansalaisille", jossa kehoitettiin komissiota antamaan direktiivin 2007/46/EY puitteissa ehdotus, jonka tarkoituksena on varmistaa, että hätänumeroon 112 perustuva julkinen eCall-järjestelmä otetaan pakollisena käyttöön vuoteen 2015 mennessä.
- (6) On edelleen parannettava 112-hätänumeropalvelun toimintaa kaikkialla unionissa, jotta se tarjoaisi hätätilanteissa apua nopeasti ja tehokkaasti.
- (7) Unionin eCall-järjestelmän odotetaan vähentävän kuolonuhrien määrää unionissa ja tieliikenneonnettomuuksien aiheuttamien vammojen vakavuutta, koska hätäpalvelut hälytetään varhaisessa vaiheessa. Hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän pakollinen käyttöönotto sekä tarvittavat ja koordinoitut infrastruktuurin päivitykset yleisissä langattomissa matkaviestinverkoissa eCall-puhelujen siirtämiseksi sekä hätäkeskuksissa eCall-puhelujen vastaanottamiseksi ja käsittelemiseksi toisivat tämän palvelun kaikkien kansalaisten ulottuville ja auttaisivat näin vähentämään kuolemantapauksia ja vakavia vammoja, terveyden-huoltoon liittyviä kustannuksia, onnettomuuksista aiheutuvia ruuhkia ja muita kustannuksia.

⁽¹⁾ EUVL C 341, 21.11.2013, s. 47.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. helmikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 2. maaliskuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 28. huhtikuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle (puitedirektiivi) (EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1).

- (8) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 585/2014/EU ⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on vähintään kuusi kuukautta ennen tämän asetuksen soveltamispäivää ja joka tapauksessa viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2017 otettava käyttöön alueellaan eCall-hätäkeskuksissa tarvittava infrastruktuuri, jota kaikkien eCall-puhelujen asianmukainen vastaanottaminen ja käsittely edellyttää. Päätöksen N:o 585/2014/EU 3 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle kyseisen päätöksen täytäntöönpanotilanteesta viimeistään 24 päivänä joulukuuta 2015. Jos raportissa todetaan, että eCall-hätäkeskusten infrastruktuuri ei ole toimintavalmis viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2017, komission olisi toteutettava asianmukaisia toimia varmistaakseen eCall-hätäkeskusten infrastruktuurin käyttöönotto.
- (9) Komission suosituksen 2011/750/EU ⁽²⁾ 4 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että matkaviestinverkko-operaattorit ottivat käyttöön järjestelmän ”eCall-ilmaisimen” käyttämiseksi verkoissaan 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä. Jos kyseisen suosituksen 6 kohdassa tarkoitetussa tilannekatsauksessa todetaan, että ”eCall-ilmaisinta” ei oteta käyttöön viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2016, komission olisi toteutettava asianmukaisia toimia varmistaakseen, että matkaviestinverkko-operaattorit ottavat käyttöön järjestelmän ”eCall-ilmaisimen” käyttämiseksi verkoissaan.
- (10) Tarkan ja luotettavan paikannustiedon tarjoaminen on olennainen osa hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän tehokasta toimintaa. Siksi on aiheellista edellyttää järjestelmän yhteentoimivuutta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1285/2013 ⁽³⁾ vahvistettujen Galileo- ja Euroopan geostationaarinen navigointisäätöjärjestelmä (EGNOS) -ohjelmien tarjoamien palvelujen kanssa. Galileo-ohjelmalla perustettu järjestelmä on riippumaton maailmanlaajuinen satelliittinavigointijärjestelmä, ja EGNOS-ohjelmalla perustettu järjestelmä on alueellinen satelliittinavigointijärjestelmä, jolla parannetaan maailmanlaajuisen paikannusjärjestelmän (GPS) signaalin laatua.
- (11) Ajoneuvojen pakollista varustamista hätänumeroon 112 perustuvalla ajoneuvon asennettavalla eCall-järjestelmällä olisi aluksi sovellettava ainoastaan uudentyyppisiin henkilöautoihin ja kevyisiin hyötyajoneuvoihin (luokat M₁ ja N₁), joita varten on jo olemassa soveltuva palvelun käynnistysmekanismi. Komission olisi arvioitava edelleen, voidaanko hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän soveltamista laajentaa lähitulevaisuudessa muihin ajoneuvoluokkiin, kuten raskaisiin tavarankuljetusajoneuvoihin, linja-autoihin, kaksipyöräisiin moottoriajoneuvoihin ja maataloustraktoreihin, ja annettava tarvittaessa tätä varten lain-säädäntöehdotus.
- (12) Olisi edistettävä nykyisten ajoneuvotyyppien, jotka valmistetaan 31 päivän maaliskuuta 2018 jälkeen, varustamista hätänumeroon 112 perustuvalla ajoneuvon asennettavalla eCall-järjestelmällä, jotta voidaan lisätä sen kattavuutta. Ajoneuvotyyppisiin, jotka on tyyppihyväksytty ennen 31 päivää maaliskuuta 2018, voidaan asentaa jälkikäteen eCall-järjestelmä vapaaehtoisuuden perusteella.
- (13) Yleiseurooppalaiseen hätänumeroon 112 perustuva julkinen, yhteentoimiva ja unionin laajuinen eCall-palvelu ja kolmannen osapuolen palvelujen tukemat eCall-järjestelmät (kolmannen osapuolen palvelujen tukemat eCall-palvelut) voivat toimia rinnakkain edellyttäen, että toteutetaan tarvittavat toimet, joilla kuluttajille varmistetaan palvelujen tarjonnan jatkuvuus. Kaikki ajoneuvot olisi varustettava hätänumeroon 112 perustuvalla julkisella eCall-palvelulla, vaikka ajoneuvon omistaja valitsisi kolmannen osapuolen palvelujen tukeman eCall-palvelun, jotta varmistetaan, että hätänumeroon 112 perustuva julkinen eCall-palvelu on käytettävissä kaikissa jäsenvaltioissa ajoneuvon koko käyttöajan ajan ja että se on aina automaattisesti saatavilla.
- (14) Kuluttajille olisi annettava realistinen käsitys hätänumeroon 112 perustuvasta ajoneuvon asennettavasta eCall-järjestelmästä ja kolmannen osapuolen palvelujen tukemasta eCall-järjestelmästä, jos ajoneuvo on varustettu sellaisella, sekä kattavat ja luotettavat tiedot mahdollisista lisätoiminnoista tai -palveluista, jotka kytkeytyvät tarjolla oleviin yksityisen hätäpalvelun, ajoneuvon asennetun hätäpalvelun tai neuvontapuhelupalvelujen sovelluksiin, ja kolmannen osapuolen palvelujen ostamisen perusteella odotettavissa olevasta palvelun tasosta sekä siihen liittyvistä kustannuksista. Hätänumeroon 112 perustuva eCall-palvelu on yleishyödyllinen julkinen palvelu, ja siksi sen olisi oltava maksutta kaikkien kuluttajien saatavilla.
- (15) Ajoneuvojen pakollinen varustaminen hätänumeroon 112 perustuvalla ajoneuvon asennettavalla eCall-järjestelmällä ei saisi rajoittaa kaikilla sidosryhmillä, kuten autonvalmistajilla ja riippumattomilla toimijoilla,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 585/2014/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, yhteentoimivan EU:n laajuisen eCall-palvelun käyttöönotosta (EUVL L 164, 3.6.2014, s. 6).

⁽²⁾ Komission suositus 2011/750/EU, annettu 8 päivänä syyskuuta 2011, EU:n laajuisen eCall-palvelun tukemisesta sähköisissä viestintä-verkoissa hätänumeroon 112 perustuvien ajoneuvojen hätäpuhelujen (”eCalls”) välittämiseksi (EUVL L 303, 22.11.2011, s. 46).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1285/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan satelliittinavigointijärjestelmien toteuttamisesta ja käytöstä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 876/2002 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 683/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 1).

olevaa oikeutta tarjota lisäksi muita hätä- ja/tai lisäarvopalveluita, jotka toimivat hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän rinnalla tai sen pohjalta. Kaikki lisäpalvelut pitäisi kuitenkin suunnitella siten, että ne eivät häiritse kuljettajaa tai vaikuta hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän toimintaan ja hätäkeskusten tehokkaaseen työskentelyyn. Hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän ja yksityisiä tai lisäarvopalveluja tarjoavan järjestelmän olisi oltava siten suunniteltuja, että henkilötietojen vaihto niiden välillä ei ole mahdollista. Kun näitä palveluja tarjotaan, niiden olisi oltava sovellettavan turvallisuus- ja tietosuojalainsäädännön mukaisia ja kuluttajien kannalta aina valinnaisia.

- (16) Jotta turvataan kuluttajien vapaa valinta ja tasapuolinen kilpailu ja samalla tuetaan innovointia ja tehostetaan unionin tietotekniikkateollisuuden kilpailukykyä maailmanlaajuisilla markkinoilla, ajoneuvon asennettavien eCall-järjestelmien olisi perustuttava ajoneuvon mahdollisesti tulevaisuudessa asennettavien sovellusten tai palvelujen kanssa yhteentoimivaan, standardoituun, suojattuun ja avoimen käytön mahdollistavaan ympäristöön. Koska tämä edellyttää teknistä ja oikeudellista taustatietoa, komission olisi kaikkia asianomaisia sidosryhmiä, myös ajoneuvojen valmistajia ja riippumattomia toimijoita, kuultava arvioitava viipymättä kaikki vaihtoehdot, joilla voitaisiin edistää tällaista avoimen käytön mahdollistavaa ympäristöä ja varmistaa se, sekä annettava tarvittaessa asiaa koskeva säädösaloite. Lisäksi hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän olisi oltava käytettävissä kohtuullisesta maksusta, joka ei ylitä nimellismäärää, ja syrjimättä riippumattomia toimijoita korjaus- ja huoltotarkoituksissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2007 ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (17) Tyyppihyväksyntäjärjestelmän johdonmukaisuuden säilyttämiseksi olisi tätä asetusta varten hyväksyttävä ainoastaan sellaiset hätänumeroon 112 perustuvat ajoneuvon asennettavat eCall-järjestelmät, jotka voidaan täysin testata.
- (18) Koska hätänumeroon 112 perustuva ajoneuvon asennettava eCall-järjestelmä on hätäjärjestelmä, sen on oltava mahdollisimman luotettava. Vähimmäistietojen ja puheensiirron oikeellisuus ja laatu olisi varmistettava, ja olisi kehitettävä yhtenäinen testausjärjestelmä, jolla varmistetaan hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän pitkäikäisyys ja kestävyys. Määräaikauskatsastukset olisi siksi suoritettava säännöllisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/45/EU ⁽²⁾ mukaisesti.
- (19) Pieninä sarjoina valmistettavat ajoneuvot ja direktiivin 2007/46/EY 24 artiklan mukaisesti hyväksytyt ajoneuvot on kyseisen direktiivin nojalla vapautettu vaatimuksista, jotka koskevat matkustajien suojaamista etu- ja sivutörmäyksessä. Tämän vuoksi tällaiset ajoneuvot olisi vapautettava tässä asetuksessa vahvistettujen eCall-järjestelmää koskevien vaatimusten pakollisesta noudattamisesta. Lisäksi joitakin M₁- ja N₁-luokkaan kuuluvia ajoneuvoja ei teknisistä syistä voida varustaa soveltuvalla eCall-puhelujen käynnistysmekanismilla.
- (20) Erityskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen olisi oltava tässä asetuksessa asetettujen eCall-järjestelmää koskevien vaatimusten mukaisia, jos perusajoneuvo tai keskeneräinen ajoneuvo on varustettu tarvittavalla käynnistysmekanismilla.
- (21) Kaiken henkilötietojen käsittelyn, joka tapahtuu hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän välityksellä, olisi oltava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY ⁽³⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/58/EY ⁽⁴⁾ vahvistettujen tietosuojasääntöjen mukaista, erityisesti sen varmistamiseksi, että ajoneuvot, jotka on varustettu hätänumeroon 112 perustuvilla ajoneuvon asennettavilla eCall-järjestelmillä, eivät ole paikannettavissa ollessaan hätänumeroon 112 perustuvan eCall-palvelun suhteen tavanomaisessa käyttötilassaan eikä niiden liikkeitä jäljitetä jatkuvasti ja että hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän lähettämiin vähimmäistietoihin sisältyvät ne vähimmäistiedot, joita hätäpuheluiden asianmukainen käsittely edellyttää. Tässä olisi otettava huomioon direktiivin 95/46/EY 29 artiklalla perustetun tietosuojatyöryhmän, jäljempänä '29 artiklan mukainen tietosuojatyöryhmä', suositukset, jotka esitettiin 26 päivänä syyskuuta 2006 annetussa valmisteluasiakirjassa eCall-aloitteen vaikutuksista tietosuojaan ja yksityisyyden suojaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2007, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2007, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta (EUVL L 171, 29.6.2007, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/45/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen määräaikauskatsastuksista sekä direktiivin 2009/40/EY kumoamisesta (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 51).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (22) Valmistajien olisi pantava täytäntöön kaikki tarvittavat toimenpiteet noudattaakseen tässä asetuksessa vahvistettuja yksityisyyttä ja tietosuojaa koskevia sääntöjä Euroopan unionin perusoikeuskirjan ⁽¹⁾ 7 ja 8 artiklan mukaisesti.
- (23) Teknisiä vaatimuksia noudattaessaan ajoneuvojen valmistajien olisi integroitava tietosuojan tekniset muodot ajoneuvon asennettaviin järjestelmiin ja noudatettava sisäänrakennetun yksityisyyden suojan periaatetta.
- (24) Valmistajien olisi annettava tiedot yleiseurooppalaiseen hätänumeroon 112 perustuvasta ilmaisesta julkisesta eCall-järjestelmästä, ajoneuvon omistajan oikeudesta valita tämän järjestelmän käyttö kolmannen osapuolen palvelujen tukeman eCall-järjestelmän sijaan ja hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän kautta tapahtuvasta tietojen käsittelystä ajoneuvon luovutuksen yhteydessä annettavien teknisten asiakirjojen mukana. Näiden tietojen olisi myös oltava ladattavissa verkosta.
- (25) Hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän kautta välitettyjä ja hätäkeskusten käsittelemiä tietoja voidaan siirtää päätöksessä N:o 585/2014/EU tarkoitetuille hätäpalveluille ja palvelukump-paneille ainoastaan eCall-puheluihin liittyvissä onnettomuustilanteissa ja kyseisessä päätöksessä vahvistetuin edellytyksin ja käyttää yksinomaan kyseisen päätöksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Tietoja, joita hätäkeskukset käsittelevät hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän kautta, ei saa siirtää muille kolmansille osapuolille ilman rekisteröidyn henkilön ennakolta antamaa nimenomaista suostumusta.
- (26) Eurooppalaiset standardointiorganisaatiot, Euroopan telealan standardointilaitos (ETSI) ja Euroopan standardointikomitea (CEN) ovat laatineet yleiseurooppalaisen eCall-palvelun käyttöönottoa varten yhteiset standardit, joita olisi käytettävä tätä asetusta sovellettaessa, sillä näin helpotetaan ajoneuvon asennettavan eCall-palvelun teknistä kehitystä, varmistetaan palvelun yhteentoimivuus ja jatkuvuus kaikilla unionissa ja vähennetään toteuttamiskustannuksia koko unionissa.
- (27) Jotta voidaan varmistaa yhteisten teknisten vaatimusten soveltaminen hätänumeroon 112 perustuvaan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmään, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tiettyjen luokkiin M₁ ja N₁ kuuluvien ajoneuvojen alaluokkien vapauttamista velvoitteesta asentaa ajoneuvon asennettavat eCall-järjestelmät, ja joissa vahvistetaan yksityiskohtaisia teknisiä vaatimuksia ja testejä ajoneuvon EY-tyyppihyväksynnälle ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmien osalta sekä tiettyjen tällaisia ajoneuvoja varten suunniteltujen ja rakennettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden tyyppihyväksynnälle, ja joissa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt ja testausmenettelyt henkilötietojen käsittelyä koskevien tiettyjen sääntöjen soveltamiseksi ja sen varmistamiseksi, että hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän ja kolmansien osapuolten järjestelmien välillä ei tapahdu henkilötietojen vaihtoa. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla ja asiaankuuluvien sidosryhmien osalta, kuullen erityisesti kuluttajansuojajärjestöjä sekä Euroopan tietosuojavaltuutettua ja 29 artiklan mukaista tietosuojatyöryhmää sovellettavan lainsäädännön mukaisesti. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (28) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, joka liittyy jäljitettävyyss- ja paikannusmahdollisuuden puuttumisen arviointia koskeviin käytännön järjestelyihin, käyttäjille annettavien tietojen malliin ja EY-tyyppihyväksyntää koskeviin hallinnollisiin määräyksiin, jotka koskevat asiakirjamallia, jota valmistajien on käytettävä tyyppihyväksyntää varten annettavien tietojen toimittamiseen, EY-tyyppihyväksyntätodistusten mallia ja EY-tyyppihyväksyntämerkin mallia. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ mukaisesti.
- (29) Ajoneuvojen valmistajille olisi annettava riittävästi aikaa sopeutua tämän asetuksen teknisiin vaatimuksiin.
- (30) Tämä asetus on uusi erillissäädös direktiivillä 2007/46/EY vahvistetussa EY-tyyppihyväksyntämenettelyssä, minkä vuoksi mainitun direktiivin liitteitä I, III, IV ja XI olisi muutettava vastaavasti.

⁽¹⁾ EUVL C 326, 26.10.2012, s. 391.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (31) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on sisämarkkinoiden toteuttaminen ottamalla käyttöön hätänumeroon 112 perustuvalla ajoneuvoon asennettavalla eCall-järjestelmällä varustettuja uusia tyyppihyväksyttäviä ajoneuvoja koskevat yhteiset tekniset vaatimukset, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (32) Euroopan tietosuojavaltuutettua kuultiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽¹⁾ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän antoi lausunnon 29 päivänä lokakuuta 2013 ⁽²⁾,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan yleiset vaatimukset, jotka koskevat ajoneuvojen EY-tyyppihyväksyntää hätänumeroon 112 perustuvien ajoneuvoon asennettavien eCall-järjestelmien osalta ja hätänumeroon 112 perustuvien ajoneuvoon asennettavien eCall-järjestelmien sekä niiden osien ja erillisten teknisten yksiköiden EY-tyyppihyväksyntää.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan luokkien M₁ ja N₁ ajoneuvoihin, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2007/46/EY liitteessä II olevan A osan 1.1.1 ja 1.2.1 kohdassa, ja tällaisia ajoneuvoja varten suunniteltuihin ja rakennettuihin hätänumeroon 112 perustuviin ajoneuvoon asennettaviin eCall-järjestelmiin sekä niiden osiin ja erillisiin teknisiin yksiköihin.

Sitä ei sovelleta seuraaviin ajoneuvoihin:

- pieninä sarjoina valmistettavat, direktiivin 2007/46/EY 22 ja 23 artiklan mukaisesti hyväksytyt ajoneuvot;
 - direktiivin 2007/46/EY 24 artiklan mukaisesti hyväksytyt ajoneuvot;
 - jäljempänä olevan 2 kohdan mukaisesti määritellyt ajoneuvot, joihin ei voida teknisistä syistä asentaa soveltuvaa eCall-puhelujen käynnistysmekanismia.
2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 8 artiklan mukaisesti sellaisten luokkiin M₁ ja N₁ kuuluvien ajoneuvojen alaluokkien määrittelemiseksi, joihin ei voida teknisistä syistä asentaa soveltuvaa eCall-puhelujen käynnistysmekanismia, komission tekemän tai teettämän kustannuksia ja hyötyjä arvioivan tutkimuksen perusteella ja ottaen huomioon kaikki merkitykselliset turvallisuusnäkökohdat ja tekniset seikat.

Ensimmäiset tällaiset delegoidut säädökset hyväksytään viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2016.

3 artikla

Määritelmät

Direktiivin 2007/46/EY 3 artiklassa säädettyjen määritelmien lisäksi tätä asetusta sovellettaessa tarkoitetaan

- 'hätänumeroon 112 perustuvalla ajoneuvoon asennettavalla eCall-järjestelmällä' hätäjärjestelmää, joka koostuu ajoneuvoon asennettavista varusteista sekä järjestelyistä, joilla käynnistetään, hallitaan ja toteutetaan eCall-lähetys, joka aktivoituu joko automaattisesti ajoneuvoon asennettujen antureiden kautta tai manuaalisesti ja joka lähettää yleisen langattoman matkaviestinverkon kautta vähimmäistiedot ja avaa hätänumeroon 112 perustuvan äänikanavan ajoneuvossa olevien henkilöiden ja eCall-hätäkeskuksen välille;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ EUVL C 38, 8.2.2014, s. 8.

- 2) 'eCall-puhelulla' ajoneuvosta hätänumeroon 112 tulevaa hätäpuhelua, joka aktivoituu joko automaattisesti ajoneuvon asennettujen antureiden kautta tai manuaalisesti ja joka lähettää yleisen langattoman matkaviestinverkon kautta vähimmäistiedot ja avaa äänikanavan ajoneuvon ja eCall-hätäkeskuksen välille;
- 3) 'hätäkeskuksella' fyysistä paikkaa, joka ottaa hätäpuheluja ensimmäisenä vastaan viranomaisen vastuulla tai jäsenvaltion hyväksymän yksityisen organisaation vastuulla;
- 4) 'sopivimmalla hätäkeskuksella' hätäkeskusta, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat etukäteen määränneet vastaamaan tietyltä alueelta tulevista tai tietyntyyppisistä hätäpuheluista;
- 5) 'eCall-hätäkeskuksella' sopivinta hätäkeskusta, jonka viranomaiset ovat etukäteen määränneet ensimmäisenä vastaanottamaan ja käsittelemään eCall-puheluja;
- 6) 'vähimmäistiedoilla' standardissa EN 15722:2011 (Intelligent transport systems – eSafety – eCall minimum set of data (MSD)) määriteltyjä tietoja, jotka lähetetään eCall-hätäkeskukseen;
- 7) 'ajoneuvon varusteilla' ajoneuvon kiinteästi asennettuja laitteita, jotka antavat pääsyn tai joilla on pääsy niihin ajoneuvossa oleviin tietoihin, joita tarvitaan eCall-hälytyksen tekemiseen yleisen langattoman matkaviestinverkon kautta;
- 8) 'eCall-hälytyksellä' langattoman matkaviestinistunnon avaamista yleisen langattoman matkaviestinverkon kautta sekä vähimmäistietojen välittämistä ajoneuvosta eCall-hätäkeskukseen ja äänikanavan avaamista ajoneuvon ja saman eCall-hätäkeskuksen välille;
- 9) 'yleisellä langattomalla matkaviestinverkolla' langattomia matkaviestinverkkoja, jotka ovat yleisesti saatavilla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2002/21/EY ⁽¹⁾ ja 2002/22/EY ⁽²⁾ mukaisesti;
- 10) 'kolmannen osapuolen palvelujen tukemalla eCall-puhelulla' ajoneuvon asennettavasta järjestelmästä palveluntarjoajana olevalle kolmannelle osapuolelle lähtevää hätäpuhelua, joka aktivoituu joko automaattisesti ajoneuvon asennettujen antureiden kautta tai manuaalisesti ja joka lähettää yleisen langattoman matkaviestinverkon kautta vähimmäistiedot ja avaa äänikanavan ajoneuvon ja palveluntarjoajana olevan kolmannen osapuolen välille;
- 11) 'palveluntarjoajana olevalla kolmannelle osapuolella' organisaatiota, jonka kansalliset viranomaiset ovat tunnustaneet toimijaksi, joka saa vastaanottaa kolmannen osapuolen palvelujen tukemia eCall-puheluja ja toimittaa vähimmäistiedot edelleen eCall-hätäkeskukseen;
- 12) 'kolmannen osapuolen palveluissa käytettävällä ajoneuvon asennettavalla eCall-järjestelmällä' järjestelmää, joka aktivoituu joko automaattisesti ajoneuvon asennettujen antureiden kautta tai manuaalisesti ja joka lähettää yleisen langattoman matkaviestinverkon kautta vähimmäistiedot ja avaa äänikanavan ajoneuvon ja palveluntarjoajana olevan kolmannen osapuolen välille.

4 artikla

Valmistajien yleiset velvoitteet

Valmistajien on osoitettava, että kaikki 2 artiklassa tarkoitetut uudet ajoneuvotyyppit on varustettu hätänumeroon 112 perustuvalla ajoneuvon kiinteästi asennettavalla eCall-järjestelmällä tämän asetuksen sekä sen nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

5 artikla

Valmistajia koskevat erityisvelvoitteet

1. Valmistajien on varmistettava, että kaikki uudet ajoneuvotyyppit ja kyseisiä ajoneuvoja varten suunnitellut ja rakennetut hätänumeroon 112 perustuvat ajoneuvon asennettavat eCall-järjestelmät sekä niiden osat ja erilliset tekniset yksiköt valmistetaan ja hyväksytään tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen säädösten mukaisesti.
2. Valmistajien on osoitettava, että kaikki uudet ajoneuvotyyppit valmistetaan siten, että varmistetaan, että eCall-puhelu Euroopan yleiseen hätänumeroon 112 käynnistyy automaattisesti, kun kyseessä on unionin alueella tapahtuva vakava onnettomuus, joka havaitaan yhden tai useamman ajoneuvon asennetun anturin tai prosessorin aktivoiduttua.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51).

Valmistajien on osoitettava, että uudet ajoneuvotyypit rakennetaan siten, että varmistetaan, että eCall-puhelu Euroopan yleiseen hätänumeroon 112 voidaan käynnistää myös manuaalisesti.

Valmistajien on varmistettava, että hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän manuaalisen käynnistämisen hallinta suunnitellaan siten, että vältetään väärinkäyttö.

3. Edellä oleva 2 kohta ei rajoita ajoneuvon omistajan oikeutta käyttää hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän lisäksi kolmannen osapuolen palvelujen tukemaa ajoneuvon asennettavaa eCall-järjestelmää, jolla tarjotaan vastaava palvelu, edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kolmannen osapuolen palvelujen tukeman ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän on vastattava standardia EN 16102:2011 (Intelligent transport systems – eCall – Operating requirements for third party support);
- b) valmistajien on varmistettava, että vain yksi järjestelmä kerrallaan on aktiivinen ja että hätänumeroon 112 perustuva ajoneuvon asennettava eCall-järjestelmä käynnistyy automaattisesti, jos kolmannen osapuolen palvelujen tukema ajoneuvon asennettava eCall-järjestelmä ei toimi;
- c) ajoneuvon omistajalla on milloin tahansa oikeus valita hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän käyttö kolmannen osapuolen palvelujen tukeman ajoneuvon asennettavan järjestelmän sijaan;
- d) valmistajien on sisällytettävä omistajan käsikirjaan tiedot c alakohdassa säädetystä oikeudesta.

4. Valmistajien on varmistettava, että hätänumeroon 112 perustuvien ajoneuvon asennettavien eCall-järjestelmien vastaanottimet ovat yhteensopivia Galileo- ja EGNOS-järjestelmien tarjoamien paikannuspalvelujen kanssa. Valmistajat voivat lisäksi myös valita yhteensopivuuden muiden satelliittinavigointijärjestelmien kanssa.

5. EY-tyyppihyväksyntää varten hyväksytään ainoastaan sellaiset joko ajoneuvon kiinteästi asennetut tai erikseen tyyppihyväksytyt, hätänumeroon 112 perustuvat ajoneuvon asennettavat eCall-järjestelmät, jotka voidaan testata.

6. Valmistajien on osoitettava, että ajoneuvon matkustajia varoitetaan, jos järjestelmässä on vakava vika, jonka vuoksi hätänumeroon 112 perustuva eCall-puhelu ei onnistu.

7. Hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän on oltava kaikkien riippumattomien toimijoiden käytettävissä kohtuullisesta maksusta, joka ei ylitä nimellismäärää, ja korjauksen ja huollon suhteen syrjimätön Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2007 mukaisesti.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 8 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan yksityiskohtaisia teknisiä vaatimuksia ja testejä ajoneuvojen EY-tyyppihyväksyntää varten hätänumeroon 112 perustuvien ajoneuvon asennettavien eCall-järjestelmien osalta ja hätänumeroon 112 perustuvien ajoneuvon asennettavien eCall-järjestelmien sekä niiden osien ja erillisten teknisten yksiköiden EY-tyyppihyväksyntää varten.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten vaatimusten ja testien on perustuttava 2–7 kohdassa vahvistettuihin vaatimuksiin sekä soveltuvin osin seuraaviin saatavilla oleviin eCall-järjestelmää koskeviin standardeihin:

- a) standardi EN 16072:2011 (Intelligent transport system – eSafety – Pan-European eCall operating requirements);
- b) standardi EN 16062:2011 (Intelligent transport systems – eSafety – eCall high level application requirements (HLAP));
- c) standardi CEN/TS 16454:2013 (Intelligent transport systems – eSafety – eCall end to end conformance testing), siltä osin kuin on kyse hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän vaatimustenmukaisuudesta yleiseurooppalaiseen eCall-järjestelmään nähden;
- d) standardi EN 15722:2011 (Intelligent transport systems – eSafety – eCall minimum set of data (MSD));
- e) standardi EN 16102:2011 (Intelligent transport systems – eCall – Operating requirements for third party support);
- f) kaikki muut eCall-järjestelmää koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1025/2012⁽¹⁾ säädettyjen menettelyiden mukaisesti hyväksytyt eurooppalaiset standardit tai sellaiset eCall-järjestelmiä koskevat Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission säännöt, joihin unioni on liittynyt.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/ETY, 94/25/ETY, 95/16/ETY, 97/23/ETY, 98/34/ETY, 2004/22/ETY, 2007/23/ETY, 2009/23/ETY ja 2009/105/ETY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12).

Ensimmäiset tällaiset delegoidut säädökset hyväksytään viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2016.

9. Siirretään komissiolle valta antaa 8 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla saatetaan tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen standardien versiot ajan tasalle, kun uusi versio on hyväksytty.

6 artikla

Yksityisyyden suojaa ja tietosuojaa koskevat säännöt

1. Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita direktiivien 95/46/EY ja 2002/58/EY soveltamista. Henkilötietojen käsittelyn hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän kautta on tapahduttava kyseisissä direktiiveissä vahvistettujen henkilötietojen suojaa koskevien sääntöjen mukaisesti.

2. Tämän asetuksen mukaisesti käsiteltäviä henkilötietoja saa käyttää ainoastaan 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen hätätilanteiden käsittelemisessä.

3. Tämän asetuksen mukaisesti käsiteltäviä henkilötietoja ei saa säilyttää pidempään kuin on tarpeen 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen hätätilanteiden käsittelemiseksi. Nämä tiedot on poistettava kokonaan heti, kun niitä ei enää tarvita mainittuun tarkoitukseen.

4. Valmistajien on varmistettava, että hätänumeroon 112 perustuva ajoneuvon asennettava eCall-järjestelmä ei ole paikannettavissa eikä siihen kohdistu minkäänlaista jatkuvaa paikannusta.

5. Valmistajien on varmistettava, että hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän sisäisessä muistissa olevia tietoja poistetaan automaattisesti ja jatkuvasti. Ainoastaan kolme viimeistä ajoneuvon sijaintipaikkaa on lupa säilyttää siltä osin kuin se on ehdoton edellytys senhetkisen sijainnin ja sen suunnan määrittämiselle, johon oltiin matkalla tapahtuman aikana.

6. Kyseiset tiedot eivät saa olla hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan järjestelmän ulkopuolisen tahon käytettävissä ennen kuin eCall-puhelu on aloitettu.

7. Hätänumeroon 112 perustuvaan ajoneuvon asennettavaan eCall-järjestelmään on sisällytettävä yksityisyyttä tukevaa tekniikkaa, jotta eCall-käyttäjät saavat asianmukaisen tasaisen yksityisyyden suojan, ja lisäksi on toteutettava tarvittavat suojatoimet tarkkailun ja väärinkäytön estämiseksi.

8. Vähimmäistietoihin, jotka hätänumeroon 112 perustuva ajoneuvon asennettava eCall-järjestelmä lähettää, on sisällyttävä ainoastaan standardissa EN 15722:2011 (Intelligent transport systems – eSafety – eCall minimum set of data (MSD)) tarkoitetut vähimmäistiedot. Hätänumeroon 112 perustuvalla ajoneuvon asennettavalla eCall-järjestelmällä ei saa siirtää mitään muita tietoja. Kyseisiä vähimmäistietoja on säilytettävä siten, että ne voidaan poistaa kokonaan ja pysyvästi.

9. Valmistajien on esitettävä omistajan käsikirjassa selkeät ja perusteelliset tiedot hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän kautta tapahtuvasta tietojen käsittelystä. Kyseisten tietojen on käsiteltävä seuraavat:

- a) viittaus käsittelyn oikeusperustaan;
- b) tieto siitä, että hätänumeroon 112 perustuva ajoneuvon asennettava eCall-järjestelmä on oletusarvoisesti toiminnassa;
- c) yksityiskohtaiset tiedot hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän toteuttamasta tietojen käsittelystä;
- d) eCall-järjestelmän kautta tapahtuvan tietojen käsittelyn erityinen tarkoitus, joka on rajattava 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin hätätilanteisiin;
- e) kerättävien ja käsiteltävien tietojen tyypit sekä näiden tietojen vastaanottajat;
- f) aikaraja tietojen säilyttämiselle hätänumeroon 112 perustuvassa ajoneuvon asennettavassa eCall-järjestelmässä;
- g) ilmoitus siitä, että ajoneuvon ei kohdistu jatkuvaa paikannusta;
- h) yksityiskohtaiset tiedot siitä, miten rekisteröidyt henkilöt voivat käyttää oikeuksiaan, sekä tiedonsaantipyyntöjen käsittelystä vastaavasta yhteyspalvelusta;
- i) kaikki tarvittavat lisätiedot, jotka koskevat jäljitettävyyttä, paikantamista ja henkilötietojen käsittelyä kolmannen osapuolen palvelujen tukeman eCall-palvelun ja/tai muun lisäarvopalvelun tarjoamisen yhteydessä; tällöin edellytetään omistajan nimenomaista suostumusta ja direktiivin 95/46/EY noudattamista. Erityistä huomiota on kiinnitettävä eroihin, joita saattaa esiintyä hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän ja kolmannen osapuolen palvelujen tukemien ajoneuvon asennettavien eCall-järjestelmien tai muiden lisäarvopalvelujen kautta tapahtuvan tietojen käsittelyn välillä.

10. Jotta vältetään järjestelmän tarkoituksiin ja tietojen käsittelyn lisäarvoon liittyvät sekaannukset, 9 kohdassa tarkoitettut tiedot on annettava omistajan käsikirjassa erikseen hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän ja kolmannen osapuolen palvelujen tukemien eCall-järjestelmien osalta ennen järjestelmän käyttöä.

11. Valmistajien on varmistettava, että hätänumeroon 112 perustuva ajoneuvon asennettava eCall-järjestelmä ja muu kolmannen osapuolen palvelujen tukeman eCall-palvelun tai lisäarvopalvelun tuottava järjestelmä ovat siten suunniteltuja, ettei henkilötietojen vaihtaminen niiden välillä ole mahdollista. Kolmannen osapuolen palvelujen tukeman eCall-palvelun tai lisäarvopalvelun tuottavan järjestelmän käyttämättä jättäminen tai rekisteröidyn henkilön kieltäytyminen antamasta kolmannen osapuolen palvelujen tukemalle eCall-palvelun tai lisäarvopalvelulle lupaa henkilötietojensa käsittelyyn ei saa aiheuttaa kielteisiä vaikutuksia hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän käytölle.

12. Siirretään komissiolle valta antaa 8 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla vahvistetaan

- a) yksityiskohtaiset tekniset vaatimukset ja testimenettelyt, jotka koskevat 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen henkilötietojen käsittelyä koskevien sääntöjen soveltamista;
- b) yksityiskohtaiset tekniset vaatimukset ja testimenettelyt, joilla varmistetaan, ettei henkilötietoja vaihdeta hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän ja 11 kohdassa tarkoitettujen kolmansien osapuolten järjestelmien välillä.

Ensimmäiset tällaiset delegoidut säädökset hyväksytään viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2016.

13. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä

- a) käytännön järjestelyt 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettun jäljitettävyyden ja paikannusmahdollisuuden puuttumisen arviointia varten;
- b) 9 kohdassa tarkoitettujen käyttäjille annettavien tietojen mallin.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Ensimmäiset tällaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2016.

7 artikla

Jäsenvaltioiden velvoitteet

Kansallisten viranomaisten on 31 päivästä maaliskuuta 2018 myönnettävä EY-tyyppihyväksyntä hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän osalta ainoastaan niille uusille ajoneuvotyypeille sekä kyseisiä ajoneuvoja varten suunnitelluille ja rakennetuille uudentyyppisille hätänumeroon 112 perustuvilla ajoneuvon asennettaville eCall-järjestelmille sekä niiden osille ja erillisille teknisille yksiköille, jotka ovat tämän asetuksen ja tämän asetuksen nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisia.

8 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 8 päivästä kesäkuuta 2015 viiden vuoden ajaksi 2 artiklan 2 kohdassa, 5 artiklan 8 ja 9 kohdassa ja 6 artiklan 12 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 2 kohdassa, 5 artiklan 8 ja 9 kohdassa ja 6 artiklan 12 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 2 artiklan 2 kohdan, 5 artiklan 8 ja 9 kohdan ja 6 artiklan 12 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

9 artikla

Täytäntöönpanosäädökset

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksiä hallinnollisista määräyksistä, jotka koskevat 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen EY-tyyppihyväksyntää hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän osalta sekä tällaisia ajoneuvoja varten suunniteltujen ja rakennettujen, hätänumeroon 112 perustuvien ajoneuvon asennettavien eCall-järjestelmien sekä niiden osien ja erillisten teknisten yksiköiden EY-tyyppihyväksyntää, seuraavien osalta:

- a) asiakirjamallit, joita valmistajien on käytettävä tyyppihyväksyntää varten annettavien tietojen toimittamiseen;
- b) EY-tyyppihyväksyntätodistusten mallit;
- c) EY-tyyppihyväksyntämerkin malli tai mallit.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Ensimmäiset tällaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2016.

10 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2007/46/EY 40 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea ”tekninen komitea – moottoriajoneuvot”. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

11 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan valmistajiin tämän asetuksen säännösten ja tämän asetuksen nojalla annettavien delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten noudattamatta jättämisen johdosta. Niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi nämä säännökset ja ilmoitettava sille niihin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista viipymättä.
2. Sellaisia noudattamatta jättämisen tyyppejä, joista seuraamus voidaan määrätä, ovat ainakin seuraavat:
 - a) väärin tietojen antaminen hyväksyntämenettelyn tai markkinoilta pois vetämiseen johtavan menettelyn kuluessa;
 - b) tyyppihyväksynnän testitulosten väärentäminen;
 - c) sellaisten tietojen tai teknisten eritelmien ilmoittamatta jättäminen, jotka saattaisivat johtaa markkinoilta pois vetämiseen tai tyyppihyväksynnän epäämiseen tai peruuttamiseen;
 - d) edellä olevan 6 artiklan säännösten rikkominen;
 - e) edellä olevan 5 artiklan 7 kohdan säännösten vastainen toiminta.

12 artikla

Raportointi ja uudelleentarkastelu

1. Komissio laatii viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2021 Euroopan parlamentille ja neuvostolle esitettävän arviointikertomuksen hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvoon asennettavan eCall-järjestelmän tuloksista, mukaan lukien sen kattavuus. Komissio tarkastelee, olisiko tämän asetuksen soveltamisalaa laajennettava muihin ajoneuvo-luokkiin, kuten raskaisiin tavarankuljetusajoneuvoihin, linja-autoihin, kaksipyöräisiin moottoriajoneuvoihin ja maatalous-traktoreihin. Komissio antaa tarvittaessa tätä varten lainsäädäntöehdotuksen.

2. Kuultuaan laajalti kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä ja tehtyään arvioinnin kustannuksista ja hyödyistä komissio tekee arvion yhteentoimivaa, standardoitua, varmaa ja avoimen käytön mahdollistavaa ympäristöä koskevien vaatimusten tarpeesta. Komissio antaa tarvittaessa ja viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2017 lainsäädäntöaloitteen noiden vaatimusten pohjalta.

13 artikla

Direktiivin 2007/46/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivin 2007/46/EY liitteet I, III, IV ja XI tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetuksen 2 artiklan 2 kohtaa, 5 artiklan 8 ja 9 kohtaa, 6 artiklan 12 ja 13 kohtaa sekä 8, 9, 10 ja 12 artiklaa sovelletaan 8 päivästä kesäkuuta 2015.

Muita kuin tämän artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuja artikloja sovelletaan 31 päivästä maaliskuuta 2018.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 29 päivänä huhtikuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

LIITE

Direktiivin 2007/46/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2007/46/EY seuraavasti:

1) Lisätään liitteeseen I kohdat seuraavasti:

”12.8 eCall-järjestelmä

12.8.1 Varustettu: kyllä/ei ⁽¹⁾

12.8.2 laitteen tekninen kuvaus tai piirustukset: ...”.

2) Lisätään liitteessä III olevan I osan A kohtaan kohdat seuraavasti:

”12.8 eCall-järjestelmä

12.8.1 Varustettu: kyllä/ei ⁽¹⁾”.

3) Muutetaan liitteessä IV oleva I osa seuraavasti:

a) lisätään taulukkoon kohta seuraavasti:

Kohta	Kohde	Säädös	Sovellettavuus									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
”72	eCall-järjestelmä	Asetus (EU) 2015/758	X			X”						

b) muutetaan lisäys 1 seuraavasti:

i) lisätään taulukkoon 1 kohta seuraavasti:

Kohta	Aihe	Säädös	Erityiskysymykset	Sovellettavuus ja erityisvaatimukset
”72	eCall-järjestelmä	Asetus (EU) 2015/758		Ei sovelleta”

ii) lisätään taulukkoon 2 kohta seuraavasti:

Kohta	Aihe	Säädös	Erityiskysymykset	Sovellettavuus ja erityisvaatimukset
”72	eCall-järjestelmä	Asetus (EU) 2015/758		Ei sovelleta”

c) muutetaan lisäyksessä 2 oleva jakso ”4. Tekniset vaatimukset” seuraavasti:

i) lisätään I osaan ”Luokkaan M₁ kuuluvat ajoneuvot” kohta seuraavasti:

Kohta	Viittaus säädökseen	Vaihtoehtoiset vaatimukset
”72	Asetus (EU) 2015/758 (eCall-järjestelmät)	Kyseisen asetuksen vaatimuksia ei sovelleta.”

ii) lisätään II osaan "Luokkaan N₁ kuuluvat ajoneuvot" kohta seuraavasti:

Kohta	Viittaus säädökseen	Vaihtoehtoiset vaatimukset
"72	Asetus (EU) 2015/758 (eCall-järjestelmät)	Kyseisen asetuksen vaatimuksia ei sovelleta."

4) Muutetaan liite XI seuraavasti:

a) lisätään lisäyksessä 1 olevaan taulukkoon kohta seuraavasti:

Kohta	Kohde	Säädöksen numero	M ₁ ≤ 2 500 (*) kg	M ₁ > 2 500 (*) kg	M ₂	M ₃
"72	eCall-järjestelmä	Asetus (EU) 2015/758	G	G	Ei sovelleta	Ei sovelleta"

b) lisätään lisäyksessä 2 olevaan taulukkoon kohta seuraavasti:

Kohta	Kohde	Säädöksen numero	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
"72	eCall-järjestelmä	Asetus (EU) 2015/758	G	Ei sovelleta	Ei sovelleta	G	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta"

c) lisätään lisäyksessä 3 olevaan taulukkoon kohta seuraavasti:

Kohta	Kohde	Säädös	M ₁
"72	eCall-järjestelmä	Asetus (EU) 2015/758	G"

d) lisätään lisäyksessä 4 olevaan taulukkoon kohta seuraavasti:

Kohta	Kohde	Säädöksen numero	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
"72	eCall-järjestelmä	Asetus (EU) 2015/758	Ei sovelleta	Ei sovelleta	G	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta	Ei sovelleta"

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/759,
annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015,
Euroopan tilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 223/2009 muuttamisesta
(ETA:n ja Sveitsin kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 338 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan tilastojärjestelmä (ESS) on kumppanuusjärjestelynä yleisesti ottaen vahvistanut onnistuneesti toimiaan, joilla varmistetaan korkealaatuisten Euroopan tilastojen kehittäminen, tuottaminen ja jakeleminen, myös parantamalla Euroopan tilastojärjestelmän hallinnointia.
- (2) Viime aikoina on kuitenkin havaittu joitain heikkouksia erityisesti tilastojen laadunhallinnassa.
- (3) Komissio ehdotti 15 päivänä huhtikuuta 2011 antamassaan tiedonannossa "Eurooppalaisten tilastojen laadunhallinnan tehostaminen" toimia näiden heikkouksien korjaamiseksi ja Euroopan tilastojärjestelmän hallinnoinnin vahvistamiseksi. Se ehdotti erityisesti kohdennettuja muutoksia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 223/2009 ⁽³⁾.
- (4) Neuvosto piti 20 päivänä kesäkuuta 2011 antamissaan päätelmissä komission aloitetta tervetulleena ja korosti, kuinka tärkeää on parantaa jatkuvasti Euroopan tilastojärjestelmän hallinnointia ja tehokkuutta.
- (5) Unionin talouden ohjaus- ja hallintapuitteiden viimeaikaisen kehityksen vaikutus tilastoalaan olisi otettava huomioon, erityisesti näkökohdat, jotka liittyvät ammatilliseen riippumattomuuteen, kuten palvelukseenottoa ja irtisanomista koskeviin avoimiin menettelyihin, talousarviomäärärahoihin ja julkistamiskalentereihin, sellaisina kuin niistä säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1175/2011 ⁽⁴⁾, sekä näkökohdat, jotka liittyvät vaatimukseen siitä, että kansallisten finanssipoliittisten sääntöjen täytäntöönpanoa seuraavat elimet ovat toiminnallisesti riippumattomia, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 473/2013 ⁽⁵⁾ säädetään.
- (6) Näkökohtien, jotka liittyvät ammatilliseen riippumattomuuteen, kuten palvelukseenottoa ja irtisanomista koskeviin avoimiin menettelyihin, talousarviomäärärahoihin ja julkistamiskalentereihin, ei olisi koskettava ainoastaan julkisen talouden valvontaa ja liiallisia alijäämiä koskevaa menettelyä varten tuotettuja tilastoja, vaan niitä olisi sovellettava kaikkiin Euroopan tilastoihin, joita Euroopan tilastojärjestelmä kehittää, tuottaa ja jakaa.

⁽¹⁾ EUVL C 374, 4.12.2012, s. 2.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. marraskuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 5. maaliskuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 28. huhtikuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 223/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, Euroopan tilastoista sekä salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1101/2008, yhteisön tilastoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97 ja Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomitean perustamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 89/382/ETY, Euratom kumoamisesta (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1175/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja koordinoinnin tehostamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 muuttamisesta (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 12).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 473/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, alustavien talousarviosuunnitelmien seurantaa ja arviointia sekä euroalueen jäsenvaltioiden liiallisen alijäämän tilanteen korjaamisen varmistamista koskevista yhteisistä säännöksistä (EUVL L 140, 27.5.2013, s. 11).

- (7) Lisäksi niiden resurssien riittävyys, jotka myönnetään vuosittain tai monivuotisesti ja jotka ovat käytettävissä tilastotarpeiden täyttämiseen, on välttämätön edellytys tilastoviranomaisten ammatillisen riippumattomuuden ja tilastotietojen korkean laadun varmistamiselle.
- (8) Tätä varten tilastoviranomaisten ammatillista riippumattomuutta olisi vahvistettava ja olisi varmistettava kaikkialla unionissa sovellettavat vähimmäisstandardit. Kansallisten tilastolaitosten pääjohtajille olisi annettava erityiset takeet, jotka koskevat tilastotehtävien suorittamista, organisaation hallintoa ja resurssien kohdentamista. Kansallisten tilastolaitosten pääjohtajien palvelukseenottoa koskevien menettelyjen olisi oltava avoimia ja perustuttava yksinomaan ammatillisiin kriteereihin. Menettelyillä olisi varmistettava yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattaminen, erityisesti sukupuolten tasa-arvon osalta.
- (9) Samalla kun Euroopan tilastojen uskottavuus edellyttää tilastojen laatijoilta vahvaa ammatillista riippumattomuutta, Euroopan tilastojen olisi myös vastattava politiikan tarpeisiin ja tarjottava tilastollista tukea uusille poliittisille aloitteille kansallisella ja unionin tasolla.
- (10) Unionin tilastoviranomaisen (Eurostatin) riippumattomuus on vakiinnutettava ja varmistettava tehokkaan parlamentaarisen valvonnan avulla, ja kansallisten tilastolaitosten riippumattomuus on vakiinnutettava ja varmistettava demokraattisen vastuuvollisuuden avulla.
- (11) Lisäksi kansallisille tilastolaitoksille jo osoitettua koordinoititehtävää olisi selvennettävä sen laajuuden osalta, jotta kansallisella tasolla voidaan tehostaa tilastotoimien koordinoitua, laadunhallinta mukaan luettuna, ja ottaa samalla asianmukaisesti huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän suorittamat tilastotehtävät. Siltä osin kuin kansalliset keskuspankit voivat laatia Euroopan tilastoja Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäsenen ominaisuudessa, kansallisten tilastolaitosten ja kansallisten keskuspankkien olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä kansallisten järjestelyjen mukaisesti, jotta voitaisiin varmistaa Euroopan tilastojen kattavuus ja johdonmukaisuus ja samalla Euroopan tilastojärjestelmän ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän yhteistyö.
- (12) Jotta vähennettäisiin tilastoviranomaisille ja vastaajille aiheutuvaa rasitetta, kansallisilla tilastolaitoksilla ja muilla kansallisilla viranomaisilla olisi oltava viipymättä ja maksutta pääsy hallinnollisiin rekistereihin, myös sähköisesti pidettyihin, samoin kuin niiden käyttöoikeus, sekä mahdollisuus integroida nämä rekisterit tilastoihin.
- (13) Euroopan tilastojen olisi oltava helposti vertailtavissa ja käytettävissä, ja ne olisi päivitettävä täsmällisesti ja säännöllisesti, jotta varmistetaan, että unionin politiikoissa ja rahoitusaloitteissa otetaan täysimääräisesti huomioon kehityssuuntaukset unionissa.
- (14) Kansallisia tilastolaitoksia olisi lisäksi kuultava varhaisessa vaiheessa sellaisten uusien hallinnollisten rekisterien suunnittelusta, jotka voisivat tarjota tietoa tilastotarkoituksiin, sekä olemassa oleviin hallinnollisiin lähteisiin suunnitelluista muutoksista tai niiden lakkauttamisesta. Niiden olisi myös saatava asiaa koskeva metatieto hallinnollisten tietojen omistajilta ja koordinoitava standardointitoimia, jotka liittyvät tilastotiedon tuottamisen kannalta merkityksellisiin hallinnollisiin rekistereihin.
- (15) Hallinnollisista rekistereistä saatujen tietojen salassapito olisi taattava niiden yhteisten periaatteiden ja ohjeiden mukaisesti, joita sovelletaan kaikkiin salassapidettäviin tietoihin, joita käytetään Euroopan tilastojen tuottamiseen. Näihin tietoihin sovellettava laadunarviointi sekä avoimuusperiaatteet olisi myös laadittava ja julkaistava.
- (16) Kaikilla käyttäjillä olisi oltava pääsy samoihin tietoihin samanaikaisesti. Kansallisten tilastolaitosten olisi laadittava julkistamiskalenterit määräaikaistietojen julkaisemiselle.
- (17) Euroopan tilastojen laatua ja käyttäjien luottamusta voitaisiin vahvistaa ottamalla kansalliset hallitukset mukaan vastaamaan Euroopan tilastoja koskevien käytäntöjen, jäljempänä 'käytännösäännöt', soveltamisesta. Sitä varten jäsenvaltion "tilastojen luotettavuutta koskevaan sitoumukseen", jäljempänä 'sitoumus', jossa otetaan huomioon kansalliset erityispiirteet, olisi sisällyttävä tuon jäsenvaltion hallituksen antamat erityiset sitoumukset parantaa tai ylläpitää käytäntöjen soveltamisen edellytyksiä. Tuo tarpeen mukaan päivitettävä sitoumus voisi sisältää kansallisen korkeatasoisen laadunvarmistuksen, mukaan luettuna itsearviointit, parannustoimet ja seurantamekanismit.
- (18) Komission (Eurostatin) olisi toteutettava kaikki tarpeelliset toimet mahdollistaakseen helpon pääsyn verkossa oleviin kattaviin ja käyttäjäystävällisiin tietoihin. Määräajoin tehtävissä päivityksissä olisi mahdollisuuksien mukaan annettava vuosittaisia ja kuukausittaisia tietoja kustakin jäsenvaltiosta.

- (19) Koska Euroopan tilastojen tuottamisen on perustuttava pitkäaikaiseen toiminnan ja talouden suunnitteluun, jotta varmistetaan korkea riippumattomuuden taso, Euroopan tilasto-ohjelman olisi katettava sama ajanjakso kuin monivuotisen rahoituskehityksen.
- (20) Asetuksella (EY) N:o 223/2009 siirretään komissiolle valta panna täytäntöön joitakin mainitun asetuksen säännöksiä neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾, jolla kumotaan päätös 1999/468/EY, tultua voimaan komissiolle siirretty valta olisi mukautettava kyseiseen uuteen lainsäädäntökehikseen. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti. Komission olisi varmistettava, ettei näistä täytäntöönpanosäädöksistä aiheudu huomattavaa hallinnollista lisärasitetta jäsenvaltioille tai vastaajille.
- (21) Komissiolla olisi oltava valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan 2 kohdan mukaisesti täytäntöönpanosäädöksiä, jotta laatuvaatimusten yhdenmukainen soveltaminen varmistetaan vahvistamalla alakohtaisen lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien laaturaporttien yksityiskohtaiset järjestelyt, rakenne ja jaksoittaisuus silloin, kun niistä ei säädetä alakohtaisessa tilastolainsäädännössä. Komission olisi varmistettava, ettei näistä täytäntöönpanosäädöksistä aiheudu huomattavaa hallinnollista lisärasitetta jäsenvaltioille tai vastaajille.
- (22) Tarvitaan yhdenmukaiset ehdot, jotka koskevat oikeutta käyttää salassapidettäviä tietoja tieteellisiin tarkoituksiin. Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa tällaista käyttöoikeutta koskevien järjestelyjen, sääntöjen ja ehtojen vahvistamiseksi unionin tasolla. Tätä valtaa olisi käytettävä asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.
- (23) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa asetuksen tavoitetta eli vahvistaa Euroopan tilastojärjestelmän hallinnointia, koska tarvitaan unionin tasolla laadittuja uskottavia tilastoja, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (24) Tämän asetuksen täytäntöönpanossa olisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 130 ja 338 artiklan mukaisesti kaikilta osin varmistettava Euroopan keskuspankkijärjestelmän riippumattomuus sen hoitaessa Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan N:o 4 mukaisia tehtäviään.
- (25) ESS-komiteaa on kuultu.
- (26) Asetus (EY) N:o 223/2009 olisi näin ollen muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutokset asetukseen (EY) N:o 223/2009

Muutetaan asetus (EY) N:o 223/2009 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) ’ammattillinen riippumattomuus’, millä tarkoitetaan sitä, että tilastoja on kehitettävä, tuotettava ja jaettava riippumattomasti, erityisesti siltä osin kuin on kyse käytettävien tekniikoiden, määritelmien, menetelmien ja lähteiden valinnasta ja kaikenmuotoisen jakelun ajoituksesta ja sisällöstä, sekä sitä, että kyseisten tehtävien suorittaminen on vapaata kaikesta poliittisten ryhmien tai eturyhmien taikka unionin tai kansallisten viranomaisten painostuksesta;”

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 1999/468/EY, tehty 28 päivänä kesäkuuta 1999, menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä (EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

2) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Kansallinen tilastoviranomainen, jonka kukin jäsenvaltio on nimennyt Euroopan tilasto-ohjelmassa 1 artiklan mukaisesti määriteltyjen Euroopan tilastojen kehittämiseen, tuottamiseen ja jakeluun liittyvien kaikkien toimien koordinoinnista kansallisella tasolla vastaavaksi elimeksi, jäljempänä 'kansallinen tilastolaitos', toimii tässä suhteessa komission (Eurostatin) ainoana yhteyspisteenä tilastoasioissa.

Kansallisen tilastolaitoksen koordinoituvastuu kattaa kaikki muut kansalliset viranomaiset, jotka vastaavat Euroopan tilasto-ohjelmassa 1 artiklan mukaisesti määriteltyjen Euroopan tilastojen kehittämisestä, tuottamisesta ja jakelusta. Kansallinen tilastolaitos vastaa erityisesti kansallisella tasolla koordinoinnista, joka koskee tilastotoiminnan ohjelmasuunnittelua ja raportointia, laadun seurantaa, menetelmiä, tietojen luovuttamista ja tiedottamista Euroopan tilastojärjestelmän tilastotoimista. Jos kansalliset keskuspankit laativat joitakin näistä Euroopan tilastoista Euroopan keskuspankkijärjestelmän jäsenen ominaisuudessa, kansallisten tilastolaitosten ja kansallisten keskuspankkien on tehtävä tiivistä yhteistyötä kansallisten järjestelyjen mukaisesti, jotta voidaan varmistaa Euroopan tilastojen kattavuus ja johdonmukaisuus ja samalla 9 artiklassa edellytetty Euroopan tilastojärjestelmän ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän yhteistyö."

3) Lisätään artikla seuraavasti:

*"5 a artikla***Kansallisten tilastolaitosten pääjohtajat ja muiden kansallisten viranomaisten tilastotoiminnan johtajat**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava tässä asetuksessa säädetyistä tehtävistä vastaavan henkilöstön ammatillinen riippumattomuus omista kansallisista tilastojärjestelmissään.

2. Tätä varten kansallisten tilastolaitosten pääjohtajilta edellytetään, että

- a) heillä on yksinomainen vastuu päättää prosesseista, tilastollisista menetelmistä, standardeista ja menettelyistä sekä julkaistavien tilastojen ja julkistusten sisällöstä ja aikataulusta kansallisten tilastolaitosten kehittämien, tuottamien ja jakamien Euroopan tilastojen osalta;
- b) heillä on valta päättää kaikista asioista, jotka koskevat kansallisen tilastolaitoksen sisäistä hallintoa;
- c) he toimivat tilastotehtäviään suorittaessaan riippumattomasti eivätkä pyydä tai ota vastaan ohjeita milteen hallitukselta tai muulta laitokselta, elimeltä, virastolta tai yksiköltä;
- d) he ovat vastuussa kansallisen tilastolaitoksen tilastotoimista ja talousarvion toteuttamisesta;
- e) he julkaisevat vuosikertomuksen ja voivat esittää huomioita talousarvion määrärahojen jakoa koskevista seikoista, jotka liittyvät kansallisen tilastolaitoksen tilastotoimiin;
- f) he koordinoivat kaikkien niiden kansallisten viranomaisten tilastotoimia, jotka ovat vastuussa 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta Euroopan tilastojen kehittämisestä, tuottamisesta ja jakelusta;
- g) he laativat kansallisia ohjeita, jos se on tarpeen laadun varmistamiseksi kaikkien Euroopan tilastojen kehittämisessä, tuottamisessa ja jakelussa heidän kansallisessa tilastojärjestelmässään, sekä seuraavat ja tarkastelevat niiden täytäntöönpanoa, mutta ovat vastuussa vain sen varmistamisesta, että kyseisiä ohjeita noudatetaan kansallisessa tilastolaitoksessa; ja
- h) he edustavat kansallista tilastojärjestelmäänsä Euroopan tilastojärjestelmässä.

3. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että muut kansalliset viranomaiset, jotka vastaavat Euroopan tilastojen kehittämisestä, tuottamisesta ja jakelusta, suorittavat kyseiset tehtävät kansallisen tilastolaitoksen pääjohtajan laatimien kansallisten ohjeiden mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisten tilastolaitosten pääjohtajien ja tapauksen mukaan muiden Euroopan tilastoja tuottavien kansallisten viranomaisten tilastotoiminnan johtajien palvelukseenottoa ja nimityksiä koskevat menettelyt ovat avoimia ja perustuvat yksinomaan ammatillisiin kriteereihin. Näillä menettelyillä on varmistettava yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattaminen, erityisesti sukupuolten tasa-arvon osalta. Kansallisten tilastolaitosten pääjohtajien irtisanomista tai toisiin tehtäviin siirtoa koskevat syyt eivät saa vaarantaa ammatillista riippumattomuutta.

5. Kukin jäsenvaltio voi perustaa kansallisen elimen, joka varmistaa Euroopan tilastojen tuottajien ammatillisen riippumattomuuden. Kansallisten tilastolaitosten pääjohtajat ja tapauksen mukaan muiden Euroopan tilastoja tuottavien kansallisten viranomaisten tilastotoiminnan johtajat voivat ottaa vastaan neuvoja kyseisiltä elimiltä. Kyseisten elinten jäsenten palvelukseenottoa, siirtoa ja irtisanomista koskevien menettelyjen on oltava avoimia ja perustuttava yksinomaan ammatillisiin kriteereihin. Näillä menettelyillä on varmistettava yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattaminen, erityisesti sukupuolten tasa-arvon osalta.”

4) Korvataan 6 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Unionin tasolla komissio (Eurostat) toimii riippumattomasti varmistaessaan, että Euroopan tilastot tuotetaan vahvistettujen sääntöjen ja tilastoperiaatteiden mukaisesti.

3. Komissio (Eurostat) koordinoi unionin toimielinten ja elinten tilastotoimia erityisesti tietojen johdonmukaisuuden ja laadun varmistamiseksi ja raportoinnista aiheutuvan rasitteen minimoimiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyssä pöytäkirjassa N:o 4 olevan 5 artiklan soveltamista. Tätä varten komissio (Eurostat) voi kutsua minkä tahansa unionin toimielimen tai elimen kuultavaksi tai tekemään yhteistyötä kanssaan menetelmien ja järjestelmien kehittämiseksi tilastotarkoituksia varten niiden omalla toimialalla. Kunkin tällaisen toimielimen tai elimen, joka ehdottaa tilastojen tuottamista, on kuultava komissiota (Eurostatia) ja otettava sen kyseisessä tapauksessa mahdollisesti antamat suositukset huomioon.”

5) Lisätään artikla seuraavasti:

”6 a artikla

Komission (Eurostatin) pääjohtaja

1. Eurostat on unionin tilastoviranomainen ja komission pääosasto. Sitä johtaa pääjohtaja.

2. Komissio varmistaa, että Eurostatin pääjohtajan palvelukseenottoa koskeva menettely on avoin ja perustuu ammatillisiin kriteereihin. Menettelyllä on varmistettava yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattaminen, erityisesti sukupuolten tasa-arvon osalta.

3. Pääjohtajalla on yksinomainen vastuu päättää prosesseista, tilastollisista menetelmistä, standardeista ja menettelyistä sekä julkaistavien tilastojen ja julkistusten sisällöstä ja aikataulusta kaikkien Eurostatin tuottamien tilastojen osalta. Pääjohtajan on tilastotehtäviä hoitaessaan toimittava riippumattomasti eikä hän saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita mitään unionin toimielimeltä tai elimeltä, hallitukselta taikka muulta laitokselta, elimeltä tai virastolta.

4. Eurostatin pääjohtaja on vastuussa Eurostatin tilastotoimista. Eurostatin pääjohtajan on tultava välittömästi komission suorittaman nimityksen jälkeen ja sen jälkeen vuosittain tilastovuoropuhelun yhteydessä Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan kuultavaksi keskustelemaan tilastoalan hallinnointia, menetelmiä ja tilastojen kehittämistä koskevista kysymyksistä. Eurostatin pääjohtajan on julkaistava vuosikertomus.”

6) Lisätään 11 artiklaan kohdat seuraavasti:

”3. Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat kaikki tarpeelliset toimenpiteet, jotta luottamus Euroopan tilastoihin säilyy. Tätä varten tilastojen luotettavuutta koskevien jäsenvaltioiden ja komission sitoumusten, jäljempänä ’sitoumukset’, tarkoituksena on varmistaa yleisön luottamus Euroopan tilastoihin sekä edistyminen käytäntöihin sisältyvien tilastoperiaatteiden täytäntöönpanossa. Sitoumuksiin sisältyy erityisiä toimintapoliittisia sitoumuksia, joilla tapauksen mukaan parannetaan tai ylläpidetään käytäntöjen täytäntöönpanon edellytyksiä, ja niiden ohessa julkaistaan yleistajuinen tiivistelmä.

4. Komissio seuraa jäsenvaltioiden sitoumuksia säännöllisesti jäsenvaltioiden lähettämien vuosikertomusten perusteella, ja sitoumuksia päivitetään tarvittaessa.

Jollei sitoumusta ole julkaistu viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2017, jäsenvaltion on toimitettava komissiolle ja julkaistava edistymiskertomus, joka koskee käytäntöjen täytäntöönpanoa ja tapauksen mukaan sitoumuksen vahvistamiseksi toteutettuja toimia. Näitä edistymiskertomuksia on päivitettävä määräajoin, vähintään joka toinen vuosi sen jälkeen, kun ne on ensimmäisen kerran julkaistu.

Komissio raportoi julkaistuista sitoumuksista ja tapauksen mukaan edistymiskertomuksista Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2018 ja joka toinen vuosi sen jälkeen.

5. Euroopan tilastohallinnonin neuvoo-antava lautakunta, jäljempänä 'lautakunta', seuraa säännöllisesti komission vahvistamaa sitoumusta. Lautakunta sisällyttää sitoumuksen täytäntöönpanoa koskevan arviointinsa Euroopan parlamentille ja neuvostolle Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 235/2008/EY (*) mukaisesti toimitettavaan vuosikertomukseen. Lautakunta raportoi Euroopan parlamentille ja neuvostolle sitoumuksen täytäntöönpanosta viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2018.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 235/2008/EY, tehty 11 päivänä maaliskuuta 2008, Euroopan tilastohallinnonin neuvoo-antavan lautakunnan perustamisesta (EUVL L 73, 15.3.2008, s. 17)."

7) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

"2. Erityisistä laatuvaatimuksista, kuten tilastotuotannon tavoitearvoista ja vähimmäisstandardeista, voidaan myös säätää alakohtaisessa lainsäädännössä.

Jotta voidaan varmistaa 1 kohdassa säädettyjen laatuksiteerien yhdenmukainen soveltaminen tietoihin, jotka kuuluvat alakohtaisen lainsäädännön soveltamisalaan tietyillä tilastoaloilla, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan alakohtaisen lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien laaturaporttien yksityiskohtaiset järjestelyt, rakenne ja jaksoittaisuus. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostatille) raportit toimitettujen tietojen laadusta, mukaan lukien tietojen tarkkuutta koskevat mahdolliset epäilyksensä. Komissio (Eurostat) arvioi toimitettujen tietojen laadun asianmukaisen analyysin perusteella sekä laatii ja julkaisee raportteja ja tiedonantoja Euroopan tilastojen laadusta."

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"4. Avoimuuden lisäämiseksi komissio (Eurostat) julkaisee tarvittaessa arvionsa Euroopan tilastoja varten toimitettujen kansallisten tietojen laadusta.

5. Jos alakohtaisessa lainsäädännössä säädetään tilastotietoja väärentäville jäsenvaltioille määrättävistä sakoista, komissio voi perussopimusten ja tällaisen alakohtaisen lainsäädännön mukaisesti käynnistää ja suorittaa tarpeen mukaan tutkimuksia, tarvittaessa myös paikan päällä tehtäviä tarkastuksia, sen selvittämiseksi, onko tällainen väärentäminen ollut merkittävää ja tarkoituksellista vai vakavasta laiminlyönnistä johtuvaa."

8) Korvataan 13 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Euroopan tilasto-ohjelmassa esitetään Euroopan tilastojen kehittämistä, tuottamista ja jakelua koskevat puitteet, pääasialliset alat ja suunniteltujen toimien tavoitteet ajaksi, joka vastaa monivuotista rahoituskehystä. Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät sen. Sen vaikutus ja kustannustehokkuus arvioidaan käyttäen riippumattomien asiantuntijoiden panosta."

9) Korvataan 14 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää väliaikaisista suorista tilastotoimista sillä edellytyksellä, että

a) toimi ei edellytä tietojen keruuta yli kolmen viitevuoden ajalta;

b) tiedot ovat jo saatavilla tai ne on mahdollista saada asiasta vastaavilta kansallisilta tilastolaitoksilta ja muilta kansallisilta viranomaisilta tai ne voidaan saada suoraan käyttäen asianmukaisia otoksia tilastoinnin perusjoukon havainnoimiseen unionin tasolla riittävällä koordinoinnilla kansallisten tilastolaitosten ja muiden kansallisten viranomaisten kanssa; ja

- c) unioni suorittaa rahoitusosuuksia kansallisille tilastolaitoksille ja muille kansallisille viranomaisille niille aiheutuneiden lisäkustannusten kattamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 (*) mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1)."

- 10) Korvataan 17 artikla seuraavasti:

"17 artikla

Vuotuinen työohjelma

Komissio esittää viimeistään 30 päivänä huhtikuuta ESS-komitealle vuotuisen työohjelmansa seuraavaksi vuodeksi.

Jokaista vuotuista työohjelmaa laatiessaan komissio varmistaa tehokkaan ensisijaisten toimintakohteiden valinnan, mihin kuuluu tilastotyön ensisijaisten toimintakohteiden sekä määrärahojen jakamisen uudelleentarkastelu ja niistä raportointi. Komissio ottaa ESS-komitean huomautukset mahdollisimman tarkoin huomioon. Jokaisen työohjelman on perustuttava Euroopan tilasto-ohjelmaan, ja siitä on käytävä erityisesti ilmi:

- a) toimet, joita komissio pitää ensisijaisina ottaen huomioon unionin politiikan tarpeet, kansallisen ja unionin rahoitustilanteen sekä vastaamisesta aiheutuvan rasitteen;
- b) aloitteet, jotka koskevat ensisijaisten toimintakohteiden, negatiiviset painopistealueet mukaan luettuina, uudelleentarkastelua ja sekä tietojen toimittajille että tilastojen laatijoille aiheutuvan rasitteen vähentämistä; ja
- c) menettelytavat ja kaikki oikeudelliset välineet, joita komissio suunnittelee vuotuisen työohjelman täytäntöönpanemiseksi."

- 11) Lisätään artikla seuraavasti:

"17 a artikla

Pääsy hallinnollisiin rekistereihin, niiden käyttö ja integrointi

1. Vastaajille aiheutuvan rasitteen vähentämiseksi kansallisilla tilastolaitoksilla, 4 artiklassa tarkoitetuilla muilla kansallisilla viranomaisilla ja komissiolla (Eurostatilla) on viipymättä ja maksutta pääsy kaikkiin hallinnollisiin rekistereihin, samoin kuin niiden käyttöoikeus, sekä oikeus integroida nämä hallinnolliset rekisterit tilastoihin siinä laajuudessa kuin se on tarpeen Euroopan tilasto-ohjelmassa 1 artiklan mukaisesti määriteltyjen Euroopan tilastojen kehittämiseksi, tuottamiseksi ja jakelemiseksi.

2. Kansallisia tilastolaitoksia ja komissiota (Eurostatia) on kuultava muiden elinten rakentamien ja ylläpitämien hallinnollisten rekistereiden alkusuunnittelusta, myöhemmästä kehittämisestä ja lakkauttamisesta ja niitä on pyydyttävä osallistumaan siihen, jotta edistetään näiden rekisterien jatkokäyttöä Euroopan tilastojen tuottamiseksi. Niitä on pyydyttävä osallistumaan standardointitoimiin, jotka liittyvät Euroopan tilastojen tuottamisen kannalta merkityksellisiin hallinnollisiin rekistereihin.

3. Kansallisten tilastolaitosten, muiden kansallisten viranomaisten ja komission (Eurostatin) pääsy ja osallistuminen 1 ja 2 kohdan nojalla on rajattu hallinnollisiin rekistereihin, jotka kuuluvat niiden oman julkishallinnon piiriin.

4. Hallinnollisiin rekistereihin, jotka niiden omistajat antavat kansallisten tilastolaitosten, muiden kansallisten viranomaisten ja komission (Eurostatin) käyttöön käytettäväksi Euroopan tilastojen laatimista varten, on liitettävä asiaa koskevat metatiedot.

5. Kansallisten tilastolaitosten ja hallinnollisten rekistereiden omistajien on perustettava tarvittavat yhteistyömekanismit."

12) Korvataan 20 artiklan 4 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Kansallisten tilastolaitosten, muiden kansallisten viranomaisten ja komission (Eurostatin) on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että salassapidettävien tietojen fyysisen ja loogisen suojauksen turvaamista koskevat periaatteet ja ohjeet yhdenmukaistetaan. Komissio varmistaa tällaisen yhdenmukaistamisen täytäntöönpanosäädöksin tätä asetusta täydentämättä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

13) Korvataan 23 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä käyttöoikeutta unionin tasolla koskevat järjestelyt, säännöt ja edellytykset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

14) Kumotaan 24 artikla.

15) Korvataan 26 artikla seuraavasti:

”26 artikla

Tilastosalaisuuden rikkominen

Jäsenvaltiot ja komissio ryhtyvät tarpeellisiin toimenpiteisiin tilastosalaisuuden rikkomisten ehkäisemiseksi ja seuraamusten määräämiseksi tällaisten rikkomisten johdosta. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.”

16) Korvataan 27 artikla seuraavasti:

”27 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa ESS-komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

2 artikla

Voimaantulo

Tämä asetusta tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 29 päivänä huhtikuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2015/760,**annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015,****eurooppalaisista pitkäaikaissijoitusrahastoista****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Pitkäaikainen rahoitus on keskeinen väline, jonka avulla Euroopan talous pääsee Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun sekä korkean työllisyyden ja kilpailukyvyn tielle ja jonka avulla voidaan rakentaa tulevaisuuden taloutta siten, että se on kestävä ja vähemmän altis järjestelmäriskille. Eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot (ELTIF-rahastot) tarjoavat pitkäaikaista rahoitusta erilaisiin infrastruktuurihankkeisiin, listaamattomille yrityksille tai listautuneille pienille ja keskisuurille yrityksille, jäljempänä 'pk-yritykset', jotka laskevat liikkeeseen oman pääoman ehtoisia instrumentteja tai velkainstrumentteja, joille ei ole helposti yksilöitävää ostajaa. Tarjoamalla rahoitusta tällaisiin hankkeisiin, eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot vaikuttavat myönteisesti unionin reaalitalouden rahoitukseen ja sen politiikkojen täytäntöönpanoon.
- (2) Kysyntäpuolella eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot voivat tarjota vakaan tulovirran eläkkeiden hallinnoijille, vakuutusyhtiöille, säätiöille, kunnille ja muille yhteisöille, joilla on säännöllisiä ja toistuvia vastuita maksettavinaan ja jotka hakevat pitkän aikavälin tuottoa hyvin säännellyissä rakenteissa. Vaikka eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot ovat vähemmän likvidejä kuin siirtokelpoisiin arvopapereihin tehtävät sijoitukset, ne voivat tarjota vakaan tulovirran yksittäisille sijoittajille, jotka luottavat säännölliseen kassavirtaan, jonka eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto voi tuottaa. Eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot voivat myös tarjota ajan mittaan hyvät mahdollisuudet pääoman karttumiseen sijoittajille, joilla ei ole vakaata tulovirtaa.
- (3) Rahoitusta voi olla niukasti saatavilla sellaisiin hankkeisiin kuin liikenteen infrastruktuuri, kestävä energian tuotanto tai jakelu, sosiaalinen infrastruktuuri (asunnot tai sairaalat), luonnonvarojen ja energian käyttöä vähentävien uusien tekniikoiden ja järjestelmien käyttöönotto tai pk-yritysten kasvun vauhdittaminen. Kuten finanssikriisi on osoittanut, pankkirahoituksen täydentäminen laajemmalla valikoimalla rahoituslähteitä, jotka parantavat pääomamarkkinoiden dynaamisuutta, voisi auttaa poistamaan rahoitusvajetta. Eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot voivat olla keskeisessä asemassa tältä osin ja tuoda käyttöön pääomaa myös houkuttelemalla kolmansien maiden sijoittajia.
- (4) Tämän asetuksen tavoitteena on lisätä reaalitalouteen tehtäviä eurooppalaisia pitkäaikaissijoituksia. Pitkäaikaissijoitukset hankkeisiin, yrityksiin ja infrastruktuuriin kolmansissa maissa voivat myös tuoda pääomaa eurooppalaisiin pitkäaikaissijoitusrahastoihin ja siten hyödyttää Euroopan taloutta. Tämän vuoksi tällaisia sijoituksia ei olisi estettävä.
- (5) Jollei eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja koskevista säännöistä säädettäisi asetuksella, kansallisella tasolla saatettaisiin toteuttaa erilaisia toimenpiteitä, jotka olisivat omiaan aiheuttamaan sijoituksia suojaavien toimenpiteiden välisistä eroista johtuvia kilpailun vääristymiä. Sijoitussalkun koostumusta, hajauttamista ja hyväksyttäviä omaisuuseriä, erityisesti hyödykkeisiin kohdistuvia sijoituksia, koskevat erilaiset kansalliset vaatimukset luovat esteitä listaamattomiin yrityksiin ja reaaliomaisuuseriin keskittyvien sijoitusrahastojen rajatylittävälle markkinoinnille, koska sijoittajat eivät voi helposti vertailla niille tarjottavia sijoitusmahdollisuuksia.

⁽¹⁾ EUVL C 67, 6.3.2014, s. 71.

⁽²⁾ EUVL C 126, 26.4.2014, s. 8.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. maaliskuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 20. huhtikuuta 2015.

Toisistaan poikkeavat kansalliset vaatimukset aiheuttavat vaihtelua myös sijoittajansuojan tasossa. Lisäksi erot kansallisissa vaatimuksissa, jotka koskevat sijoitustekniikoita, kuten sallittua lainanottoa, johdannaisinstrumenttien käyttöä taikka lyhyeksi myyntiin tai arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin sovellettavia sääntöjä, aiheuttavat vaihtelua sijoittajansuojan tasossa. Lunastusta tai pitoaikoja koskevat erilaiset kansalliset vaatimukset haittaavat listaamattomiin omaisuuseriin sijoittavien rahastojen myyntiä valtioiden rajojen yli. Nämä erot lisäävät oikeudellista epävarmuutta ja voivat siten heikentää tällaisiin rahastoihin sijoittamista harkitsevien sijoittajien luottamusta ja kaventaa sijoittajien mahdollisuuksia tehdä tosiasiallisesti valintoja erilaisten pitkän aikavälin sijoitusmahdollisuuksien välillä. Tämän vuoksi asianmukainen oikeusperusta tälle asetukselle on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla, sellaisena kuin sitä on tulkittu Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä.

- (6) Yhtenäiset säännöt ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että eurooppalaisilla pitkäaikaissijoitusrahastoilla on johdonmukainen ja vakaa tuoteprofiili koko unionissa. Jotta voidaan erityisesti varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja sijoittajansuojan korkea taso, on tarpeen vahvistaa yhtenäiset säännöt eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen toiminnasta, erityisesti niiden sijoitussalkun koostumuksesta ja sijoitusinstrumenteista, joita ne voivat käyttää ottaakseen positioita pitkäaikaisissa omaisuuserissä, kuten listattujen pk-yritysten ja listaamattomien yritysten liikkeeseen laskemissa oman pääoman ehtoisissa instrumenteissa tai velkainstrumenteissa ja reaaliomaisuuserissä. Eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen sijoitussalkkua koskevat yhtenäiset säännöt ovat tarpeen myös sen varmistamiseksi, että eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot, joiden tavoitteena on tuottaa säännöllisiä tuloja, pitävät yllä hajautettua sijoitusomaisuussalkkua, joka soveltuu kassavirran säilyttämiseen säännöllisenä. Eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot ovat ensimmäinen askel kohti yhdenmukaisen sisämarkkinoiden luomista sellaisen pääoman hankkimista varten, joka voidaan ohjata Euroopan talouteen tehtäviin pitkäaikaissijoituksiin. Pitkäaikaissijoitusten sisämarkkinoiden moitteeton toiminta edellyttää, että komissio jatkaa sellaisten mahdollisten esteiden arviointia, jotka saattavat haitata pitkäaikaisen pääoman hankkimista valtioiden rajojen yli, mukaan luettuina tällaisten sijoitusten verotuskohtelusta johtuvat esteet.
- (7) On olennaisen tärkeää varmistaa, että sääntöjä, jotka koskevat eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen toimintaa sekä erityisesti niiden sijoitussalkun koostumusta ja sijoitusinstrumentteja, joita ne voivat käyttää, sovelletaan suoraan eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen hoitajiin, ja sen vuoksi nämä uudet säännöt on annettava asetuksen muodossa. Näin myös varmistetaan yhtenäiset edellytykset nimityksen "eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto (ELTIF)" käytölle estämällä toisistaan poikkeavien kansallisten vaatimusten käyttöönotto. Eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen hoitajien olisi noudatettava samoja sääntöjä koko unionin alueella, jotta voidaan kasvattaa sijoittajien luottamusta eurooppalaisiin pitkäaikaissijoitusrahastoihin ja varmistaa "eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto (ELTIF)" -nimityksen luotettavuus pysyvästi. Yhtenäisten sääntöjen hyväksymisellä vähennetään samalla eurooppalaisiin pitkäaikaissijoitusrahastoihin sovellettavien sääntelyvaatimusten monimutkaisuutta. Yhtenäisten sääntöjen avulla alennetaan lisäksi kustannuksia, joita rahastonhoitajille aiheutuu listattuihin ja listaamattomiin yrityksiin ja vastaaviin reaaliomaisuusluokkiin sijoittavia rahastoja koskevien erilaisten kansallisten vaatimusten noudattamisesta. Tämä koskee erityisesti eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen hoitajia, jotka haluavat hankkia pääomaa muista maista. Yhtenäisten sääntöjen hyväksymisellä myös edistetään kilpailun vääristymien poistamista.
- (8) Eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja koskevat uudet säännöt liittyvät läheisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2011/61/EU⁽¹⁾, koska se muodostaa unionissa oikeudellisen kehyksen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitoa ja markkinointia varten. Määritelmän mukaan eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot ovat unioniin sijoittautuneita vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja, joita hoitavat vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat, joille on myönnetty toimilupa direktiivin 2011/61/EU mukaisesti.
- (9) Koska direktiivissä 2011/61/EU vahvistetaan myös kolmansiin maihin sovellettava vaiheittainen järjestelmä, jolla säännellään unionin ulkopuolelle sijoittautuneita vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia ja unionin ulkopuolelle sijoittautuneita vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja, eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja koskevien uusien sääntöjen soveltamisala on suppeampi uuden pitkäaikaisen sijoitustuotteen eurooppalaisen ulottuvuuden korostamiseksi. Näin ollen ainoastaan direktiivin 2011/61/EU määritelmän mukaisesta unioniin sijoittautuneesta vaihtoehtoisesta sijoitusrahastosta voisi tulla eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto ja vain siinä tapauksessa, että sitä hoitaa unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja, jolle on myönnetty toimilupa direktiivin 2011/61/EU mukaisesti.
- (10) Eurooppalaisiin pitkäaikaissijoitusrahastoihin sovellettavien uusien sääntöjen olisi perustuttava olemassa olevaan sääntelykehykseen, joka on perustettu direktiivillä 2011/61/EU ja sen täytäntöönpanosäädöksillä. Tämän vuoksi eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja koskevia tuotesääntöjä olisi sovellettava olemassa olevassa unionin oikeudessa vahvistettujen sääntöjen rinnalla. Eurooppalaisiin pitkäaikaissijoitusrahastoihin olisi erityisesti sovellettava direktiivissä 2011/61/EU vahvistettuja rahaston hoitoa ja markkinointia koskevia sääntöjä. Myös direktiivissä 2011/61/EU vahvistettuja palvelujen rajatylittävää tarjoamista ja sijoittautumisvapautta koskevia sääntöjä olisi sovellettava vastaavasti eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen rajatylittävään toimintaan. Niitä olisi täydennettävä erityisillä markkinointisäännöillä, joita sovelletaan eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen rajatylittävään markkinointiin sekä yksityissijoittajille että ammattimaisille sijoittajille kaikkialla unionissa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

- (11) Yhtenäisiä sääntöjä olisi sovellettava kaikkiin unioniin sijoittautuneisiin vaihtoehtoisin sijoitusrahastoihin, jotka haluavat markkinoida itseään eurooppalaisina pitkäaikaissijoitusrahastoina. Näiden sääntöjen ei olisi oltava velvoittavia unioniin sijoittautuneille vaihtoehtoisille sijoitusrahastoille, jotka eivät halua markkinoida itseään eurooppalaisina pitkäaikaissijoitusrahastoina ja jotka siten myös hyväksyvät sen, että ne eivät hyödy mainituista säännöistä johtuvista eduista. Siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyrityksiä) ja unionin ulkopuolelle sijoittautuneita vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja ei olisi voitava markkinoida eurooppalaisina pitkäaikaissijoitusrahastoina.
- (12) Jotta varmistetaan, että eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot noudattavat toimintaansa koskevia yhdenmukaistettuja sääntöjä, on tarpeen edellyttää, että toimivaltaiset viranomaiset myöntävät toimiluvan eurooppalaisille pitkäaikaissijoitusrahastoille. Direktiivissä 2011/61/EU säädettyjä vaihtoehtoisien sijoitusrahastojen hoitajien yhdenmukaistettuja toimilupa- ja valvontamenettelyjä olisi sen vuoksi täydennettävä erityisellä eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen toimilupamenettelyllä. Olisi otettava käyttöön menettelyt sen varmistamiseksi, että vain direktiivin 2011/61/EU mukaisesti toimiluvan saaneet unioniin sijoittautuneet vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat, joilla on valmiudet hoitaa eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja, voivat hoitaa eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja. Olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot pystyvät noudattamaan toimintaansa koskevia yhdenmukaistettuja sääntöjä. Jos eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoja hoidetaan sisäisesti eikä ulkopuolista vaihtoehtoisien sijoitusrahastojen hoitajaa ole nimetty, olisi sovellettava erityistä toimilupamenettelyä.
- (13) Koska unioniin sijoittautuneilla vaihtoehtoisilla sijoitusrahastoilla voi olla erilaisia oikeudellisia muotoja, jotka eivät välttämättä anna niille oikeushenkilöllisyyttä, olisi säännöksiä, joissa eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen edellytetään toteuttavan toimia, tulkittava siten, että ne viittaavat eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajaan tapauksissa, joissa eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto on perustettu unioniin sijoittautuneeksi vaihtoehtoiseksi sijoitusrahastoksi, joka ei voi toimia yksinään, koska sillä ei ole omaa oikeushenkilöllisyyttä.
- (14) Jotta voidaan varmistaa, että eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot tavoittelevat pitkäaikaisia sijoituksia ja auttavat rahoittamaan unionin talouden kestävää kasvua, eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen salkkua koskevissa säännöissä olisi edellytettävä niiden omaisuusluokkien selkeää yksilöintiä, joihin eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot voivat sijoittaa, ja niiden edellytysten yksilöintiä, joiden täyttyessä mainitut omaisuusluokat olisi katsottava hyväksyttäviksi. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston olisi sijoitettava vähintään 70 prosenttia pääomastaan hyväksyttäviin sijoitusomaisuuseriin. Eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen koskemattomuuden varmistamiseksi on myös suotavaa kieltää eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja toteuttamasta tiettyjä rahoitustoimia, jotka saattavat vaarantaa niiden sijoitusstrategian ja -tavoitteet aiheuttamalla riskejä, jotka eroavat riskeistä, joita pitkäaikaisiin sijoituksiin tähtäävään rahastoon voidaan odottaa kohdistuvan. Jotta voidaan varmistaa pääpainon asettaminen selkeästi pitkäaikaisiin sijoituksiin, mikä voi olla hyödyllistä sellaisten yksityissijoittajien tapauksessa, jotka ovat tottuneita vähemmän tavanomaisiin sijoitusstrategioihin, eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston ei olisi voitava sijoittaa johdannaisinstrumentteihin muutoin kuin sen omiin sijoituksiin liittyvien riskien suojaamista varten. Hyödykkeiden ja johdannaisinstrumenttien, jotka antavat kyseisiin hyödykkeisiin liittyviä epäsuoria vastuita, likvidin luonteen vuoksi hyödykkeisiin kohdistuvat sijoitukset eivät edellytä sijoittajan pitkäaikaista sitoutumista, ja sen vuoksi niiden ei olisi kuuluttava hyväksyttäviin sijoitusomaisuuseriin. Nämä perustelut eivät koske sellaiseen infrastruktuuriin tai sellaisiin yrityksiin tehtäviä sijoituksia, jotka liittyvät hyödykkeisiin tai joiden arvonekehitys on epäsuorasti kytköksissä hyödykkeiden arvonekehitykseen; tällaisia ovat esimerkiksi maatilat maataloushyödykkeiden tapauksessa tai voimalaitokset energiahyödykkeiden tapauksessa.
- (15) Pitkäaikaisen sijoituksen määritelmä on laaja. Hyväksyttävät sijoitusomaisuuserät ovat yleensä epälikvidejä, edellyttävät sitoutumista tietyksi ajaksi ja ovat taloudellisen profiilinsa kannalta pitkäaikaisia. Hyväksyttävät sijoitusomaisuuserät eivät sisällä siirtokelpoisia arvopapereita, ja sen vuoksi jälkimarkkinoiden likviditeettiä ei voida käyttää. Ne edellyttävät usein määräaikaisia sitoumuksia, jotka rajoittavat niiden markkinoitavuutta. Koska listatuilla pk-yrityksillä voi kuitenkin olla maksuvalmiusongelmia ja ongelmia päästä jälkimarkkinoille, niitä olisi myös pidettävä vaatimukset täyttävinä salkkuyrityksinä. Eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen kohteena olevien sijoitusten suhdannevaihtelu on luonteeltaan pääosin pitkäaikaista suurien pääomasitoumusten ja tuoton saamisen edellyttämän ajan pituuden vuoksi.
- (16) Eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen olisi voitava sijoittaa muihin omaisuususeriin kuin hyväksyttäviin sijoitusomaisuuseriin, jos se on tarpeen niiden kassavirran hallinnoimiseksi tehokkaasti, mutta vain siinä määrin kuin tämä vastaa eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen pitkän aikavälin sijoitusstrategiaa.
- (17) Hyväksyttävien sijoitusomaisuuserien olisi katsottava sisältävän omistususuudet, kuten oman pääoman ehtoiset tai oman pääoman luonteiset instrumentit, velkainstrumentit vaatimukset täyttävissä salkkuyrityksissä ja vaatimukset täyttävillä salkkuyrityksillä myönnettävät lainat. Niiden olisi sisällettävä myös omistususuudet muissa rahastoissa, jotka keskittyvät sijoittamaan muun muassa listaamattomiin yrityksiin, jotka laskevat liikkeeseen oman pääoman ehtoisia instrumentteja tai velkainstrumentteja, joille ei aina ole helposti yksilöitävää ostajaa. Reaaliomaisuuserissä olevien suorien omistususuuksien olisi myös muodostettava hyväksyttävien omaisuususerien luokka, paitsi jos ne ovat arvopaperistettuja, edellyttäen, että ne tuottavat ennakoitavissa olevan (säännöllisen tai epäsäännöllisen) kassavirran, joka voidaan mallintaa ja arvostaa diskontattujen kassavirtojen arvostusmenetelmää käyttäen. Tällaisia omaisuususeriä voisivat esimerkiksi olla ennakoitavissa olevan tuoton antava sosiaalinen infrastruktuuri,

kuten energia-, liikenne- ja tietoliikenneinfrastruktuuri, sekä koulutus-, terveydenhoito-, sosiaalihuolto- ja teollisuuslaitokset. Sitä vastoin sellaiset omaisuuserät kuin taideteokset, käsikirjoitukset, viinivarastot tai korut eivät olisi hyväksyttäviä, koska ne eivät normaalisti tuota ennakoitavissa olevaa kassavirtaa.

- (18) Hyväksyttävien sijoitusomaisuuserien olisi sisällettävä reaaliomaisuuseriä, joiden arvo on yli 10 000 000 euroa ja jotka tuottavat sosiaalisen ja taloudellisen hyödyn. Tällaisia omaisuuseriä ovat muun muassa infrastruktuuri, teollis- ja tekijänoikeudet, alukset, varusteet, koneet ja laitteet, ilma-alukset ja liikkuva kalusto sekä kiinteä omaisuus. Sijoitukset kaupalliseen omaisuuteen tai asuntoihin olisi sallittava siltä osin kuin niiden tarkoituksena on älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun tai unionin energia-, alue- ja koheesiopolitiikan edistäminen. Tällaiseen kiinteään omaisuuteen tehtävien sijoitusten olisi oltava selkeästi dokumentoituja tavalla, joka osoittaa pitkäaikaisen sitoutumisen kyseiseen omaisuuteen. Tällä asetuksella ei pyritä edistämään keinottelutarkoituksessa tehtäviä sijoituksia.
- (19) Infrastruktuurihankkeet edellyttävät laajuutensa vuoksi suuria määriä pääomaa, joka on pidettävä sijoitettuna pitkiä aikoja. Tällaisia infrastruktuurihankkeita ovat muun muassa julkisten rakennusten infrastruktuuri, kuten koulut, sairaalat tai vankilat, sosiaalinen infrastruktuuri, kuten sosiaalinen asuntotuotanto, liikenteen infrastruktuuri, kuten tiet, joukkoliikennejärjestelmät tai lentokentät, energiainfrastruktuuri, kuten energiaverkot, ilmastomuutokseen sopeutumiseen ja sen hillitsemiseen liittyvät hankkeet, voimalaitokset tai putkistot, vesihuoltoinfrastruktuuri, kuten vedenjakelujärjestelmät, viemäröinti tai kastelujärjestelmät, tietoliikenneinfrastruktuuri, kuten tietoliikenneverkot, ja jätehuoltoinfrastruktuuri, kuten kierrätys- tai keräysjärjestelmät.
- (20) Oman pääoman luonteisten instrumenttien olisi katsottava sisältävän rahoitusinstrumenttityypin, joka on oman ja vieraan pääoman yhdistelmä, jonka tuotot kytketään vaatimukset täyttävän salkkuyrityksen tuottamaan voittoon tai tappioon ja jonka takaisinmaksu maksulaiminlyönnin yhteydessä ei ole täysin taattu. Tällaisiin instrumentteihin sisältyy monenlaisia rahoitusinstrumentteja, kuten pääomalainat, äänettömät osakkuudet, osakkuuslainat, voitto-osuus oikeudet, vaihtovelkakirjalainat ja optiolainat.
- (21) Nykyisten liiketoimintakäytäntöjen mukaisesti eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen olisi voitava ostaa vaatimukset täyttävän salkkuyrityksen olemassa olevia osakkeita asianomaisen yrityksen olemassa olevilta osakkeenomistajilta. Mahdollisimman kattavien varainhankintamahdollisuuksien varmistamiseksi olisi lisäksi sallittava sijoitukset muihin eurooppalaisiin pitkäaikaissijoitusrahastoihin, eurooppalaisiin riskipääomarahastoihin (EuVECA), joita säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 345/2013⁽¹⁾, ja eurooppalaisiin yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneisiin rahastoihin (EuSEF), joita säännellään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 346/2013⁽²⁾. Vaatimukset täyttäviin salkkuyrityksiin tehtyjen sijoitusten laimenemisvaikutuksen välttämiseksi eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen olisi sallittava sijoittaa vain muihin eurooppalaisiin pitkäaikaissijoitusrahastoihin, eurooppalaisiin riskipääomarahastoihin ja eurooppalaisiin yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneisiin rahastoihin edellyttäen, että nämä eivät ole itse sijoittaneet yli 10 prosentin osuutta pääomastaan muihin eurooppalaisiin pitkäaikaissijoitusrahastoihin.
- (22) Rahoitusalan yritysten käyttö voi olla tarpeen, jotta voidaan yhdistää ja organisoida eri sijoittajien rahoitusosuudet infrastruktuurihankkeissa, mukaan lukien julkiset investoinnit. Sen vuoksi eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen olisi sallittava sijoittaa hyväksyttäviin sijoitusomaisuuseriin rahoitusalan yritysten avulla, kunhan kyseiset yritykset keskittyvät pitkäaikaisten hankkeiden rahoittamiseen ja pk-yritysten kasvuun.
- (23) Listaamattomilla yrityksillä voi olla vaikeuksia päästä pääomamarkkinoille sekä rahoittaa kasvua ja toimintansa laajentamista. Pääomaosuuksina tai lainoina otettava yksityinen rahoitus on tyypillinen keino hankkia rahoitusta. Koska tällaiset rahoitusinstrumentit ovat luonteeltaan pitkäaikaisia sijoituksia, ne edellyttävät pitkäjänteistä eli kärsivällistä pääomaa, jota eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot voivat tarjota. Lisäksi listatuilla pk-yrityksillä on usein huomattavia esteitä pitkän aikavälin rahoituksen hankkimisessa, ja eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot voivat toimia arvokkaana vaihtoehtoisena rahoituksen lähteenä.
- (24) Tässä asetuksessa tarkoitettujen pitkäaikaisten omaisuusluokkien olisi sen vuoksi sisällettävä listaamattomat yritykset, jotka laskevat liikkeeseen oman pääoman ehtoisia instrumentteja tai velkainstrumentteja, joille ei ehkä ole helposti yksilöitävää ostajaa, ja listatut yritykset, joiden markkina-arvo on enintään 500 000 000 euroa.
- (25) Jos eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitaja omistaa osuuden salkkuyrityksessä, rahastonhoitaja on vaarassa asettaa omat etunsa eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston sijoittajien etujen edelle. Tällaisten eturistiriitojen välttämiseksi ja hyvän ohjaus- ja hallintotavan varmistamiseksi eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston olisi sijoitettava vain sellaisiin omaisuuseriin, joihin eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajalla ei ole yhteyttä, paitsi jos eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto investoi eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan hoitamiin muiden eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen, eurooppalaisten riskipääomarahastojen ja eurooppalaisten yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneiden rahastojen osuuksiin tai osakkeisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 345/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, eurooppalaisista riskipääomarahastoista (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 346/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, eurooppalaisista yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneista rahastoista (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 18).

- (26) Jotta eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen hoitajilla olisi tietty liikkumavara rahastojensa sijoittamisessa, kaupankäynti muilla omaisuuserillä kuin pitkäaikaisilla sijoituksilla olisi sallittava siten, että asianomaisten omaisuuserien osuus eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston pääomasta on enintään 30 prosenttia.
- (27) Eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen riskinoton rajoittamiseksi on olennaista hillitä vastapuoliriskiä asettamalla eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen salkuille selkeitä hajauttamisvaatimuksia. Kaikkiin OTC-johdannaisiin olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 648/2012 ⁽¹⁾.
- (28) Jotta sijoituksen tekävää eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa voidaan estää käyttämästä huomattavaa vaikutusvaltaa toisen eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston tai liikkeeseen laskevan elimen hoitoon nähden, on tarpeen estää eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa keskittämästä kohtuutonta määrää varoja samaan sijoitukseen.
- (29) Jotta eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen hoitajilla olisi mahdollisuus hankkia lisäpääomaa rahaston toiminta-ajan kuluessa, niiden olisi voitava ottaa rahalainoja siten, että rahalainojen osuus eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston pääoman arvosta on enintään 30 prosenttia. Tämän on tarkoitus tuottaa sijoittajille lisätuottoa. Valuuttapoikkeamien riskin poistamiseksi eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen olisi lainattava vain valuuttaa, jonka määräisenä eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitaja odottaa hankkivansa omaisuuserän. Varjopankkitoimintaan liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston ottamaa rahalainaa ei olisi käytettävä lainojen myöntämiseen vaatimukset täyttävälle salkkuyrityksille.
- (30) Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston sijoitusten pitkäaikaisuuden ja epälikvidin luonteen vuoksi eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajilla olisi oltava riittävästi aikaa soveltaa sijoitusrajoja. Sijoitusrajojen täytäntöönpanon edellyttämässä ajassa olisi otettava huomioon sijoitusten erityispiirteet ja ominaisuudet, mutta sen pituus saisi kuitenkin olla enintään viisi vuotta siitä, kun eurooppalaiselle pitkäaikaissijoitusrahastolle on myönnetty toimilupa, tai eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-ajan puolivälissä sen mukaan, kumpi on aiemmin.
- (31) Eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot on salkkuprofilinsa ja pitkäaikaisiin omaisuusluokkiin keskittymisensä vuoksi tarkoitettu kanavoimaan yksityisiä säästöjä Euroopan talouteen. Eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot nähdään myös sijoitusvälineinä, joilla Euroopan investointipankkiryhmä voi kanavoida eurooppalaisille infrastruktuureille tai pk-yrityksille tarkoitettua rahoitustaan. Tällä asetuksella eurooppalaisista pitkäaikaissijoitusrahastoista muodostetaan yhdistetty investointiväline, jolla vastataan Euroopan investointipankkiryhmän tavoitteeseen edistää pitkäaikaissijoitusten sisämarkkinoiden tasapainoista ja vakaata kehitystä unionin edun mukaisesti. Koska eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot keskittyvät pitkäaikaisiin omaisuusluokkiin, ne voivat täyttää niille asetetun tehtävän ja toimia ensisijaisena välineenä 26 päivänä marraskuuta 2014 annetussa komission tiedonannossa esitetyn eurooppalaisen investointisuunnitelman toteuttamisessa.
- (32) Komission olisi asetettava etusijalle kaikkien eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen esittämien Euroopan investointipankin (EIP) rahoitusta koskevien hakemusten käsittelyprosessinsa ja virtaviivaistettava niitä. Komission olisi sen vuoksi virtaviivaistettava niiden lausuntojen tai kannanottojen antamista, jotka koskevat eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen hakemuksia EIP:n rahoituksen saamiseksi.
- (33) Lisäksi jäsenvaltioiden sekä alue- ja paikallisviranomaisten etujen mukaista voi olla, että mahdolliset sijoittajat ja yleisö saatetaan tietoisiksi eurooppalaisista pitkäaikaissijoitusrahastoista.
- (34) Huolimatta siitä, että eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot eivät ole velvollisia tarjoamaan lunastusoikeuksia ennen sen toiminta-ajan päättymistä, mikään ei saisi estää eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa hakemasta osuuksien tai osakkeiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla tai monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä, jolloin sijoittajat saavat tilaisuuden myydä osuuksiaan tai osakkeitaan ennen eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen toiminta-ajan päättymistä. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston säännöt tai perustamisasiakirjat eivät saisi estää osuuksien tai osakkeiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla tai monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä, eivätkä ne saisi estää sijoittajia siirtämästä osuuksiaan tai osakkeitaan vapaasti kolmansille osapuolille, jotka haluavat ostaa kyseiset osuudet tai osakkeet. Tällä pyritään edistämään jälkimarkkinoita tärkeänä kauppapaikkana, jolla yksityissijoittajat voivat ostaa ja myydä eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen osuuksia tai osakkeita.
- (35) Vaikka yksittäiset sijoittajat saattavat olla kiinnostuneita sijoittamaan eurooppalaisiin pitkäaikaissijoitusrahastoihin, useimpien pitkäaikaisiin hankkeisiin tehtävien sijoitusten epälikvidi luonne estää eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja tarjoamasta sijoittajilleen säännöllisiä lunastuksia. Yksittäinen sijoittaja sitoutuu luonteenomaisesti tällaisiin omaisuuseriin tehtävään sijoitukseen sijoituksen koko keston ajaksi. Eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen rakenteen olisi sen vuoksi oltava periaatteessa sellainen, etteivät ne tarjoa säännöllisiä lunastuksia ennen eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-ajan päättymistä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastaapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (36) Jotta tarjottaisiin kannustimia sijoittajille, erityisesti yksityissijoittajille, jotka eivät ehkä ole halukkaita kiinnittämään pääomaansa pitkäksi ajaksi, eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen olisi kyettävä tarjoamaan tietyin edellytyksin sijoittajilleen etuaikaisia lunastusoikeuksia. Eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen hoitajille olisi siksi annettava mahdollisuus päättää eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston sijoitusstrategian mukaan, perustavako ne eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja lunastusoikeuksin vai ilman niitä. Jos lunastusoikeusjärjestelmä otetaan käyttöön, kyseiset oikeudet ja niiden pääominaisuudet olisi määriteltävä selkeästi ennalta ja ne olisi ilmoitettava eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa.
- (37) Jotta sijoittajat voivat tosiasiallisesti lunastaa osuutensa tai osakkeensa eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-ajan päättyessä, eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan olisi alettava myydä eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston sijoitussalkun omaisuuseriä hyvissä ajoin sen varmistamiseksi, että sen arvo muutetaan rahaksi asianmukaisesti. Määrittäessään aikataulua sijoitusten säännönmukaiselle purkamiselle eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan olisi otettava huomioon sijoitusten erilaiset eräpäivät ja aika, joka tarvitaan ostajan löytämiseksi omaisuuserille, joihin eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto on sijoittanut. Koska sijoitusrajoja on epätarkoituksenmukaista pitää voimassa sijoitusten realisointijakson aikana, niiden voimassaolon olisi päätyttävä, kun realisointijakso alkaa.
- (38) Jotta laajennetaan yksityissijoittajien mahdollisuuksia sijoittaa eurooppalaisiin pitkäaikaissijoitusrahastoihin, yhteissijoitusyritys voi sijoittaa eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston liikkeeseen laskemiin osuuksiin tai osakkeisiin siltä osin kuin eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston osuudet tai osakkeet ovat hyväksyttäviä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (39) Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston olisi voitava vähentää pääomaansa määräsuhteen mukaisesti, jos se on myynyt jonkin omaisuuseristään, etenkin kun on kyse sijoituksesta infrastruktuuriin.
- (40) Listaamattomia omaisuuseriä, joihin eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto on sijoittanut, saatetaan listata säännellyillä markkinoilla rahaston toiminta-ajan kuluessa. Tällöin omaisuuserät eivät mahdollisesti enää täytä tämän asetuksen mukaista listaamattomuusvaatimusta. Jotta eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen hoitajat voivat purkaa tällaiseen omaisuuserään tehdyn sijoituksen säännönmukaisesti, asianomaiset omaisuuserät voitaisiin ottaa huomioon hyväksyttäviä sijoitusomaisuuseriä koskevan 70 prosentin rajan laskennassa enintään kolmen vuoden ajan.
- (41) Kun otetaan huomioon eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen erityisominaisuudet ja yksityissijoittajat ja ammattimaiset sijoittajat, joille ne on kohdennettu, on tärkeää ottaa käyttöön asianmukaiset avoimuusvaatimukset, jotka antavat mahdollisille sijoittajille valmiudet tehdä tietoon perustuvia arvioita ja olla täysin tietoisia sijoituksiin liittyvistä riskeistä. Direktiivin 2011/61/EU sisältyvien avoimuusvaatimusten noudattamisen lisäksi eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen olisi julkaistava tarjousesite, jonka olisi sisällettävä kaikki tiedot, jotka suljettujen yhteissijoitusyritysten edellytetään julkistavan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ⁽²⁾ ja komission asetuksen (EY) N:o 809/2004 ⁽³⁾ mukaisesti. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1286/2014 ⁽⁴⁾ mukaisen sijoittajalle annettavan avaintietoasiakirjan julkaisemisen olisi oltava pakollista markkinoitaessa eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja yksityissijoittajille. Lisäksi markkinointiasiakirjoissa olisi nimenomaisesti kiinnitettävä huomiota eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston riskiprofiiliin.
- (42) Eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot voivat houkutella sellaisia sijoittajia kuin kuntia, kirkkokuntia, hyväntekeväisyysjärjestöjä ja säätiöitä, joiden olisi voitava pyytää tulla kohdelluiksi ammattimaisina asiakkaina tilanteissa, joissa ne täyttävät Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU ⁽⁵⁾ liitteessä II olevassa II jaksossa säädetyt ehdot.
- (43) Koska eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja ei suunnata pelkästään ammattimaisille sijoittajille vaan myös yksityissijoittajille kaikkialla unionissa, direktiivissä 2011/61/EU vahvistettuihin markkinointivaatimuksiin on tarpeen lisätä tiettyjä lisävaatimuksia sen varmistamiseksi, että yksityissijoittajien suojan taso on riittävä. Tämän

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/71/EY, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 809/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY täytäntöönpanosta esitteiden sisältämien tietojen, esitteiden muodon, viittauksina esitettävien tietojen, julkistamisen ja mainonnan osalta (EUVL L 149, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1286/2014, annettu 26 päivänä marraskuuta 2014, vähittäismarkkinoille tarkoitettuja paketoituja ja vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita (PRIIP-tuotteita) koskevista avaintietoasiakirjoista (EUVL L 352, 9.12.2014, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

vuoksi olisi asetettava saataville järjestelyjä, jotka koskevat merkintöjen tekemistä, maksujen suorittamista osuuksien tai osakkeiden omistajille, osuuksien tai osakkeiden takaisinostoa tai lunastusta ja eurooppalaisilta pitkäaikaissijoitusrahastoilta ja niiden hoitajilta edellytettävien tietojen asettamista saataville. Jotta voidaan lisäksi varmistaa, ettei yksityissijoittajia aseteta epäedulliseen asemaan suhteessa ammattimaisiin sijoittajiin, olisi otettava käyttöön tiettyjä suojatoimia, joita käytetään, kun eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja markkinoidaan yksityissijoittajille. Jos eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen markkinointi tai myynti yksityissijoittajille tapahtuu jakelijan kautta, tällaisen jakelijan olisi täytettävä direktiivin 2014/65/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 600/2014 ⁽¹⁾ asiaankuuluvat vaatimukset.

- (44) Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan tai jakelijan olisi saatava kaikki tarvittavat tiedot yksityissijoittajan tietämyksestä ja kokemuksesta, taloudellisesta tilanteesta, riskinottohalusta, sijoitustavoitteista ja aikahorisontista, jotta se voi arvioida, sopiiko eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto markkinoitavaksi asianomaiselle yksityissijoittajalle, kun otetaan huomioon muun muassa eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-aika ja sijoitusstrategia, jota sen on tarkoitus noudattaa. Lisäksi jos yksityissijoittajille tarjottavan tai myytävän eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-aika on yli kymmenen vuotta, eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan tai jakelijan olisi ilmoitettava selkeästi ja kirjallisesti siitä, että tämä tuote ei ehkä sovellu yksityissijoittajille, jotka eivät kykene ylläpitämään niin pitkäaikaista ja epälikvidiä sitoutumista.
- (45) Kun eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa markkinoidaan yksityissijoittajille, asianomaisen sijoitusrahaston säilytysyhteisön olisi oltava direktiivin 2009/65/EY niiden säännösten mukainen, jotka koskevat säilytysyhteisöinä toimimaan hyväksyttävissä olevia yhteisöjä, sääntöä, jonka mukaan vastuusta vapautuminen ei ole mahdollista, ja varojen uudelleenkäyttöä.
- (46) Yksityissijoittajien suojan vahvistamiseksi tässä asetuksessa säädetään lisäksi, että eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan tai mahdollisen jakelijan olisi soveltuvuustestin suoritettuaan ja annettuaan asianmukaista sijoitusneuvontaa varmistettava niiden yksityissijoittajien osalta, joiden käteistalletuksista ja rahoitusvälineistä, vakuudeksi annettuja rahoitusvälineitä lukuun ottamatta, koostuvan salkun arvo on enintään 500 000 euroa, että yksityissijoittajan eurooppalaisiin pitkäaikaissijoitusrahastoihin sijoittama kokonaismäärä ei ylitä kymmentä prosenttia sijoittajan salkusta ja että yhteen tai useampaan eurooppalaiseen pitkäaikaissijoitusrahastoon alun perin sijoitettujen varojen määrä on vähintään 10 000 euroa.
- (47) Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-aikaa voidaan kuitenkin sen säännöissä tai perustamisasiakirjoissa määritellyissä poikkeuksellisissa olosuhteissa jatkaa tai lyhentää joustavuuden lisäämiseksi esimerkiksi tapauksissa, joissa hanke saatetaan päätökseen ennakoitua myöhemmin tai aikaisemmin, sen saattamiseksi pitkän aikavälin sijoitusstrategian mukaiseksi.
- (48) Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltaisen viranomaisen olisi tarkistettava jatkuvasti, noudattaako eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto tätä asetusta. Koska toimivaltaisilla viranomaisilla on jo laaja toimivalta direktiivin 2011/61/EU nojalla, on tarpeen laajentaa tätä toimivaltaa tämän asetuksen vuoksi.
- (49) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ⁽²⁾ perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen' olisi voitava käyttää direktiivin 2011/61/EU nojalla sille siirrettyä toimivaltaa tämän asetuksen osalta, ja sille olisi annettava kaikki kyseisen tehtävän edellyttämät resurssit ja erityisesti henkilöresurssit.
- (50) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi oltava keskeisessä asemassa eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja koskevien sääntöjen soveltamisessa varmistamalla, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset soveltavat unionin sääntöjä yhdenmukaisesti. Koska arvopaperimarkkinaviranomaisella on pitkälle menevää arvopapereiden ja arvopaperimarkkinoiden erityisasiantuntemusta, on tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joihin ei liity toimintapoliittisia valintoja. Näiden teknisten sääntelystandardien olisi koskettava olosuhteita, joissa johdannaisinstrumenttien käyttämisen ainoana tarkoituksena on suojautuminen sijoituksiin liittyviltä riskeiltä, olosuhteita, joissa eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-aika on riittävän pitkä kunkin yksittäisen omaisuuserän elinkaaren kattamiseksi, eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston omaisuuserien säännönmukaista rahaksi muuttamista koskevan aikataulun piirteitä, sijoittajan maksettavaksi koituvia kustannuksia kuvaavissa esitteissä käytettäviä määritelmiä ja laskentamenetelmiä, esitystapaa sekä niiden järjestelyjen ominaisuuksia, jotka eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen on otettava käyttöön kussakin jäsenvaltiossa, jossa ne aikovat markkinoida osuuksia tai osakkeita.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (51) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾ olisi sovellettava täysimääräisesti tämän asetuksen mukaisesti harjoitettavaan henkilötietojen vaihtoon, välitykseen ja käsittelyyn.
- (52) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli varmistaa, että eurooppalaisiin pitkäaikaissijoitusrahastoihin sovelletaan sijoituksia ja toimintaolosuhteita koskevia yhtenäisiä vaatimuksia koko unionissa, ja ottaa samalla täysimittaisesti huomioon tarvetta sovittaa eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen turvallisuus ja luotettavuus tasapainoisesti yhteen pitkäaikaissijoitusmarkkinoiden tehokkaan toiminnan ja eri markkinatoimijoille koituvien kustannusten kanssa, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (53) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, joita ovat varsinkin kuluttajansuoja, elinkeinovapaus, oikeus oikeussuojakeinoihin ja oikeuden mukaiseen oikeudenkäyntiin ja henkilötietojen suoja sekä yleistä taloudellista etua koskevien palveluiden saanti. Tätä asetusta sovelletaan mainittujen oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja tavoite

1. Tällä asetuksella vahvistetaan toimiluvan myöntämistä, sijoituspolitiikkaa ja toimintaedellytyksiä koskevat yhtenäiset säännöt unioniin sijoittautuneille vaihtoehtoisille sijoitusrahastoille tai niiden alarahastoille, joita markkinoidaan unionissa eurooppalaisina pitkäaikaissijoitusrahastoina (European long-term investment funds, ELTIF).
2. Tämän asetuksen tavoitteena on kerätä pääomaa ja kohdentaa sitä reaaliatalouteen tehtäviin eurooppalaisiin pitkäaikaissijoituksiin älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevien unionin tavoitteiden mukaisesti.
3. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa lisävaatimuksia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'pääomalla' yhteenlaskettuja pääomasijoituksia ja maksamattomia pääomasitoumuksia, jotka on laskettu sijoitettavissa olevien sellaisten määrien perusteella, joista on vähennetty kaikki palkkiot, maksut ja kulut, jotka koituvat suoraan tai välillisesti sijoittajien maksettaviksi;
- 2) 'ammattimaisella sijoittajalla' sijoittajaa, jonka katsotaan olevan ammattimainen asiakas tai jota voidaan pyydetäessä kohdella ammattimaisena asiakkaana direktiivin 2014/65/EU liitteen II mukaisesti;
- 3) 'yksityissijoittajalla' sijoittajaa, joka ei ole ammattimainen sijoittaja;
- 4) 'omalla pääomalla' vaatimukset täyttävässä salkkuyrityksessä omistajuuden kautta syntynyttä osuutta, jota edustavat osakkeet tai muut sijoittajille tarjotut vaatimukset täyttävän salkkuyrityksen pääomaan osallistumisen muodot;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

- 5) 'oman pääoman luonteisella instrumentilla' rahoitusinstrumenttityyppiä, jonka tuotot kytetään vaatimukset täyttävän salkkuyrityksen tuottamaan voittoon tai tappioon ja jonka takaisinmaksu maksulaiminlyönnin yhteydessä ei ole täysin taattu;
- 6) 'reaaliomaisuuserällä' omaisuuserää, jolla on substanssinsa ja ominaisuuksiensa ansiosta arvo ja joka voi tuoda tuottoa, mukaan lukien infrastruktuuri ja muu omaisuus, joka tuottaa taloudellisen tai sosiaalisen hyödyn, kuten koulutus, neuvonta, tutkimus ja kehitys; kaupallista kiinteistöomaisuutta ja asuntoja pidetään reaaliomaisuutena ainoastaan, jos ne ovat sellaisen pitkäaikaissijoitushankkeen erottamaton osa tai liitännäinen osatekijä, joka edistää älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa unionin tavoitetta;
- 7) 'rahoitusalan yrityksellä' mitä tahansa seuraavista:
- a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määritelty luottolaitos;
 - b) direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määritelty sijoituspalveluyritys;
 - c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY ⁽²⁾ 13 artiklan 1 alakohdassa määritelty vakuutusyritys;
 - d) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa määritelty rahoitusalan holdingyhtiö;
 - e) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa määritelty monialan holdingyhtiö;
 - f) direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritelty rahastoyhtiö;
 - g) direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritelty vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja;
- 8) 'unioniin sijoittautuneella vaihtoehtoisella sijoitusrahastolla' unioniin sijoittautunutta vaihtoehtoista sijoitusrahastoa, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan k alakohdassa;
- 9) 'unioniin sijoittautuneella vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajalla' unioniin sijoittautunutta vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajaa, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan l alakohdassa;
- 10) 'eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltaisella viranomaisella' direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettua unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston toimivaltaista viranomaista;
- 11) 'eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa eurooppalaiselle pitkäaikaissijoitusrahastolle on myönnetty toimilupa;
- 12) 'eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajalla' toimiluvan saanutta unioniin sijoittautunutta vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajaa, joka on hyväksytty hoitamaan eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa tai sisäisesti hoidettua eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa, jos asianomaisen sijoitusrahaston oikeudellinen muoto sallii sisäisen hoitamisen eikä ulkopuolista vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajaa ole nimetty;
- 13) 'eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan toimivaltaisella viranomaisella' direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan q alakohdassa tarkoitettua unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaista viranomaista;
- 14) 'arvopapereiden lainaksi antamisella' ja 'arvopapereiden lainaksi ottamisella' liiketoimea, jossa vastapuoli siirtää arvopapereita edellyttäen, että lainaksi ottaja sitoutuu palauttamaan vastaavat arvopaperit myöhemmän ajankohdana tai siirron suorittajan niin pyytäessä, ja jossa transaktiota pidetään arvopapereiden lainaksi antamisena sen vastapuolen osalta, joka siirtää arvopaperit, ja arvopapereiden lainaksi ottamisena sen vastapuolen osalta, jolle ne siirretään;
- 15) 'takaisinostotransaktiolla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 83 alakohdassa määriteltyä takaisinostotransaktiota;
- 16) 'rahoitusvälineellä' direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevassa C osassa tarkoitettua rahoitusvälinettä;
- 17) 'lyhykesimyyntillä' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 236/2012 ⁽³⁾ 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä toimintaa;
- 18) 'säännellyllä markkinalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määriteltyä säänneltyä markkinaa;
- 19) 'monenkeskisellä kaupankäyntijärjestelmällä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa määriteltyä monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutus-toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 236/2012, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, lyhykesimyyntistä ja tietyistä luottoriskinvaihtosopimuksiin liittyvistä kysymyksistä (EUVL L 86, 24.3.2012, s. 1).

3 artikla

Toimilupa ja julkinen keskusrekisteri

1. Eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa voidaan markkinoida unionissa ainoastaan, jos sille on myönnetty toimilupa tämän asetuksen mukaisesti. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimilupa on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa.
2. Ainoastaan unioniin sijoittautuneet vaihtoehtoiset sijoitusrahastot voivat hakea lupaa toimia eurooppalaisena pitkäaikaissijoitusrahastona ja saada tällaisen luvan.
3. Eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava tämän asetuksen nojalla myönnettyistä tai peruutetuista toimiluvista arvopaperimarkkinaviranomaiselle neljännesvuosittain.

Arvopaperimarkkinaviranomainen pitää julkista keskusrekisteriä, joka sisältää tunnistetiedot kustakin eurooppalaisesta pitkäaikaissijoitusrahastosta, jolle on myönnetty toimilupa tämän asetuksen nojalla, sekä eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajasta ja eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltaisesta viranomaisesta. Rekisteri asetetaan saataville sähköisessä muodossa.

4 artikla

Nimitys ja kielto muuttaa yritysmuotoa

1. Nimitystä "ELTIF-rahasto" tai "eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto" saa käyttää yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavasta yrityksestä tai sen liikkeeseen laskemista osuuksista tai osakkeista ainoastaan, jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalle yritykselle on myönnetty toimilupa tämän asetuksen mukaisesti.
2. Eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja kielletään muuttamasta itseään sellaisiksi yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviksi yrityksiksi, joihin ei sovelleta tätä asetusta.

5 artikla

Eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa koskevan toimiluvan hakeminen

1. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimilupaa on haettava eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltaiselta viranomaiselta.

Eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa koskevassa hakemuksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) rahaston säännöt tai perustamisasiakirjat;
- b) eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajaksi ehdotetun toimijan tunnistetiedot, tiedot sen nykyisestä ja aiemmasta kokemuksesta rahastojen hoitamisessa sekä tiedot sen historiasta;
- c) säilytysyhteisön tunnistetiedot;
- d) kuvaus tiedoista, jotka on tarkoitus asettaa sijoittajien saataville, mukaan lukien kuvaus järjestelyistä, joita noudatetaan yksityissijoittajien esittämien valitusten käsittelyssä.

Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltainen viranomainen voi pyytää selvityksiä ja tietoja toisen alakohdan nojalla toimitetuista asiakirjoista ja tiedoista.

2. Ainoastaan direktiivin 2011/61/EU nojalla toimiluvan saanut unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja voi hakea eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltaiselta viranomaiselta hyväksyntää hoitaa eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa, jota varten on jätetty toimilupahakemus 1 kohdan mukaisesti. Jos eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltainen viranomainen on sama kuin unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan toimivaltainen viranomainen, tällaisessa hyväksyntää koskevassa hakemuksessa on viitattava asiakirjoihin, jotka on toimitettu direktiivin 2011/61/EU mukaisen toimilupahakemuksen yhteydessä.

Hakemuksessa, joka koskee hyväksyntää hoitaa eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa, on oltava seuraavat tiedot:

- a) säilytysyhteisön kanssa tehty kirjallinen sopimus;
- b) tiedot tehtävien siirtämistä koskevista järjestelyistä, jotka liittyvät eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston salkunhoitoon, riskienhallintaan ja hallintoon;
- c) tiedot niiden vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen sijoitusstrategioista, riskiprofilista ja muista ominaisuuksista, joiden hoitamiseen unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja on saanut toimiluvan.

Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltainen viranomainen voi pyytää unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan toimivaltaiselta viranomaiselta selvityksiä ja tietoja toisessa alakohdassa tarkoitetuista asiakirjoista tai vahvistuksen siitä, kattaako unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitamista koskeva toimilupa myös eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot. Unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan toimivaltaisen viranomaisen on annettava vastaus kymmenen työpäivän kuluessa päivästä, jona se on vastaanottanut eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltaisen viranomaisen esittämän pyynnön.

3. Toimiluvan hakijoille on ilmoitettava kahden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko lupa toimia eurooppalaisena pitkäaikaissijoitusrahastona, mukaan lukien unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajalle eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitamiseen tarvittava hyväksyntä, myönnetty.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen kaikista myöhemmistä muutoksista on viipymättä ilmoitettava eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltaiselle viranomaiselle.

5. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, sellaisen unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston, jonka oikeudellinen muoto sallii sisäisen hoitamisen ja jonka hallintoelin päättää olla nimittämättä ulkopuolista vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajaa, on haettava samanaikaisesti lupaa toimia eurooppalaisena pitkäaikaissijoitusrahastona tämän asetuksen mukaisesti ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan toimilupaa direktiivin 2011/61/EU mukaisesti.

Rajoittamatta direktiivin 2011/61/EU 7 artiklan soveltamista, sisäisesti hoidetun eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimilupahakemuksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) rahaston säännöt tai perustamisasiakirjat;
- b) kuvaus tiedoista, jotka on tarkoitus asettaa sijoittajien saataville, mukaan lukien kuvaus järjestelyistä, joita noudatetaan yksityissijoittajien esittämien valitusten käsittelyssä.

Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, sisäisesti hoidetulle unioniin sijoittautuneelle vaihtoehtoiselle sijoitusrahastolle on ilmoitettava kolmen kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko lupa toimia eurooppalaisena pitkäaikaissijoitusrahastona myönnetty.

6 artikla

Eurooppalaisena pitkäaikaissijoitusrahastona toimimista koskevan luvan myöntämisedellytykset

1. Unioniin sijoittautuneelle vaihtoehtoiselle sijoitusrahastolle myönnetään lupa toimia eurooppalaisena pitkäaikaissijoitusrahastona ainoastaan, jos sen toimivaltainen viranomainen

- a) on vakuuttunut siitä, että unioniin sijoittautunut vaihtoehtoinen sijoitusrahasto pystyy täyttämään kaikki tämän asetuksen vaatimukset;
- b) on hyväksynyt direktiivin 2011/61/EU mukaisesti toimiluvan saaneen unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan hakemuksen saada hoitaa eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa sekä hyväksynyt rahaston säännöt tai perustamisasiakirjat ja valitun säilytysyhteisön.

2. Jos unioniin sijoittautunut vaihtoehtoinen sijoitusrahasto tekee hakemuksen tämän asetuksen 5 artiklan 5 kohdan nojalla, toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä unioniin sijoittautuneelle vaihtoehtoiselle sijoitusrahastolle toimilupa ainoastaan, jos se on vakuuttunut siitä, että unioniin sijoittautunut vaihtoehtoinen sijoitusrahasto täyttää sekä tämän asetuksen että direktiivin 2011/61/EU vaatimukset, jotka koskevat unioniin sijoittautuneelle vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajalle myönnettävää toimilupaa.

3. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä hyväksymästä unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan hakemusta saada hoitaa eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa ainoastaan, jos unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja

- a) ei noudata tätä asetusta;
- b) ei noudata direktiiviä 2011/61/EU;
- c) ei ole saanut toimivaltaiselta viranomaiseltaan toimilupaa hoitaa vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja, jotka noudattavat sellaisia sijoitusstrategioita, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan; tai
- d) ei ole toimittanut 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja tai muita sen mukaisesti pyydettyjä selvityksiä tai tietoja.

Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltaisen viranomaisen on ennen hakemuksen hylkäämistä kuultava unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan toimivaltaista viranomaista.

4. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltainen viranomainen ei saa myöntää lupaa toimia eurooppalaisena pitkäaikaissijoitusrahastona, jos toimilupaa hakeneen unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston on oikeudellisesti mahdotonta markkinoida osuuksiaan tai osakkeitaan kotijäsenvaltiossaan.

5. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava unioniin sijoittautuneelle vaihtoehtoiselle sijoitusrahastolle, joka on hakenut lupaa toimia eurooppalaisena pitkäaikaissijoitusrahastona, syy luvan epäämiseen.

6. Tämän luvun mukaisesti hylätyksi tullutta hakemusta ei saa esittää uudelleen muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

7. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimilupaan ei saa soveltaa vaatimusta, jonka mukaan eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan on oltava eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston kotijäsenvaltiossa toimiluvan saanut unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja, tai vaatimusta, jonka mukaan unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajan on harjoitettava toimintoja eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston kotijäsenvaltiossa tai siirrettävä toimintoja kyseiseen kotijäsenvaltioon.

7 artikla

Sovellettavat säännöt ja vastuuvelvollisuus

1. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston on aina noudatettava tämän asetuksen säännöksiä.
2. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston ja eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan on aina noudatettava direktiiviä 2011/61/EU.
3. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan vastuulla on varmistaa, että tätä asetusta noudatetaan, ja se on myös direktiivin 2011/61/EU mukaisesti vastuussa tämän asetuksen rikkomisesta. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitaja on myös vastuussa kaikista tappioista tai vahingoista, jotka johtuvat tämän asetuksen noudattamatta jättämisestä.

II LUKU

EUROOPPALAISTEN PITKÄAIKAISSIJOITUSRAHASTOJEN SIOJITUSPOLIITIKKAA KOSKEVAT VELVOITTEET

1 JAKSO

Yleiset säännöt ja hyväksyttävät omaisuususerät

8 artikla

Alarahastot

Jos eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto koostuu useammasta kuin yhdestä alarahastosta, kutakin alarahastoa pidetään tätä lukua sovellettaessa erillisenä eurooppalaisena pitkäaikaissijoitusrahastona.

9 artikla

Hyväksyttävät sijoitukset

1. Eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto saa 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden mukaisesti sijoittaa ainoastaan seuraaviin omaisuusluokkiin ja vain tässä asetuksessa säädetyn edellytyksin:
 - a) hyväksyttävät sijoitusomaisuuserät;
 - b) direktiivin 2009/65/EY 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut omaisuususerät.
2. Eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto ei saa harjoittaa mitään seuraavista toiminnoista:
 - a) harjoittaa omaisuususerien lyhyeksimyntiä;
 - b) ottaa hyödykkeisiin suoraan tai epäsuorasti liittyviä vastuita, myöskään johdannaisinstrumenttien, niihin oikeuttavien todistusten, niihin perustuvien indeksien tai muiden sellaisten välineiden tai instrumenttien kautta, joista syntyisi tällaisia vastuita;
 - c) tehdä arvopapereiden lainaksi antamista, lainaksi ottamista tai takaisinostoa koskevia transaktioita tai muita sopimuksia, joilla on sama taloudellinen vaikutus ja jotka aiheuttavat samanlaisia riskejä, jos siten vaikutetaan yli 10 prosenttiin eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston varoista;
 - d) käyttää johdannaisinstrumentteja, paitsi jos tällaisten instrumenttien käyttämisen tarkoituksena on ainoastaan suojautua eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston muihin sijoituksiin liittyviltä riskeiltä.
3. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii julkisen kuulemisen jälkeen luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään perusteet, joita käyttäen määritetään, missä olosuhteissa johdannaisinstrumenttien käyttämisen ainoana tarkoituksena on suojautuminen 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin sijoituksiin liittyviltä riskeiltä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 9 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Hyväksyttävät sijoitusomaisuuserät

Eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto voi sijoittaa 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun omaisuuserään ainoastaan, jos se kuuluu johonkin seuraavista luokista:

- a) oman pääoman ehtoiset tai oman pääoman luonteiset instrumentit:
 - i) jotka on laskenut liikkeeseen vaatimukset täyttävä salkkuyritys ja jotka eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto on hankkinut vaatimukset täyttävältä salkkuyritykseltä tai kolmannelta osapuolelta jälkimarkkinoilta;
 - ii) jotka on laskenut liikkeeseen vaatimukset täyttävä salkkuyritys vaihdossa oman pääoman ehtoiseen tai oman pääoman luonteeseen instrumenttiin, jonka eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto on hankkinut aiemmin vaatimukset täyttävältä salkkuyritykseltä tai kolmannelta osapuolelta jälkimarkkinoilta;
 - iii) jotka on laskenut liikkeeseen yritys, jonka enemmistöomisteinen tytäryritys vaatimukset täyttävä salkkuyritys on, vaihdossa oman pääoman ehtoiseen tai oman pääoman luonteeseen instrumenttiin, jonka eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto on hankkinut i tai ii alakohdan mukaisesti vaatimukset täyttävältä salkkuyritykseltä tai kolmannelta osapuolelta jälkimarkkinoilta;
- b) velkainstrumentit, joiden liikkeeseenlaskija on vaatimukset täyttävä salkkuyritys;
- c) eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston vaatimukset täyttävälle salkkuyritykselle myöntämät lainat, joiden erääntymisaika on enintään eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-ajan pituinen;
- d) yhden tai useamman muun eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston, eurooppalaisen riskipääomarahaston ja eurooppalaisen yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston osakkeet tai osuudet edellyttäen, että kyseiset rahastot eivät ole itse sijoittaneet yli 10:tä prosenttia pääomastaan eurooppalaisiin pitkäaikaissijoitusrahastoihin;
- e) yksittäisten reaaliomaisuuserien suorat omistukset tai välilliset omistukset vaatimukset täyttävien salkkuyritysten kautta, joiden arvo on menon syntymishetkellä vähintään 10 000 000 euroa tai vastaava summa muussa valuutassa, jossa meno on syntynyt.

11 artikla

Vaatimukset täyttävä salkkuyritys

1. Edellä 10 artiklassa tarkoitettujen vaatimukset täyttävän salkkuyrityksen on oltava salkkuyritys, joka on muu kuin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys ja joka täyttää seuraavat vaatimukset:

- a) se ei ole rahoitusalan yritys;
 - b) se on yritys,
 - i) jota ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla tai monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä, tai
 - ii) joka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla tai monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä, ja samalla sen markkina-arvo on enintään 500 000 000 euroa;
 - c) se on sijoittautunut johonkin jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan edellyttäen, että asianomainen kolmas maa
 - i) ei ole rahanpesunvastaisen toimintaryhmän nimeämä suuren riskin yhteistyöalue;
 - ii) on tehnyt sopimuksen eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan kotijäsenvaltion ja kunkin muun sellaisen jäsenvaltion kanssa, jossa eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita on tarkoitus markkinoida, jotta voidaan varmistaa, että kolmas maa täyttää täysin Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) malliverosopimuksen 26 artiklassa vahvistetut vaatimukset, ja jotta voidaan varmistaa tehokas tietojenvaihto veroasioissa, mukaan lukien mahdolliset monenväliset verosopimukset.
2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, vaatimukset täyttävä salkkuyritys voi olla rahoitusalan yritys, joka rahoittaa yksinomaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimukset täyttäviä salkkuyrityksiä tai 10 artiklan e alakohdassa tarkoitettua reaaliomaisuutta.

12 artikla

Eturistiriidat

Eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto ei saa sijoittaa sellaiseen hyväksyttävään sijoitusomaisuuserään, jossa eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajalla on sellainen suora tai välillinen omistusosuus tai josta se hankkii sellaisen suoran tai välillisen omistusosuuden, jossa on kyse muusta kuin sen hoitamien eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen, eurooppalaisten yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneiden rahastojen tai eurooppalaisten riskipääomarahastojen osuuksien tai osakkeiden omistamisesta.

2 JAKSO

Sijoituspolitiikkaa koskevat säännökset

13 artikla

Salkun koostumus ja hajautus

1. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston on sijoitettava vähintään 70 prosenttia pääomastaan hyväksyttäviin sijoitusomaisuuseriin.
2. Eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto saa sijoittaa enintään
 - a) 10 prosenttia pääomastaan välineisiin, jotka on laskenut liikkeeseen, tai lainoihin, jotka on myöntänyt jokin yksittäinen vaatimukset täyttävä salkkuyritys;
 - b) 10 prosenttia pääomastaan suoraan tai välillisesti yksittäiseen reaaliomaisuuserään;
 - c) 10 prosenttia pääomastaan jonkin yksittäisen eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston, eurooppalaisen riskipääomarahaston tai eurooppalaisen yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston osuuksiin tai osakkeisiin;
 - d) 5 prosenttia pääomastaan 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin, jos kyseiset omaisuuserät on laskenut liikkeeseen jokin yksittäinen yhteisö.
3. Eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen, eurooppalaisten riskipääomarahastojen ja eurooppalaisten yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneiden rahastojen osuuksien tai osakkeiden yhteenlaskettu arvo eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston salkussa saa olla enintään 20 prosenttia eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston pääoman arvosta.
4. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston yhteenlaskettu vastapuoliriski, joka johtuu OTC-johdannaistransaktioista, takaisinostosopimuksista tai takaisinmyyntisopimuksista, saa olla enintään 5 prosenttia eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston pääoman arvosta.
5. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan a ja b alakohdassa säädetään, eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto voi korottaa mainituissa alakohdissa tarkoitetun 10 prosentin rajan 20 prosenttiin edellyttäen, että sen hallussa olevien sellaisten omaisuuserien yhteenlaskettu arvo, jotka liittyvät sellaisiin vaatimukset täyttäviin salkkuyrityksiin ja yksittäisiin reaaliomaisuuseriin, joihin eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto on sijoittanut yli 10 prosenttia pääomastaan, on enintään 40 prosenttia eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston pääoman arvosta.
6. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan d alakohdassa säädetään, eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto voi korottaa mainituissa alakohdassa säädetyn viiden prosentin rajan 25 prosenttiin, kun joukkovelkakirjalainojen liikkeeseenlaskija on luottolaitos, jonka sääntömääräinen kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa ja joka lain nojalla kuuluu joukkovelkakirjahaltijoiden suojaksi tarkoitetun erityisen julkisen valvonnan piiriin. Näiden joukkovelkakirjalainojen liikkeeseenlaskussa saadut määrät on erityisesti sijoitettava kyseisen lain mukaisesti omaisuuseriin, jotka riittävät koko joukkovelkakirjalainojen juoksuajan kattamaan näihin joukkovelkakirjalainoihin liittyvät saatavat ja jotka liikkeeseenlaskijan mahdollisessa maksukyvyttömyystapauksessa käytetään etusijajärjestyksessä pääoman takaisinmaksuun ja kertyneen koron maksuun.
7. Yrityksiä, jotka Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ⁽¹⁾ mukaisesti määritellyn konsernitilinpäätöksen laatimiseksi tai tunnustettujen kansainvälisten tilinpäätössääntöjen mukaisesti luetaan kuuluviksi samaan konserniin, pidetään 1–6 kohdassa tarkoitettuja rajoja laskettaessa yhtenä vaatimukset täyttävänä salkkuyrityksenä tai yhtenä yhteisönä.

14 artikla

Sijoituspositioiden korjaus

Jos eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto rikkoo 13 artiklan 2–6 kohdassa säädettyjä hajauttamisvaatimuksia ja rikkomisen johtuu eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajasta riippumattomista syistä, eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan on kohtuullisen ajan kuluessa toteutettava tarvittavat toimenpiteet position korjaamiseksi ottaen asianmukaisesti huomioon eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston sijoittajien edut.

15 artikla

Keskittymät

1. Eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto saa hankkia enintään 25 prosenttia yksittäisen eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston, eurooppalaisen riskipääomarahaston tai eurooppalaisen yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston osuuksista tai osakkeista.
2. Direktiivin 2009/65/EY 56 artiklan 2 kohdassa säädettyjä keskittymärajoja sovelletaan tämän asetuksen 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin tehtyihin sijoituksiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tiettytyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

16 artikla

Rahan lainaksi ottaminen

1. Eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto voi ottaa lainaksi rahaa edellyttäen, että lainaaminen täyttää kaikki seuraavat edellytykset:
 - a) rahalainan osuus on enintään 30 prosenttia eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston pääoman arvosta;
 - b) rahalainan tarkoituksena on sijoittaminen hyväksyttäviin sijoitusomaisuuseriin, lukuun ottamatta 10 artiklan c alakohdassa tarkoitettuja lainoja, edellyttäen että eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston käteis- ja sitä vastaavat varat eivät riitä asianomaisen sijoituksen tekemiseen;
 - c) rahalaina on samassa valuutassa kuin omaisuuserät, jotka on tarkoitus hankkia lainatulla rahalla;
 - d) rahalainan erääntymisaika on enintään eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-ajan pituinen;
 - e) rahalaina rasittaa omaisuuseriä, joiden osuus on enintään 30 prosenttia eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston pääoman arvosta.
2. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan on täsmennettävä tarjousesitteessä, aikooko se ottaa lainaksi rahaa osana sijoitusstrategiaansa.

17 artikla

Salkun koostumusta ja hajauttamista koskevien sääntöjen soveltaminen

1. Kun kyse on 13 artiklan 1 kohdassa säädetystä sijoitusraja-arvosta:
 - a) sitä on alettava soveltaa viimeistään eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa määrättyä päivänä;
 - b) sen soveltaminen päättyy, kun eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto alkaa myydä omaisuuseriään, jotta se voi hoitaa sijoittajien osuuksien tai osakkeiden lunastukset toiminta-aikansa päättymisen jälkeen;
 - c) sen soveltaminen keskeytetään väliaikaisesti, jos eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto hankkii lisäpääomaa tai vähentää olemassa olevaa pääomaansa, kuitenkin enintään 12 kuukaudeksi.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetussa päivämäärässä on otettava huomioon niiden omaisuuserien erityispiirteet ja ominaisuudet, joihin eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston on määrä sijoittaa; kyseinen päivämäärä saa olla enintään joko viiden vuoden kuluttua siitä päivästä, jona eurooppalaiselle pitkäaikaissijoitusrahastolle on myönnetty toimilupa, tai 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritellyn eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-ajan puolivälissä sen mukaan, kumpi on aiemmin. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltainen viranomainen voi poikkeuksellisisissa olosuhteissa ja saatuaan asianmukaisesti perustellun sijoitussuunnitelman hyväksyä tämän määräajan pidentämisen enintään yhdellä vuodella.

2. Jos sellaisen pitkäaikaisen omaisuuserän, johon eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto on sijoittanut, liikkeeseen laskenut vaatimukset täyttävä salkkuyritys ei enää täytä 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan vaatimuksia, pitkäaikainen omaisuuserä voidaan ottaa edelleen huomioon 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sijoitusraja-arvoa laskettaessa enintään kolmen vuoden ajan päivästä, jona salkkuyritys on lakannut täyttämästä 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan vaatimuksia.

III LUKU

EUROOPPALAISEN PITKÄAIKAISSIJOITUSRAHASTON OSUUKSIEN TAI OSAKKEIDEN LUNASTUS, KAUPANKÄYNTI NIILLÄ, NIIDEN LIIKKEESEENLASKU SEKÄ TUOTON JA PÄÄOMAN JAKAMINEN

18 artikla

Eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen lunastuspolitiikka ja toiminta-aika

1. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston sijoittajilla ei ole mahdollisuutta pyytää osuuksiensa tai osakkeidensa lunastusta ennen sijoitusrahaston toiminta-ajan päättymistä. Sijoittajien lunastukset ovat mahdollisia eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-ajan päättymispäivää seuraavasta päivästä.

Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa on ilmoitettava selvästi sijoitusrahaston toiminta-ajan päättymispäivä, ja niissä voidaan määrätä oikeudesta sijoitusrahaston toiminta-ajan jatkamiseen tilapäisesti sekä edellytykset tällaisen oikeuden käyttämiselle.

Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa ja sijoittajille annettavissa tiedoissa on vahvistettava osuuksien tai osakkeiden lunastusta ja omaisuuserien rahaksi muuttamista koskevat menettelyt ja ilmoitettava selkeästi, että sijoittajien lunastukset alkavat eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-ajan päättymispäivää seuraavasta päivästä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa voidaan määrätä mahdollisuudesta lunastuksiin ennen eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-ajan päättymistä edellyttäen, että kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) lunastuksia ei myönnetä ennen 17 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ajankohtaa;
- b) eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimiluvan myöntämisajankohtana ja sen toiminta-aikana sijoitusrahaston hoitaja pystyy osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että asianmukainen maksuvalmiudenhoitojärjestelmä ja tehokkaat sijoitusrahaston likviditeettiriskin valvontamenettelyt ovat käytössä ja että ne sopivat yhteen eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston pitkän aikavälin sijoitusstrategian ja ehdotetun lunastuspolitiikan kanssa;
- c) eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitaja määrittää tietyn lunastuspolitiikan, jossa mainitaan selvästi ajanjaksot, joina sijoittajat voivat pyytää lunastusta;
- d) eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston lunastuspolitiikalla varmistetaan, että lunastusten kokonaismäärä rajoittuu kaikilla ajanjaksoilla johonkin prosenttimäärään 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston varoista. Tämä prosenttimäärä sovitetaan yhteen eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan ilmoittaman maksuvalmiudenhoito- ja sijoitusstrategian kanssa.
- e) eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston lunastuspolitiikalla varmistetaan, että sijoittajia kohdellaan tasapuolisesti ja että lunastuksia myönnetään määräsuhteen mukaisesti, jos lunastustoimeksiantojen kokonaismäärä jonakin ajanjaksona ylittää tämän kohdan d alakohdassa tarkoitetun prosenttimäärän.

3. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-ajan on oltava sijoitusrahaston pitkän aikavälin luonteen mukainen ja riittävän pitkä, jotta se kattaa kyseisen sijoitusrahaston jokaisen yksittäisen omaisuuserän elinkaaren; sijoitusrahaston toiminta-aikaa määritettäessä on otettava huomioon kunkin omaisuuserän epälikvidisyysprofiili ja taloudellinen elinkaari sekä sijoitusrahaston vahvistettu sijoitustavoite.

4. Sijoittajat voivat pyytää eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston purkamista, jos niiden eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston lunastuspolitiikan mukaisesti tekemiä lunastustoimeksiantoja ei ole täytetty vuoden kuluessa päivästä, jona ne on tehty.

5. Sijoittajilla on aina oikeus saada takaisinmaksu rahana.

6. Luontoismuotoinen takaisinmaksu eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston omaisuuseriä hyödyntäen on mahdollista ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa määrätään tästä mahdollisuudesta edellyttäen, että kaikkia sijoittajia kohdellaan tasapuolisesti;
- b) sijoittaja pyytää kirjallisesti, että takaisinmaksu tapahtuu eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston omaisuuserien osaa käyttäen;
- c) mitkään erityiset säännöt eivät rajoita kyseisten omaisuuserien siirtoa.

7. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään ne 3 kohdassa tarkoitetut olosuhteet, joissa eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-ajan katsotaan olevan riittävän pitkä kattamaan sen kunkin yksittäisen omaisuuserän elinkaaren.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 9 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

19 artikla

Jälkimarkkinat

1. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston säännöt ja perustamisasiakirjat eivät saa estää ottamasta sen osuuksia tai osakkeita kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla tai monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä.

2. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston säännöt ja perustamisasiakirjat eivät saa estää sijoittajia siirtämästä osuuksiaan tai osakkeitaan vapaasti muille kolmansille osapuolille kuin eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajalle.

3. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston on julkaistava määräaikaikatsauksissaan listattujen osuuksiensa tai osakkeidensa markkina-arvo sekä osuus- tai osakekohtainen substanssiarvo.

4. Jos omaisuuserän arvossa tapahtuu olennainen muutos, eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan on ilmoitettava tästä sijoittajille määräaikaikatsauksissaan.

20 artikla

Uusien osuuksien tai osakkeiden liikkeeseenlasku

1. Eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto voi tarjota osuuksien tai osakkeiden uusia liikkeeseenlaskuja sääntöjensä tai perustamisasiakirjojensa mukaisesti.
2. Eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto ei saa laskea liikkeeseen uusia osuuksia tai osakkeita hinnalla, joka alittaa niiden nettoarvon, ennen kuin se on tarjonnut asianomaisia osuuksia tai osakkeita kyseiseen hintaan sijoittajille, jotka ovat jo sijoittaneet eurooppalaiseen pitkäaikaissijoitusrahastoon.

21 artikla

Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston omaisuuserien rahaksi muuttaminen

1. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston on vahvistettava omaisuuseriensä asianmukaista rahaksi muuttamista koskeva yksilöity aikataulu, jotta se voi hoitaa sijoittajien osuuksien tai osakkeiden lunastukset toiminta-aikansa päättymisen jälkeen, ja sen on ilmoitettava tämä aikataulu eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään vuotta ennen eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-ajan päättymispäivää.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun aikatauluun on sisällyttävä
 - a) mahdollisten ostajien markkinoita koskeva arviointi;
 - b) mahdollisia myyntihintoja koskeva arviointi ja vertailu;
 - c) niiden omaisuuserien arvon määrittäminen, joista aiotaan luopua;
 - d) rahaksi muuttamista koskeva aikataulu.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään perusteet, joita on käytettävä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa arvioinneissa ja c alakohdassa tarkoitettuun arvonnäytteenottoon.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 9 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

22 artikla

Tuoton ja pääoman jakaminen

1. Eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto voi jakaa säännöllisesti sijoittajille salkkuunsa sisältyvien omaisuuserien tuottoja. Näihin tuottoihin sisältyvät
 - a) tuotot, joita nämä omaisuuserät tuottavat säännöllisesti;
 - b) omaisuuserän rahaksi muuttamisesta syntynyt luovutusvoitto.
2. Tuottoja ei kuitenkaan saa jakaa siltä osin kuin niitä tarvitaan eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston tulevia sitoumuksia varten.
3. Eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto voi ennen eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-ajan päättymistä vähentää pääomaansa määräsuhteen mukaisesti, jos se on muuttanut omaisuuserän rahaksi, edellyttäen että eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitaja on asianmukaisesti katsonut tällaisen rahaksi muuttamisen olevan sijoittajien etujen mukaista.
4. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa on vahvistettava jakopolitiikka, jota eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto soveltaa toiminta-aikanaan.

IV LUKU

AVOIMUUTTA KOSKEVAT VAATIMUKSET

23 artikla

Avoimuus

1. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita ei saa markkinoida unionissa ilman, että etukäteen on julkaistu tarjousesite.

Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita ei saa markkinoida yksityissijoittajille unionissa ilman, että etukäteen on julkaistu asetuksen (EU) N:o 1286/2014 mukainen avaintietoasiakirja.

2. Tarjousesitteessä on oltava kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella sijoittajat voivat tehdä tietoon perustuvan arvion niille ehdotetusta sijoituksesta ja erityisesti siihen liittyvistä riskeistä.
3. Tarjousesitteessä on oltava ainakin seuraavat tiedot:
 - a) selvitys siitä, miten eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston sijoitustavoitteet ja strategia näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tekevät rahastosta luonteeltaan pitkäaikaisen;
 - b) tiedot, jotka suljettujen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten on julkistettava direktiivin 2003/71/EY ja asetuksen (EY) N:o 809/2004 mukaisesti;
 - c) tiedot, jotka on annettava sijoittajille direktiivin 2011/61/EU 23 artiklan mukaisesti, jos ne eivät jo sisälly tämän kohdan b alakohtaan;
 - d) selvästi näkyvä ilmoitus omaisuuseräluokista, joihin eurooppalaisella pitkäaikaissijoitusrahastolla on lupa sijoittaa;
 - e) selvästi näkyvä ilmoitus lainkäyttöalueista, joille eurooppalaisella pitkäaikaissijoitusrahastolla on lupa sijoittaa;
 - f) mahdolliset muut tiedot, joita toimivaltaiset viranomaiset pitävät merkityksellisinä 2 kohtaa sovellettaessa.
4. Tarjousesitteessä ja kaikissa muissa markkinointiasiakirjoissa on ilmoitettava sijoittajille näkyvästi eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston epälikvidistä luonteesta.

Tarjousesitteessä ja kaikissa muissa markkinointiasiakirjoissa on erityisesti selkeästi

- a) ilmoitettava sijoittajille eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston sijoitusten pitkäaikaisesta luonteesta;
 - b) ilmoitettava sijoittajille eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-ajan päättymisestä sekä mahdollisuudesta jatkaa sijoitusrahaston toiminta-aikaa, jos tällaisesta mahdollisuudesta on määrätty, sekä sitä koskevista edellytyksistä;
 - c) ilmoitettava, onko eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa tarkoitus markkinoida yksityissijoittajille;
 - d) antaa tietoa sijoittajien oikeudesta lunastaa sijoituksensa 18 artiklan sekä eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston sääntöjen ja perustamisasiakirjojen mukaisesti;
 - e) ilmoitettava sijoittajille mahdollisen tuoton jakamisen toistumistiheys ja aikataulu eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-aikana;
 - f) neuvottava sijoittajia sijoittamaan vain pieni osa niiden koko sijoitussalkusta eurooppalaiseen pitkäaikaissijoitusrahastoon;
 - g) kuvattava eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston suojautumisstrategia ja muun muassa ilmoitettava näkyvästi, että johdannaisinstrumentteja voidaan käyttää ainoastaan sijoitusrahaston muihin sijoituksiin liittyviltä riskeiltä suojautumiseen, sekä ilmoitettava johdannaisinstrumenttien käytön mahdollisesta vaikutuksesta sijoitusrahaston riskiprofiiliin;
 - h) ilmoitettava sijoittajille reaaliomaisuuteen, muun muassa infrastruktuuriin, tehtäviin sijoituksiin liittyvistä riskeistä;
 - i) ilmoitettava sijoittajille säännöllisesti ja ainakin kerran vuodessa lainkäyttöalueista, joille eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto on tehnyt sijoituksia.
5. Direktiivin 2011/61/EU 22 artiklan nojalla vaadittujen tietojen lisäksi eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan vuosikertomuksessa on oltava
 - a) rahavirtalaskelma;
 - b) tiedot kaikenlaisesta osallistumisesta unionin talousarvion varoja sisältäviin välineisiin;
 - c) tiedot yksittäisten vaatimukset täyttävien salkkuyritysten arvosta ja muiden sellaisten omaisuuserien arvosta, joihin eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto on sijoittanut, mukaan luettuna käytettyjen johdannaisinstrumenttien arvo;
 - d) tiedot lainkäyttöalueista, joilla eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston omaisuuserät sijaitsevat.
 6. Yksityissijoittajan pyynnöstä eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan on toimitettava lisätietoja, jotka liittyvät sijoitusrahaston riskienhallinnassa noudatettaviin määrällisiin rajoihin, tätä varten valittuihin menetelmiin sekä omaisuuseräluokkien tärkeimpien riskien ja tuottojen viimeaikaiseen kehitykseen.

24 artikla

Tarjousesitettä koskevat lisävaatimukset

1. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston on toimitettava tarjousesitteensä ja siihen tehdyt muutokset sekä vuosikertomuksensa eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltaisille viranomaisille. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston on pyynnöstä toimitettava nämä asiakirjat eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan toimivaltaiselle viranomaiselle. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston on toimitettava nämä asiakirjat kyseisten toimivaltaisten viranomaisten määrittämässä määräajassa.

2. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston säännöt tai perustamisasiakirjat ovat tarjousesitteen erottamaton osa, ja ne on liitettävä siihen.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja asiakirjoja ei vaadita liitettäväksi tarjousesitteeseen, jos sijoittajalle ilmoitetaan, että nämä asiakirjat toimitetaan sijoittajalle pyynnöstä, tai annetaan tieto siitä, missä nämä asiakirjat ovat sijoittajan nähtävänä kussakin niistä jäsenvaltioista, joissa osuuksia tai osakkeita markkinoidaan.

3. Tarjousesitteessä on täsmennettävä, millä tavoin vuosikertomus on asetettava sijoittajien saataville. Siinä on määrättävä, että paperiversio vuosikertomuksesta on toimitettava yksityissijoittajille pyynnöstä ja maksutta.

4. Tarjousesite sekä tuorein julkistettu vuosikertomus ja puolivuotiskatsaus on toimitettava sijoittajille pyynnöstä ja maksutta.

Tarjousesite voidaan toimittaa pysyvää välinettä käyttäen tai verkkosivuston välityksellä. Yksityissijoittajille on toimitettava paperiversio pyynnöstä ja maksutta.

5. Tarjousesitteen keskeiset tiedot on pidettävä ajan tasalla.

25 artikla

Kustannusten ilmoittaminen

1. Tarjousesitteessä on näkyvästi ilmoitettava sijoittajille eri kustannuksista, joista sijoittajat vastaavat suoraan tai välillisesti. Eri kustannukset on ryhmiteltävä seuraavien otsikoiden alle:

- a) eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston perustamiskustannukset;
- b) omaisuuserien hankkimiseen liittyvät kustannukset;
- c) hoitokustannukset ja tulospohjaiset palkkiot;
- d) jakokustannukset;
- e) muut kustannukset, mukaan luettuina hallinnolliset ja lakisäätelykustannukset, säilytysyhteisö-kustannukset sekä säilytyksestä, asiantuntijapalveluista ja tilintarkastuksista aiheutuneet kustannukset.

2. Tarjousesitteessä on ilmoitettava kustannusten kokonaissuhde eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston pääomaan nähden.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa annetaan yhteiset määritelmät, laskentamenetelmät, 1 kohdassa tarkoitettujen kustannusten esitystavat ja 2 kohdassa tarkoitettu kokonaissuhde;

Laatiessaan näitä teknisten standardien luonnoksia arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon asetuksen (EU) N:o 1286/2014 8 artiklan 5 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 9 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

V LUKU

EUROOPPALAISTEN PITKÄAIKAISSIJOITUSRAHASTOJEN OSAKKEIDEN TAI OSUUKSIEN MARKKINOINTI

26 artikla

Sijoittajille tarjolla olevat toiminnot

1. Sellaisen eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston, jonka osuuksia tai osakkeita on tarkoitus markkinoida yksityissijoittajille, hoitajan on kussakin jäsenvaltiossa, jossa se aikoo markkinoida tällaisia osuuksia tai osakkeita, otettava käyttöön toiminnot, jotka mahdollistavat merkintöjen tekemisen, maksujen suorittamisen osuuden- tai osakkeenomistajille, osuuksien tai osakkeiden takaisinoston ja lunastuksen ja sellaisten tietojen saataville asettamisen, jotka eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston ja sen hoitajan on annettava.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa esitetään yksityiskohdaisesti 1 kohdassa tarkoitettujen toimintojen tyypit ja ominaisuudet, niiden tekninen infrastruktuuri ja niiden tehtävien sisältö yksityissijoittajien osalta.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 9 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

27 artikla

Yksityissijoittajille markkinoitavien eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen sisäinen arviointiprosessi

1. Sellaisen eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston, jonka osuuksia tai osakkeita on tarkoitus markkinoida yksityissijoittajille, hoitajan on luotava erityinen sisäinen menettely ja sovellettava tätä menettelyä asianomaisen eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston arvioimiseksi ennen sen markkinoimista tai jakelua yksityissijoittajille.
2. Osana 1 kohdassa tarkoitettua sisäistä menettelyä eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan on arvioitava, soveltuuko eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto markkinoitavaksi yksityissijoittajille, ja otettava huomioon ainakin seuraavat seikat:
 - a) eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-aika; ja
 - b) sijoitusstrategia, jota eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston on tarkoitus noudattaa.
3. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan on asetettava kaikkien jakelijoiden saataville kaikki tarvittavat yksityissijoittajille markkinoitavaa eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa koskevat tiedot, mukaan luettuina kaikki toiminta-aikaa ja sijoitusstrategiaa koskevat tiedot sekä tiedot sisäisestä arviointimenettelystä ja lainkäyttöalueista, joille eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto saa tehdä sijoituksia.

28 artikla

Eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen jakelua yksityissijoittajille koskevat erityisvaatimukset

1. Jos eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa tarjotaan tai myydään suoraan yksityissijoittajille, eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan on saatava seuraavat tiedot:
 - a) yksityissijoittajan tietämys ja kokemus eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston kannalta merkitykselliseltä sijoitusalueelta;
 - b) yksityissijoittajan taloudellinen tilanne, mukaan lukien asianomaisen sijoittajan tappionsietokyky;
 - c) yksityissijoittajan sijoitustavoitteet, mukaan lukien asianomaisen yksityissijoittajan sijoitusten aikahorisontti.Ensimmäisen alakohdan nojalla saatujen tietojen perusteella eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitaja suosittelee eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa ainoastaan, mikäli se soveltuu kyseiselle yksityissijoittajalle.
2. Jos yksityissijoittajille tarjottavan tai myytävän eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toiminta-aika on yli kymmenen vuotta, eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan tai jakelijan on annettava selkeä kirjallinen varoitus siitä, että eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston tuote ei ehkä sovellu yksityissijoittajille, jotka eivät kykene ylläpitämään niin pitkäaikaista ja epälikvidiä sitoutumista.

29 artikla

Yksityissijoittajille markkinoitavien eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen säilytysyhteisöä koskevat erityissäännökset

1. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2011/61/EU 21 artiklan 3 kohdassa säädetään, yksityissijoittajille markkinoitavan eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston säilytysyhteisön on oltava direktiivin 2009/65/EY 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön tyyppinen yhteisö.
2. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2011/61/EU 21 artiklan 13 kohdan toisessa alakohdassa ja 21 artiklan 14 kohdassa säädetään, yksityissijoittajille markkinoitavan eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston säilytysyhteisö ei voi vapautua vastuustaan, jos kolmannen osapuolen säilytettävänä olevista rahoitusvälineistä aiheutuu tappioita.
3. Direktiivin 2011/61/EU 21 artiklan 12 kohdassa tarkoitettua säilytysyhteisön vastuuta ei voida poistaa tai rajoittaa sopimuksella, jos eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa markkinoidaan yksityissijoittajille.
4. Sopimukset, jotka ovat 3 kohdan vastaisia, ovat mitättömiä.
5. Säilytysyhteisö tai sellainen kolmas säilytysyhteisö, jolle säilytys on siirretty, ei voi käyttää eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston säilytysyhteisöllä säilytettävänä olevia varoja uudelleen omaan lukuunsa. Uudelleenkäyttöön kuuluvat kaikki säilytettävänä olevia varoja koskevat liiketoimet, mukaan lukien muun muassa siirtäminen, vakuudeksi antaminen, myyminen ja lainananto.

Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston säilytysyhteisöllä säilytettävänä olevia omaisuuseriä saa käyttää uudelleen ainoastaan edellyttäen, että

- a) omaisuuserien uudelleenkäyttö toteutetaan eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston lukuun;
- b) säilytysyhteisö noudattaa eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston lukuun toimivan eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan määräyksiä,

- c) uudelleenkäyttö hyödyttää eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa ja on osuuksien tai osakkeiden omistajien etujen mukaista, ja
- d) liiketoimi on suojattu eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston omistusoikeuden siirtävän järjestelyn yhteydessä vastaanottamin korkealaatuisin ja likvidein vakuuksin.

Toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitetun vakuuden markkina-arvon on kaikkina aikoina oltava vähintään uudelleen käytettävien varojen markkina-arvo preemiolla korotettuna.

30 artikla

Eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen markkinointia yksityissijoittajille koskevat lisävaatimukset

1. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita saa markkinoida yksityissijoittajille edellyttäen, että eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitaja tai jakelija antaa yksityissijoittajille asianmukaista sijoitusneuvontaa.
2. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitaja voi tarjota tai myydä eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita suoraan yksityissijoittajille ainoastaan, jos asianomaisella hoitajalla on lupa tarjota direktiivin 2011/61/EU 6 artiklan 4 kohdan a alakohdassa ja b alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja palveluja ja ainoastaan sen jälkeen, kun asianomainen hoitaja on suorittanut tämän asetuksen 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun soveltuvuustestin.
3. Jos mahdollisen yksityissijoittajan rahoitusvälinesalkun arvo on enintään 500 000 euroa, eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan tai jakelijan on 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun soveltuvuustestin suoritettuaan ja annettuaan asianmukaista sijoitusneuvontaa mahdollisen yksityissijoittajan antamien tietojen perusteella varmistettava, että mahdollisen yksityissijoittajan eurooppalaisiin pitkäaikaissijoitusrahastoihin sijoittama kokonaismäärä ei ylitä kymmentä prosenttia asianomaisen sijoittajan rahoitusvälinesalkusta ja että yhteen tai useampaan eurooppalaiseen pitkäaikaissijoitusrahastoon alun perin sijoitettujen varojen määrä on vähintään 10 000 euroa.

Mahdollinen yksityissijoittaja on vastuussa tarkkojen tietojen antamisesta eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajalle tai jakelijalle rahoitusvälinesalkustaan ja sijoituksistaan eurooppalaisiin pitkäaikaissijoitusrahastoihin ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Tätä kohtaa sovellettaessa käteistalletusten ja rahoitusvälineiden katsotaan sisältyvän rahoitusvälinesalkkuun, mutta sen ulkopuolelle jäävät mahdolliset vakuudeksi annetut rahoitusvälineet.

4. Yksityissijoittajille markkinoitavan eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa on määrättävä, että kaikkia sijoittajia kohdellaan tasapuolisesti eikä suosituimmuuskohtelua tai erityisiä taloudellisia etuuksia myönnetä yksittäisille sijoittajille tai sijoittajaryhmille.
5. Yksityissijoittajille markkinoitavan eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston oikeudellinen muoto ei aiheuta yksityissijoittajalle mitään muuta vastuuta tai edellytä tällaiselta sijoittajalta mitään muita sitoumuksia alkuperäisen pääomasitoumuksen lisäksi.
6. Yksityissijoittajat voivat eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston osuuksien tai osakkeiden merkintäaikana ja vähintään kahden viikon kuluessa niiden merkintäpäivän jälkeen peruuttaa merkintänsä ja saada rahat takaisin täysimääräisesti.
7. Yksityissijoittajille markkinoitavan eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan on otettava käyttöön asianmukaisia menettelyjä ja järjestelyjä, joita noudatetaan yksityissijoittajien valitusten käsittelyssä ja jotka tarjoavat yksityissijoittajille mahdollisuuden tehdä valituksia jäsenvaltionsa virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä.

31 artikla

Eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen osuuksien tai osakkeiden markkinointi

1. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitaja voi markkinoida asianomaisen eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita ammattimaisille sijoittajille ja yksityissijoittajille kotijäsenvaltiossaan sen jälkeen, kun se on toimittanut ilmoituksen direktiivin 2011/61/EU 31 artiklan mukaisesti.
2. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitaja voi markkinoida asianomaisen eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston osuuksia tai osakkeita ammattimaisille sijoittajille ja yksityissijoittajille muissa jäsenvaltioissa kuin kotijäsenvaltiossaan sen jälkeen, kun se on toimittanut ilmoituksen direktiivin 2011/61/EU 32 artiklan mukaisesti.
3. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan on kunkin hoitamansa eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston osalta ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, aikooko se markkinoida eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa yksityissijoittajille.

4. Direktiivin 2011/61/EU 31 ja 32 artiklan nojalla vaadittujen asiakirjojen ja tietojen lisäksi eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille seuraavat asiakirjat ja tiedot:

- a) eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston tarjousesite;
- b) eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston avaintietoasiakirja, jos sitä markkinoidaan yksityissijoittajille; ja
- c) tiedot 26 artiklassa tarkoitetuista toiminnoista.

5. Toimivaltaisten viranomaisten direktiivin 2011/61/EU 31 ja 32 artiklan mukaisten valtuuksien ja toimivallan on katsottava koskevan myös eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen markkinointia yksityissijoittajille ja kattavan tässä asetuksessa säädetty lisävaatimukset.

6. Direktiivin 2011/61/EU 31 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn toimivallan lisäksi eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myös estettävä eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston markkinointi, jos kyseisen sijoitusrahaston hoitaja ei noudata tai ei aio noudattaa tätä asetusta.

7. Direktiivin 2011/61/EU 32 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn toimivallan lisäksi eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myös kieltäydyttävä toimittamasta täydellisen ilmoituksen sisältäviä asiakirjoja sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa eurooppalaista pitkäaikaissijoitusrahastoa on tarkoitus markkinoida, jos eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitaja ei noudata tätä asetusta.

VI LUKU

VALVONTA

32 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten suorittama valvonta

1. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava, että tätä asetusta noudatetaan jatkuvasti.
2. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltaisen viranomaisen vastuulla on valvoa, että II, III ja IV luvussa vahvistettuja sääntöjä noudatetaan.
3. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltaisen viranomaisen vastuulla on valvoa, että eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa määrättyjä velvoitteita ja tarjousesitteestä johtuvia velvoitteita noudatetaan; näiden sääntöjen, asiakirjojen ja esitteen on oltava yhdenmukaisia tämän asetuksen kanssa.
4. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan toimivaltaisen viranomaisen vastuulla on valvoa eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan järjestelyjen ja organisaation asianmukaisuutta siten, että eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitaja kykenee täyttämään ne velvoitteet ja toimimaan niiden sääntöjen mukaisesti, jotka liittyvät kaikkien sen hoitamien eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen perustamiseen ja toimintaan.

Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan toimivaltaisen viranomaisen vastuulla on valvoa, että eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitaja toimii tämän asetuksen mukaisesti.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava alueelleen sijoittautuneita tai alueellaan markkinoitavia yhteistä sijoitus-toimintaa harjoittavia yrityksiä varmistaakseen siitä, että ne eivät käytä eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston (ELTIF) nimitystä tai anna ymmärtää olevansa eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto, jollei niillä ole tämän asetuksen mukaista toimilupaa ja jolleivät ne noudata tätä asetusta.

33 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

1. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki valvonta- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niille kuuluvien tehtävien hoitamiseksi tämän asetuksen mukaisesti.
2. Toimivaltaisille viranomaisille direktiivin 2011/61/EU mukaisesti siirrettyjä valtuuksia, myös seuraamuksiin liittyviä valtuuksia, on myös käytettävä tämän asetuksen osalta.
3. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltaisen viranomaisen on kiellettävä "ELTIF"-nimityksen tai "eurooppalainen pitkäaikaissijoitusrahasto" -nimityksen käyttäminen, jos eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitaja ei enää noudata tätä asetusta.

34 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuudet ja toimivalta

1. Arvopaperimarkkinaviranomaiselle annetaan tarvittavat valtuudet suorittaa tehtävät, jotka sille on osoitettu tällä asetuksella.
2. Arvopaperimarkkinaviranomainen myös käyttää direktiivin 2011/61/EU mukaisia valtuuksia tämän asetuksen osalta asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti.
3. Asetusta (EU) N:o 1095/2010 sovellettaessa tämän asetuksen katsotaan olevan asetuksen (EU) N:o 1095/2010 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu mahdollinen muu oikeudellisesti sitova unionin säädös, jolla arvopaperimarkkinaviranomaiselle annetaan tehtäviä.

35 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö

1. Eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston toimivaltaisen viranomaisen ja eurooppalaisen pitkäaikaissijoitusrahaston hoitajan toimivaltaisen viranomaisen, jos ne ovat eri viranomaisia, on tehtävä keskenään yhteistyötä ja vaihdettava tietoja, jotta ne voivat hoitaa tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä keskenään yhteistyötä direktiivin 2011/61/EU mukaisesti.
3. Toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen on tehtävä yhteistyötä tässä asetuksessa säädettyjen tehtäviensä hoitamiseksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.
4. Toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen on vaihdettava keskenään kaikkia tietoja ja asiakirjoja, jotka ovat tarpeen tässä asetuksessa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti ja erityisesti tämän asetuksen rikkomusten tunnistamiseksi ja niihin puuttumiseksi.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

36 artikla

Komission suorittama hakemusten käsittely

Komissio asettaa etusijalle kaikkien eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen esittämien EIP:n rahoitusta koskevien hakemusten käsittelymenettelynsä ja virtaviivaistaa niitä. Komissio virtaviivaistaa eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen EIP:n rahoituksen saamista koskevien hakemusten lausuntojen tai kannanottojen antamista.

37 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee tämän asetuksen soveltamista viimeistään 9 päivänä kesäkuuta 2019. Uudelleentarkastelussa analysoidaan erityisesti
 - a) 18 artiklan vaikutusta;
 - b) 13 artiklan 1 kohdassa säädetyn hyväksytyille sijoitusomaisuuserille asetetun 70 prosentin vähimmäisrajan soveltamisen vaikutusta omaisuuserien hajauttamiseen;
 - c) missä määrin eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja markkinoidaan unionissa, mukaan lukien se, ovatko direktiivin 2011/61/EU 3 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvat vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat kiinnostuneita markkinoimaan eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja;
 - d) missä määrin hyväksyttävien omaisuuserien ja sijoitusten luetteloa sekä hajauttamista koskevia sääntöjä, salkun koostumusta ja rahan lainaksi ottamista koskevia enimmäismääriä on ajantasaistettava.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun jälkeen ja kuultuaan arvopaperimarkkinaviranomaista komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se arvioi tämän asetuksen ja eurooppalaisten pitkäaikaissijoitusrahastojen vaikutusta pääomamarkkinaunionin toteuttamiseen ja 1 artiklan 2 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseen. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

38 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 9 päivästä joulukuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 29 päivänä huhtikuuta 2015.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

OIKAISUJA

Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 375/2014, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustamisesta ("EU:n vapaaehtoisapua koskeva aloite")

(Euroopan unionin virallinen lehti L 122, 24. huhtikuuta 2014)

Sivulla 15, 24 artiklan 2 kohdassa:

on: "2. Siirretään komissiolle 25 päivästä huhtikuuta 2014 seitsemän vuoden ajaksi 7 artiklan 2 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa ja 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä."

pitää olla: "2. Siirretään komissiolle 25 päivästä huhtikuuta 2014 seitsemän vuoden ajaksi 7 artiklan 2 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa, sekä 20 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä."

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI